

DE LA SALLE ALUMNI

SALLE

depuis 1929

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ
ΚΟΛΕΓΙΟΥ "ΔΕΛΑΣΣΑΛ"

www.facebook.com/sak.delasalle.thess

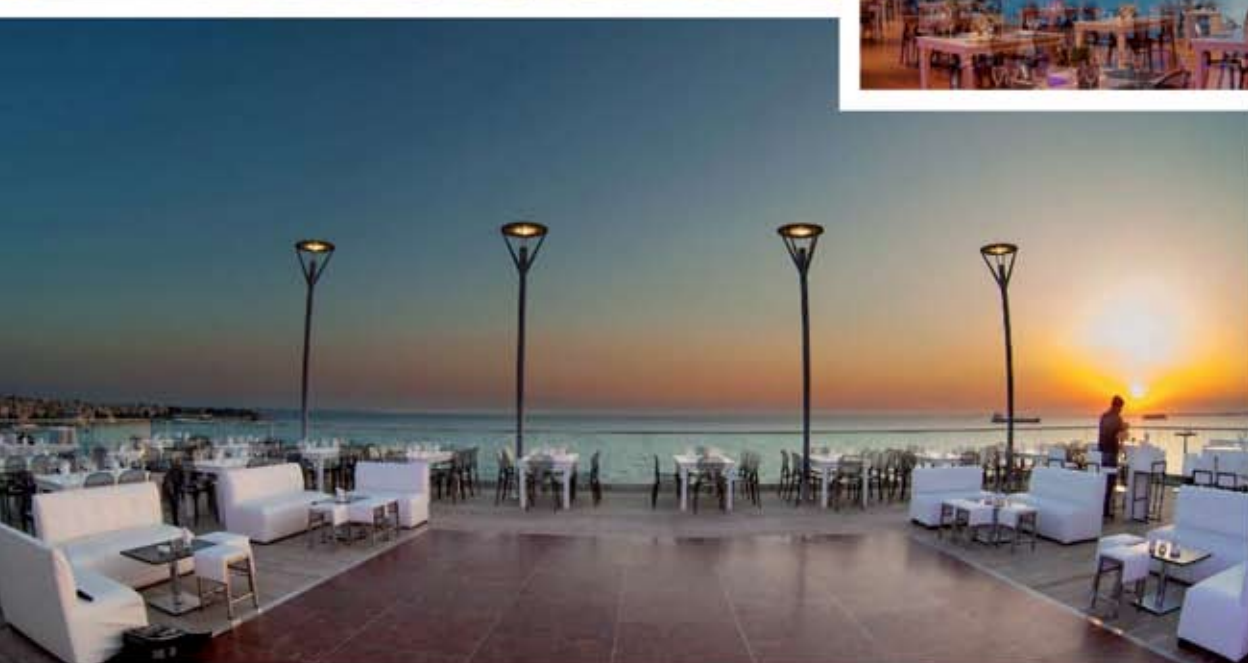
Η διαδρομή των
ονείρων σας από
25€
το άτομο

am
THESSALONIKI CONVENTION CENTRE
POLIS

ALDEBARAN
THE NEW LUXURY STAR

Μοναδικοί χώροι
για ξεχωριστές εκδηλώσεις.

by
am
Galaire Convention
POLIS

T. 2310 850.000
F. 23920 72.068

www.polisconvention.gr
f polis.convention

www.aldebaranm2.gr
f aldebaranm2.gr t aldebaran_m2

D ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

04

Ας έρθουμε πιο κοντά
Editorial

05

Μου έδωσε τα πάντα
Του Στέλιου Συμεωνίδη

06

Μαθητής, μοναδικός και
ανεπανάληπτος
Συνέντευξη του Fr. Nicolas

08

Δε φοβόμαστε, έχουμε
εμπιστοσύνη
Συνέντευξη του κ. Michel Bertet

10

Μια μαθήτρια που απλώς...
μεγάλωσε
Της Αλεξάνδρας Λαπουρίδου

12

Από τη Θεσσαλονίκη
στον κόσμο
Του Βασίλη Τσαμουρτζή

14

Ξαναδιάβασα τη ζωή
Της Σταυρούλας Κανελλοπούλου

15

Η όραση και το όραμα
Της Αλεξίας Καλαϊτζή

16

Ευγνωμοσύνη, υπερηφάνεια,
πληρότητα
Της Ράνιας Τζιαμπίρη

18

Όταν ο χρόνος περνάει
Του Παύλου Καζαντζίδη

20

Πρωταγωνιστής το βιβλίο
Της Παρής Γενίτσαρη

22

Αναμνήσεις ζωής
Του Γιώργου Ματακίδη

26

Σε ευγνωμονώ «ΔΕΛΑΣΑΛ»
Του Νίκου Γιαλελή

24

Εικόνες για πάντα
Της Ζακλίν Δασύρα

28

Μαθητική ζωή σαν παραμύθι
Του Χάρη Αλευρόπουλου

30

Ιστορικό σχολείο, οικείο μέρος
Της Μαρίας Κατσιούλη

32

Οι... τρομεροί ROBOT MASTERS
Του Δημήτρη Μπουφίδη

36

Μέσα από τα μάτια μιας μητέρας
Της Έλσας Αδαμαντίδου

38

Από το κλάμα στο ευχαριστώ
Του Τάσου Γκουσκούνη

40

Γαλλικά, τένις και μουσική
Της Εύης Σιαμαντά

44

Πολίτες και κοσμοπολίτες
Του Νικόλαου Ι. Μέρτζου

48

Το αίμα της καρδιάς ή η ιστορία
της αιμοδοσίας Του Βασίλη Περηφάνη

52

Ενα μεγάλο ευχαριστώ
Του Αθανάσιου Συμεωνίδη

54

Ένας νέος... 84 ετών
Η ιστορία του συλλόγου αποφοίτων

64

Οι απόφοιτοι στο νέο μοντέλο
διοίκησης του οργανισμού Lasalle
Του Χρήστου Ρουμπίδη

66

Από το γειτονιά μέχρι το Καμερούν
Εθελοντισμός και «ΔΕΛΑΣΑΛ»

68

Δράσεις αλληλεγγύης

70

Avec votre masque III

76

«Διαβατήριο» για την κοινωνία
Η ίδρυση και η πορεία του «ΔΕΛΑΣΑΛ»

D

Περιοδικό ΣΑΚ «ΔΕΛΑΣΑΛ»

Τεύχος Πρώτο - Καλοκαίρι 2014

Εκδότης:

Σύλλογος Αποφοίτων Ελληνογαλλικού Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ»
Ελληνογαλλικό Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ», Τ.Θ. 6, 57010, Πεύκα,
Θεσσαλονίκη, Τηλ. επικοινωνίας 6945596559

Διανομή: Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ», Πάρκινγκ ΧΑΝΘ, Πάρκινγκ Βασ. Ηρακλείου 47

Υπεύθυνος κατά το νόμο: Στέλιος Συμεωνίδης

Δημοσιογραφική επιμέλεια: Γιώργος Μητράκης

Διόρθωση κειμένων: Δώρα Καραγεωργίδου

Γραφιστική επιμέλεια: Κατερίνα Μαρκίδου -
Εκδοτική Βορείου Ελλάδος

Εκτύπωση: ΦΙΛΙΠΠΟΣ

As έρθουμε πιο κοντά!

Αγαπητοί συμμαθητές,

Είναι μεγάλη η χαρά και η τιμή που νιώθουμε επικοινωνώντας μαζί σας. Με τους ανθρώπους που ανεξαρτήτως περιόδου φοίτησης του καθενός μας καθίσαμε στα ίδια θρανία, είχαμε τους ίδιους προβληματισμούς, μας απασχόλησαν οι ίδιες ιδέες. Με αυτούς που παίξαμε στην ίδια αυλή και κάναμε τα ίδια όνειρα για ένα καλύτερο αύριο.

Στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Αποφοίτων του σχολείου μας αποφασίσαμε να δημιουργήσουμε το περιοδικό μας κατ' αρχήν για να έρθουμε πιο κοντά. Στο πρώτο του τεύχος συγκεντρώσαμε αναμνήσεις και εμπειρίες συμμαθητών που καλύπτουν πολλές δεκαετίες, αλλά και εξαιρετικά σπάνιο φωτογραφικό υλικό από τα παλαιότερα χρόνια. Οι ασπρόμαυρες αυτές φωτογραφίες, έτσι όπως είναι διασκορπισμένες σε ολόκληρο το τεύχος, αποτελούν το νήμα που ενώνει και συνδέει τις σελίδες του. Έτσι αναβαθμίζουν την έκδοση σε επίπεδο ντοκουμέντου, κάτι που ήταν στις προθέσεις μας.

Αγαπητοί συμμαθητές,

Είναι κρίμα οι απόφοιτοι ενός τέτοιου σχολείου όπως το «ΔΕΛΑΣΑΛ» να χάνονται στην πορεία μέσα σε πολλά ερωτηματικά και ακόμη περισσότερα κενά. Γιατί έγινε αυτό; Μα γιατί κανένας μας μέχρι σήμερα δεν προσπάθησε όσο έπρεπε ώστε να μη χαθούμε. Διότι -κακά τα ψέματα- μία ημέρα το χρόνο, η «Γιορτή των αναμνήσεων», δεν αρκεί για να μας ξαναφέρει πίσω στο σχολείο. Χρειάζεται κάτι περισσότερο ή μάλλον πολλά παραπάνω.

Το περιοδικό μας, που στα χέρια σας κρατάτε το πρώτο του τεύχος, είναι ένα βήμα. Ζεστό και θεαματικό μαζί. Θα ακολουθήσουν κι άλλες πρωτοβουλίες. Εμείς από την πλευρά μας ως Διοικητικό Συμβούλιο προσπαθούμε και θα προσπαθήσουμε ακόμη περισσότερο μελλοντικά να βρούμε νέους τρόπους επικοινωνίας. Ήδη επικοινωνούμε μέσω του site του collegium, δημιουργούμε λίστα με e-mails, οργανώνουμε εκδηλώσεις. Για να έρθουμε πιο κοντά.

Αγαπητοί συμμαθητές,

Μια νέα περίοδος για τον Σύλλογο Αποφοίτων ξεκινάει. Σε αυτή τη διαδρομή όσοι περισσότεροι είμαστε τόσο μεγαλύτερα και καλύτερα πράγματα θα κάνουμε. Η εποχή που διανύουμε είναι εποχή κρίσης και ως τέτοια δημιουργεί εκτός από προβλήματα και προσδοκίες. Επίσης, ευνοεί και πάλι τις συλλογικότητες, που άλλωστε βρίσκονται στην παράδοση της χώρας μας, αλλά και του σχολείου μας.

Στέλιος Συμεωνίδης

Πρόεδρος Συλλόγου Αποφοίτων Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ»

Μου έδωσε τα πάντα

ΤΟΥ ΣΤΕΛΙΟΥ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ (απόφοιτος 1972)
Επιχειρηματία

Όταν ξεκίνησα να διεκδικήσω την προεδρία του Συλλόγου Αποφοίτων «ΔΕΛΑΣΑΛ» στόχος μου ήταν να φέρω πιο κοντά όλους εμάς που τελειώσαμε το ίδιο σχολείο. Από την πρώτη στιγμή που με τα άλλα μέλη του ΔΣ αναλάβαμε το σύλλογο αρχίσαμε να σκεφτόμαστε τρόπους ώστε η επαφή των αποφοίτων και του σχολείου να γίνει κάτι πολύ δυναμικότερο και πολύ χρησιμότερο από αναμνήσεις και -φυσικά- κάτι πολύ περισσότερο από μια συνάντηση ή ένα πάρτι το χρόνο.

Στην απομάκρυνσή μας ίσως να έπαιξε ρόλο και η έλλειψη ενός χώρου συνάντησης. Δεν έχουμε ένα στέκι, ένα εντευκτήριο, ένα κλαμπ ως τόπο συνάντησης και των παλαιότερων και των νεότερων αποφοίτων του «ΔΕΛΑΣΑΛ». Είναι κάτι που θα προσπαθήσουμε να λύσουμε με τη βοήθεια του σχολείου, που πάντα στέκεται αρωγός στις προσπάθειες μας.

Επίσης, άμεσος στόχος μας είναι να τυπώσουμε τον επαγγελματικό οδηγό των αποφοίτων, με όλα τα στοιχεία που αφορούν τις επαγγελματικές μας δραστηριότητες. Η εποχή απαιτεί ένα διαφορετικό -ζωντανό και ενεργητικό- «εμείς» και πιστεύω ότι οι απόφοιτοι του «ΔΕΛΑΣΑΛ» θα το πετύχουμε.

Σήμερα σε όλο τον κόσμο αναπτύσσεται προβληματισμός για το πώς οι απόφοιτοι θα βοηθήσουν με τις δράσεις τους τα «ΔΕΛΑΣΑΛ». Όπως φαίνεται η τάση είναι να συμμετέχουν οι απόφοιτοι στις διοικήσεις των «ΔΕΛΑΣΑΛ». Και όπου ήδη συμβαίνει κάτι τέτοιο να ενταθεί περισσότερο. Μια τέτοια εξέλιξη θα βοηθήσει πρωτίστως τα σχολεία να επεκτείνουν την εμβέλεια τους και να κερδίσουν την εμπιστοσύνη των γονέων, ώστε να προσελκύσουν ακόμη περισσότερους μαθητές.

Ιδιαίτερα στη Θεσσαλονίκη οι απόφοιτοι μπορούν να συμβάλουν αποφασιστικά σε θέματα ενημέρωσης και προμοτιον του σχολείου. Μπορούν να δημιουργηθούν επιτροπές γι' αυτό το σκοπό, ώστε να διαδοθεί η ιδέα του «ΔΕΛΑΣΑΛ». Είμαστε όλοι νομίζω υπερήφανοι που τελειώσαμε αυτό το κολέγιο. Αν κι έχουν περάσει, πιά, αρκετά χρόνια από τη στιγμή που ολοκλήρωσα τον κύκλο μου στο «ΔΕΛΑΣΑΛ» δεν υπάρχει μέρα που να μη σκέφτομαι ή να μην βιώνω τις θετικές συνέπειες των σπουδών μου στα θρανία του και των δραστηριοτήτων στην αυλή και τις άλλες αίθουσες του. Διότι το σχολείο μου έδωσε τα πάντα! Σκέφτομαι, λοιπό: Δεν πρέπει κάτι να του επιστρέψω κι εγώ;

Η συντήρηση και η διάδοση των αξιών που πήρα στα χρόνια του σχολείου είναι για μένα κάτι πολύ περισσότερο και πολύ πιο εσωτερικό από την υποχρέωση. Είναι ανάγκη...

Μαθητής, μοναδικός και ανεπανάληπτος

Στη συνέντευξη που ακολουθεί ο **Fr. Nicolas**, ο οποίος σήμερα είναι πρόεδρος των Λασαλιανών σχολείων Ελλάδος, εξηγεί τις αρχές και τους στόχους του σχολείου, που στον πυρήνα τους παραμένουν αναλλοίωτα από τον 17ο αιώνα.

Fr. Nicolas, πότε ιδρύθηκε το Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ» και γιατί ονομάστηκε έτσι;

Το Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ» ιδρύθηκε στη Θεσσαλονίκη στις 14 Οκτωβρίου 1888. Στην αρχή, οι πέντε πρώτοι frères ανέλαβαν τη λειτουργία του μικρού ενοριακού σχολείου που είχαν οι Πατέρες Λαζαριστές, γρήγορα, όμως, το Κολέγιο απέκτησε τη δική του ταυτότητα και τη δική του πορεία.

Το σχολείο πήρε το όνομα του ιδρυτή των Αδελφών των Χριστιανικών Σχολείων Ιωάννη-Βαπτιστή Δελασάλ, ο οποίος ίδρυσε τα χριστιανικά σχολεία τον 17ο αιώνα στη Γαλλία.

Ποιοι είναι οι μεγάλοι σταθμοί της εξελικτικής πορείας του Κολεγίου;

Οι πέντε πρώτοι frères ξεκίνησαν την εκπαιδευτική τους αποστολή με 33 μαθητές, που ήταν χωρισμένοι σε δύο τάξεις, αλλά στο τέλος του σχολικού έτους είχαν 87 παιδιά. Το σχολείο οργανώθηκε ως εμπορική σχολή, ανταποκρινόμενο στις ανάγκες του πληθυσμού της κοσμοπολίτικης Θεσσαλονίκης.

Το 1895 μεταφέρεται στην οικία Charnaud, ενώ το 1926 εγκαθίσταται στο νέο, γνωστό σε όλους μας κτίριο, στην οδό Φράγκων 10.

Το 1933 το σχολείο μετατρέπεται σε Ελληνογαλλικό Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ» και λειτουργεί με βάση την ελληνική νομοθεσία του Ελληνικού Υπουργείου Παιδείας.

Το 1968 μεταφέρεται στα Πεύκα, 7 χλμ. από τη Θεσσαλονίκη σ' ένα κτήριο 57 στρεμμάτων, που είχαν αποκτήσει οι frères το 1902. Το νέο περιβάλλον έδωσε νέα ώθηση στη λειτουργία του Κολεγίου, το οποίο έγινε μικτό από το 1980.

Από το σχ. έτος 2000-2001 συμπληρώθηκε ο εκπαιδευτικός σχεδιασμός του Κολεγίου με την λειτουργία του Δημοτικού και του Νηπιαγωγείου.

Από το σχ. έτος 2009-10 εγκαινιάστηκαν οι νέες εγκαταστάσεις του νηπιαγωγείου και του παιδικού σταθμού.

Ποιες είναι οι βασικές αρχές του λασαλιανού σχολείου;

Θα μπορούσαμε να συνοψίσουμε επιγραμματικά τις βασικές αρχές στα εξής:

Ο μαθητής βρίσκεται στο κέντρο της εκπαιδευτικής διαδικασίας και θεωρείται μοναδικός και ανεπανάληπτος.

Η λασαλιανή εκπαιδευτική διαδικασία βασίζεται στην πραγματικότητα, ώστε να ανταποκρίνεται στα χαρακτηριστικά, στις ανάγκες, στις προσδοκίες και στις πολιτιστικές αξίες κάθε λαού.

Το λασαλιανό σχολείο αξιοποιεί έντονα την ποιότητα των διαπροσωπικών σχέσεων, ευνοεί τη συνεργασία και την αδελφοσύνη.

Η συμμετοχή και η δημοκρατία παίζουν σημαντικό ρόλο. Από την αρχή, ο ιδρυτής ενθάρρυνε μια δραστήρια εκπαίδευση με την κατανομή των ρόλων και των ευθυνών. Πρόκειται για μια παιδεία που ευνοεί περισσότερο την οριζόντια επικοινωνία παρά τον καταναγκασμό και τον πατερναλισμό.

Η λασαλιανή εκπαιδευτική διαδικασία αναπτύσσεται με τη δημιουργικότητα και την αυτενέργεια.

Το λασαλιανό σχολείο χαρακτηρίζεται από τη σοβαρότητα της διδασκαλίας και την ποιότητα της μόρφωσης.

Είναι σημαντικό να εκπαιδεύουμε τα παιδιά για όλη τους τη ζωή, για ν' αποκτήσουν τα απαραίτητα εργαλεία που θα τους επιτρέψουν να είναι παράγοντες ατομικής και κοινωνικής ανάπτυξης και κοινωνικής προαγωγής.

Δίνεται μεγάλη σημασία στην οικολογία, στο περιβάλλον, μέσω της συνειδητοποίησης ότι η γη είναι το μόνο μέσον για την ολοκλήρωση του ανθρώπου.

Μια από τις προτεραιότητες του λασαλιανού σχολείου είναι η προσοχή με την οποία πρέπει να αντιμετωπίζουν όλοι οι διδάσκοντες όσους μαθητές παρουσιάζουν μαθησιακά, οικονομικά, μορφωτικά, συναισθηματικά ή πνευματικά προβλήματα.

Τέλος, η λασαλιανή εκπαιδευτική διαδικασία ευνοεί την ανάπτυξη της χριστιανικής πίστης, μέσω του μαθήματος των θρησκευτικών, και, στην περίπτωση των μαθητών που ανήκουν σε άλλες θρησκείες, μέσω του οικουμενικού και διαθρησκευτικού διαλόγου.

Ποιες εκπαιδευτικές καινοτομίες εφάρμοσε ο Ι.-Β. Δελασάλ ;

Ο Ι.-Β. Δελασάλ υπήρξε ένας καινοτόμος παιδαγωγός για την εποχή του. Ίδου μερικές μεταρρυθμίσεις που εφάρμοσε στα σχολεία που ίδρυσε :

- Καθιέρωσε τη μέθοδο της ταυτόχρονης διδασκαλίας. Δηλαδή, ενώ πριν από τον Δελασάλ οι δάσκαλοι δίδασκαν ένα ένα τα παιδιά, με τη νέα μέθοδο όλα τα παιδιά παρακολουθούσαν μαζί το ίδιο μάθημα την ίδια ώρα. Η μέθοδος αυτή χρησιμοποιείται μέχρι σήμερα σ' όλο τον κόσμο.

- Άλλη μια επαναστατική για την εποχή καινοτομία του Δελασάλ ήταν η καθιέρωση της γαλλικής γλώσσας για την εκμάθηση της ανάγνωσης και της γραφής. Μέχρι τότε, τα παιδιά άρχιζαν την ανάγνωση στα λατινικά, σε μια γλώσσα που δεν καταλάβαιναν.

- Η τρίτη αλλαγή αφορούσε την καθιέρωση ενός κανονισμού. Μέχρι τότε, τα σχολεία ήταν ανοιχτά από το πρωί μέχρι το βράδυ και υπήρχε ένα συνεχές πηγαινέλα μαθητών. Άλλοι έφευγαν, άλλοι μόλις έφθαναν, μερικοί περίμεναν τη σειρά τους για το μάθημα κι άλλοι ετοιμάζονταν να φύγουν. Στα σχολεία των frères τα πάντα ήταν καθορισμένα: προσευχή, έναρξη του μαθήματος, διαλείμματα και αναχώρηση. Υπήρχε δηλαδή τάξη, πειθαρχία και συνεχής παρακολούθηση των μαθητών.

Βέβαια, εκτός από αυτές τις καινοτομίες, ο κυριότερος λόγος της επιτυχίας των λασαλιανών σχολείων ήταν ο ζήλος και η αγάπη των frères για τα παιδιά και η δωρεάν παιδεία στα διψασμένα για μάθηση άπορα παιδιά.

Τι είναι το εθνικό και διεθνές λασαλιανό δίκτυο ;

Τα λασαλιανά σχολεία δεν λειτουργούν σαν μονάδες απομονωμένες, αλλά συνδέονται με τα υπόλοιπα σχολεία του εθνικού και παγκόσμιου λασαλιανού δικτύου. Στην Ελλάδα ιδρύθηκαν από το 1858 μέχρι σήμερα 11 λασαλιανά σχολεία. Σήμερα, όμως, λειτουργούν 4 εκπαιδευτήρια στη Θεσσαλονίκη, στον Πειραιά, στον Άλιμο και στη Σύρο. Σε

παγκόσμια κλίμακα, υπάρχουν χίλια και πλέον εκπαιδευτήρια όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης, μεταξύ αυτών λειτουργούν και 72 Πανεπιστήμια. Οι 1.300.000 μαθητές και φοιτητές έχουν την αίσθηση ότι ανήκουν σ' ένα ευρύτερο δίκτυο και ότι είναι μέλη της μεγάλης παγκόσμιας λασαλιανής οικογένειας. Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης το λασαλιανό πνεύμα καλλιεργεί και προωθεί την εποικοδομητική συνεργασία ανάμεσα στους λαούς, σεβόμενο τη διαφορετικότητα, σε επίπεδο θρησκείας, πολιτισμού και κοινωνικού περιβάλλοντος.

Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης το λασαλιανό πνεύμα καλλιεργεί και προωθεί την εποικοδομητική συνεργασία ανάμεσα στους λαούς, σεβόμενο τη διαφορετικότητα, σε επίπεδο θρησκείας, πολιτισμού και κοινωνικού περιβάλλοντος.

Πώς έγινε το πέρασμα από το σχολείο των frères στο λασαλιανό σχολείο ;

Όταν ο Ι.-Β. Δελασάλ ίδρυσε τα πρώτα χριστιανικά σχολεία στη Reims, τον 17ο αι., μια ομάδα δασκάλων μετεξελίχθηκε προοδευτικά σε εκπαιδευτικούς-μοναχούς, τους frères, γιατί ο ιδρυτής πίστεψε ότι οι καλύτεροι δάσκαλοι είναι αυτοί που, αφιερωμένοι στον Θεό, μετατρέπουν το επάγγελμά τους σε αποστολή. Όμως, από τον 19ο αι., λαϊκοί εκπαιδευτικοί ήρθαν να δουλέψουν στα σχολεία των frères, πρώτα, για να καλύψουν εκπαιδευτικές ειδικότητες των σχολείων. Σήμερα, frères και λαϊκοί μοιράζονται την κοινή λασαλιανή αποστολή που δεν άλλαξε, μοιράζονται δηλαδή την ανθρωπιστική και χριστιανική αγωγή των παιδιών, ο καθένας βιώνοντας το δικό του χάρισμα. Από τη μια πλευρά, οι frères προσεγγίζουν την εκπαιδευτική σχέση, μέσω της αδελφικής αγάπης, που είναι καρπός της αφιέρωσής τους και από την άλλη, οι παντρεμένοι λαϊκοί ενσωματώνουν σ' αυτή την εκπαιδευτική σχέση τον πλούτο της συζυγικής τους εμπειρίας ως πατέρες ή μητέρες. Οι ρόλοι είναι συμπληρωματικοί. Επιπλέον, αρκετοί εκπαιδευτικοί επιδιώκουν να γνωρίσουν και να εμβαθύνουν το λασαλιανό πνεύμα, για να συμμετάσχουν αποτελεσματικά στην κοινή λασαλιανή αποστολή.

Michel Bertet (απόφοιτος 1967)

Δε φοβόμαστε, έχουμε εμπιστοσύνη

Ο κ. Michel Bertet υπήρξε διαδοχικά καθηγητής Μαθηματικών, διευθυντής σε λασαλιανά σχολεία και υπεύθυνος της λασαλιανής εποπτείας στη Γαλλία και στην Εγγύς Ανατολή. Από φέτος, ασκεί τον ρόλο του λασαλιανού επόπτη και στα τέσσερα ελληνικά εκπαιδευτήρια. Τον περασμένο Οκτώβριο (17–20/10/13) επισκέφτηκε για πρώτη φορά το Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ» και με την ευκαιρία απάντησε σε μερικές ερωτήσεις με μεγάλη προθυμία.

Πώς γνωρίσατε τους frères και πώς προέκυψε η κλίση του εκπαιδευτικού;

Γεννήθηκα σ' ένα χωριό στη δυτική Γαλλία, κοντά στη Nantes. Όταν έγινα 12 ετών, πήρα το λεωφορείο, για να πάω στο Γυμνάσιο στη μικρή γειτονική πόλη. Ήταν ένα γυμνάσιο των frères. Από τότε, δεν τους εγκατέλειψα ποτέ. Έγιναν η δεύτερη οικογένειά μου.

Το 1967 πήρα το απολυτήριο του Λυκείου, κατόπιν, σπούδασα Μαθηματικά στη Rennes και στην Dijon. Το 1972 έγινα καθηγητής, σ' ένα σχολείο των frères βέβαια, στο Saint Joseph στην Dijon.

Από την παιδική μου ηλικία δεν σκέφτηκα άλλο επάγγελμα εκτός από αυτό του καθηγητή. Αυτό που αγαπάω περισσότερο είναι να βλέπω τους μαθητές να μεγαλώνουν στην καρδιά τους, στο σώμα τους και στο νου τους. Και όταν με ξεπερνάνε, είμαι ευτυχισμένος.

Πώς αντιλαμβάνεται κανείς ότι έχει την κλίση του εκπαιδευτικού; Αυτό μοιάζει με την κλίση του frère: αγαπάει κανείς να βρίσκεται ανάμεσα στους μαθητές, μαζί τους, μέσα στην τάξη, στην αυλή, στις εκδρομές, στις αθλητικές δραστηριότητες, τις πολιτιστικές, τις πνευματικές.

Ποιες ευθύνες αναλάβατε διαδοχικά μέσα στο λασαλιανό δίκτυο;

Από το 1972 μέχρι το 1995 υπήρξα καθηγητής Μαθηματικών στο Saint Joseph στην Dijon. Είχα μαθητές κάθε ηλικίας, από 11 μέχρι 20 ετών, από διάφορες κατευθύνσεις: θεωρητικές, επιστημονικές, τεχνολογικές.

Κατόπιν, διορίστηκα Διευθυντής στο Saint Joseph στην Κωνσταντινούπολη από το 1995 μέχρι το 2000, και μετά, Διευθυντής στο λασαλιανό εκπαιδευτήριο των Francs-Bourgeois, στο Παρίσι, μέχρι το 2004. Εκεί γνώρισα τον Frère Nicolas.

Από το 2004 μέχρι το 2013 υπήρξα επιθεωρητής της λασαλιανής Εποπτείας στη Γαλλία. Τώρα είμαι βοηθός του Frère Visiteur της Γαλλίας για την Ελλάδα και του Frère Visiteur της Εγγύς Ανατολής για την Τουρκία, την Ιορδανία, το Ισραήλ και την Παλαιστίνη.

Ποιες είναι οι απαραίτητες προϋποθέσεις, για να είναι κανείς ένας καλός καθηγητής;

Ένας καλός καθηγητής είναι σαν τον καλό βοσκό του Ευαγγελίου. Γνωρίζει τα πρόβατά του και τα πρόβατά του τον γνωρίζουν.

Γνωρίζει τα πρόβατά του: παίρνει τον κατάλληλο χρόνο για να τα παρακολουθήσει, να τα αγαπήσει, να τα ανακαλύψει, μέσα στην τάξη και έξω από αυτήν. Ο καλός καθηγητής είναι ικανός να αγαπήσει και να γνωρίσει καθένα από τα πρόβατά του χωρίς να ξεχνάει ποτέ ότι είναι ο οδηγός ολόκληρου του κοπαδιού. Τα βλέπει ταυτόχρονα μαζί και χωριστά.

Τα πρόβατά του τον γνωρίζουν: δεν φοβάται να αποκαλυφθεί, να φανεί έτσι όπως είναι, ένας άνδρας, μια γυναίκα, με ό,τι ξέρει και ό,τι αγνοεί, με ό,τι πιστεύει, με ό,τι αγαπάει. Αλλά για να αποδεχθείς τον άλλο, να πας προς αυτόν και να τον αφήσεις να έρθει προς εσένα, πρέπει πρώτα να αποδεχθείς τον εαυτό σου. Γίνεσαι σιγά σιγά ένας καλός καθηγητής στο μέτρο που γίνεσαι (είσαι) αληθινά ο εαυτός σου.

Αυτά που έμαθε και διδάσκει ο καθηγητής δεν είναι ένας μεσότοιχος ανάμεσα σ' αυτόν και τους άλλους, είναι ένα παράθυρο που ανοίγει τον μαθητή στον καθηγητή, τον καθηγητή στον μαθητή και ολόκληρο τον κόσμο και στους δύο.

Τι σας έκανε μεγαλύτερη εντύπωση μέσα στο λασαλιανό δίκτυο:

Αυτό που με εντυπωσιάζει περισσότερο μέσα στο λασαλιανό δίκτυο είναι η αδελφσύνη, η απλότητα, η ελευθερία, η εμπιστοσύνη. Μέσα στο λασαλιανό δίκτυο δεν φοβόμαστε, έχουμε εμπιστοσύνη.

Στο λασαλιανό δίκτυο της Εγγύς Ανατολής, δηλαδή σε χώρες όπου η πολιτική κατάσταση δεν είναι πάντα ήρεμη (Αίγυπτος, Τουρκία, Ιορδανία, Λίβανος, Ισραήλ, Παλαιστίνη), διαλέξαμε ένα καταπληκτικό ετήσιο θέμα: «Λασαλιανοί, σπορείς χαράς». Στη Γαλλία, ενώ διαδίδονται απόψεις ξενοφοβίας και φόβου, το ετήσιο θέμα 2013-14 είναι «Όλοι διαφορετικοί: μια καλή ειδηση».

Ποια είναι η άποψή σας για τους σημερινούς νέους;

Μια μέρα, διάβασα την εξής πρόταση: «Οι νέοι δεν θα είναι ποτέ σαν τους νέους προηγούμενων γενεών. Οι σημερινοί νέοι δεν θα είναι ικανοί να διατηρήσουν την κουλτούρα μας». Πρόκειται για μια βαβυλωνιακή επιγραφή, της τρίτης χιλιετίας προ Χριστού. Πραγματικά, 5.000 χρόνια μετά, η κουλτούρα άλλαξε!

Δεν νομίζω ότι υπάρχουν οι νέοι από τη μια πλευρά και οι άλλοι από την άλλη πλευρά. Πιστεύω ότι υπάρχουν εκείνοι οι οποίοι κατά βάθος σκέπτονται ότι όλα πάνε προς το χειρότερο και αυτοί που σκέπτονται πως κάθε μέρα φέρνει και μια μικρή πρόοδο, «step by step», όπως ένα ιστιοφόρο αρμενίζει κόντρα στον άνεμο, αλλάζοντας πλευρά, χωρίς ν' αλλάζει στόχο (κάβο).

Εάν νομίζεις ότι η αλλαγή του κόσμου αρχίζει από την δική σου αλλαγή, τότε είσαι νέος οποιαδήποτε κι αν είναι η ηλικία σου.

Ένας καλός καθηγητής είναι σαν τον καλό βοσκό του Ευαγγελίου. Γνωρίζει τα πρόβατά του και τα πρόβατά του τον γνωρίζουν.

Εάν νομίζεις ότι όλα πηγαίνουν στραβά, εξαιτίας των νέων, εξαιτίας των γηροντότερων, εξαιτίας των άλλων, τότε είσαι γέρος, ανεξάρτητα από την ηλικία σου.

Ποιες είναι οι εντυπώσεις σας μετά από την πρώτη επίσκεψή σας στα τέσσερα λασαλιανά σχολεία στην Ελλάδα;

Εντυπωσιάστηκα πολύ από τη σοβαρότητα αυτών των σχολείων, την ποιότητα της παιδείας, τη σοβαρότητα των εκπαιδευτικών και του προσωπικού, το επίπεδο της γλώσσας, το οικογενειακό πνεύμα, το άνοιγμα στον κόσμο.

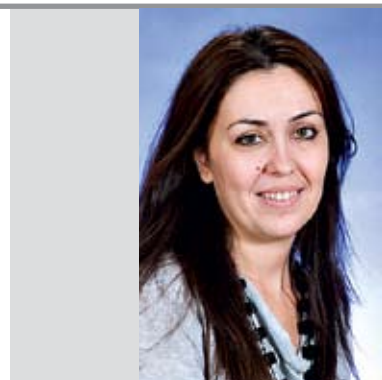
Αλλά δεν είμαι σίγουρος ότι εκφράζω μια αντικειμενική άποψη, γιατί αγαπώ την Ελλάδα, αγαπώ τους Έλληνες. Τα τέσσερα λασαλιανά εκπαιδευτήρια της Ελλάδας είναι σαν τους τέσσερις άσους στα χαρτιά. Χωριστά, είναι τέσσερα ωραία χαρτιά, καλά χαρτιά όπως λέμε. Μαζί, και εύχομαι να συνεργάζονται όσο γίνεται περισσότερο, είναι ανίκητα, όπως το φουλ του άσου.

Freres στη Ρετζίκι το 1919, μπροστά στον Πύργο του κτήματος

Μια μαθήτριά που απλώς... μεγάλωσε

ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΛΑΠΟΥΡΙΔΟΥ (απόφοιτος 1994)
Διευθύντριας του δημοτικού σχολείου «ΔΕΛΑΣΑΛ» Θεσσαλονίκης

Πριν από 26 ολόκληρα χρόνια, οι γονείς μου αποφάσισαν να με γράψουν στο Ελληνογαλλικό Κολλέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ». Για να γίνω δεκτή, έπρεπε να δώσω εξετάσεις στα γαλλικά, μια γλώσσα που μου ήταν παντελώς άγνωστη και αδιάφορη, μια και η μοναδική επαφή που είχαμε τα 12χρονα με τα γαλλικά, εκείνη την περίοδο, ήταν μόνο μέσα από τα τραγούδια και μερικές φορές την τηλεόραση. Έπρεπε να προετοιμαστώ αρκετούς μήνες, γεγονός που με άγχωνε και με εκνεύριζε αρκετά σε αυτή την ηλικία. Αραγε άξιζε όλος αυτός ο σαματάς ή απλά έπρεπε να ολοκληρώσω την εικόνα της μικρής κυρίας με γαλλικά και πιάνο;

Του 1988, η χρονιά που πέρασα τις πύλες του Κολεγίου, ήταν η χρονιά που γιορτάσαμε τα 100 χρόνια από την ίδρυσή του στη Θεσσαλονίκη. Το Σχολείο «φόρεσε τα καλά του», και με ποικίλες εκδηλώσεις, ομιλίες, συναυλίες, ειδικές εκδόσεις, τίμησε την ξεχωριστή εκείνη χρονιά. Κατά έναν περιεργο, βέβαια, τρόπο όσα χρόνια φοιτούσα στο Κολλέγιο κάθε χρονιά ήταν σαν να γιορτάζαμε τα 100 μας χρόνια. Η εποχή στο Γυμνάσιο – Λύκειο ήταν ευτυχισμένη και αυτό γιατί είχα πάνω από όλα εκπληκτικούς συμμαθητές, με τους οποίους γέλασα, έκλαψα, μάλωσα, ΕΖΗΣΑ. Καθηγητές που ήξεραν την Αλεξάνδρα και όχι τη μαμά μου ή τον μπαμπά μου. Περιτριγυριζόμουν από εκπαιδευτικούς που μου έλεγαν την αλήθεια κατάμουτρα και,

αν έμαθα κάτι είναι ότι η αγάπη μπορεί να δοθεί απλόχερα. Το «ΔΕΛΑΣΑΛ» έγινε η οικογένειά μου και συνειδητοποίησα ότι μπήκα σε αυτό το Σχολείο, για να μάθω και να βγω για να «υπηρετήσω».

Το 1999, έξι χρόνια μετά την αποφοίτησή μου από το Πανεπιστήμιο, το μικρότερο «παιδάκι» του Σχολείου μου, το Δημοτικό «ΔΕΛΑΣΑΛ», άνοιξε τα φτερά του και έκανε τα πρώτα του βήματα στην εκπαιδευτική κοινότητα της Θεσσαλονίκης. Και σε μένα, την τότε μαθήτριά και καθηγήτριά Αγγλικών πια, έγινε η πρόταση να «υπηρετήσω» στο νέο σχολείο. Κατά έναν μαγικό, βέβαια, τρόπο, αυτό το Σχολείο συνέχισε να με εκπαιδεύει, να με φροντίζει και να με αγαπάει, να μου μαθαίνει πράγματα. Οι καθηγητές μου έγιναν ξαφνικά συνάδελφοι και συνοδοιπόροι. Για άλλη μια φορά ξαναζώ τα χρόνια μου ως κομμάτι της λασαλιανής κοινότητας.

Επτά χρόνια μετά καλούμαι να αναλάβω τη Διεύθυνση του Δημοτικού «ΔΕΛΑΣΣΑΛ», πρώτα ως Υποδιευθύντρια και έπειτα ως Διευθύντρια. Δεν θα μπορούσα, ακόμα και αν μου έδιναν 1.000 σελίδες, να περιγράψω το αίσθημα ευθύνης που γεννήθηκε μέσα μου. Ήταν σαν να αναλάμβανα τη φροντίδα και το μέγιστο ενός ανθρώπου, που μου έδειξε ποια μπορώ να γίνω και πώς μπορώ να τα καταφέρω. Που με πήρε από το χέρι και μου έκτισε σκαλιά, για να πατήσω και να φτάσω στα όνειρά μου. Που με βοήθησε ώστε να έχω τέτοιες «συναντήσεις» που με έκαναν καλύτερο άνθρωπο. Ένα δέντρο που συνεχώς έδινε... Και τώρα ήταν η σειρά μου να δώσω και εγώ. Και όχι γιατί έπρεπε, αλλά γιατί το ήθελα με όλη μου την ψυχή.

Δώδεκα χρόνια μετά συνέβη το πιο καταπληκτικό πράγμα στη ζωή μου. Η πρώτη μου κόρη φοιτά στο Νηπιαγωγείο του «ΔΕΛΑΣΣΑΛ». Την πρώτη μέρα που την πήγα στην τάξη της μου ήρθαν πίσω οι θύμησες από τις πρώτες μου στιγμές στο Σχολείο μου, το 1988. Άνθρωποι χαμογελαστοί, αγκαλιές ζεστές, χαμόγελα ανθρώπινα. 125 χρόνια και δεν άλλαξε τίποτα. Σε αυτόν τον χώρο υπήρξα μαθήτρια, φοιτήτρια, καθηγήτρια, συνάδελφος, μάνα και Διευθύντρια. Μα πάνω από όλα υπήρξα ένας ευτυχισμένος άνθρωπος.

Ευχαριστώ από τα βάθη της καρδιάς μου τους συμμαθητές μου για όλες τις ωραίες στιγμές που είχαμε και ακόμα έχουμε.

Ευχαριστώ τους καθηγητές μου, που με δίδαξαν πώς να «ψαρεύω» μόνη μου στη ζωή. Ευχαριστώ τους frères, που με την υπομονή και την αγάπη τους χτίζουν το μέλλον των παιδιών, μέσω της παιδείας αλλά και της ουσιαστικής εκπαίδευσης.

Ευχαριστώ την κ. Κανελλοπούλου, που δε σταμάτησε ποτέ να πιστεύει σε μένα.

3 σε 1

BS-458

Σύστημα Συναγερμού
πίνακας | σειράνα | πληκτρολόγιο

Εύκολη τοποθέτηση
Ελληνικό μενού

Προγραμματισμός και μέσω Η/Υ
Δυνατότητα «έξυπνου σπιτιού»

Σύνδεση αυτόματου τηλεφωνητή GSM
για απομακρυσμένο έλεγχο & χειρισμό
φώτων, θέρμανσης, κτλ.

olympia^{TM}
electronics
SAFETY & SECURITY SYSTEMS

*για έναν
ασφαλέστερο κόσμο!*

ΘΑ ΤΟ ΒΡΕΙΤΕ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ
www.olympia-electronics.gr

Πιστεύουμε στην **ΕΛΛΑΔΑ**
Παράγουμε στην

Από τη Θεσσαλονίκη στον κόσμο

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΤΣΑΜΟΥΡΤΖΗ (απόφοιτος 1983)

Διαχειριστή Εταιριών Ομίλου Λάτση

Στην εποχή που ζούμε δεν υπάρχει πια προδι-αγεγραμμένη επαγγελματική πορεία, που θα μπορούσε να ακολουθήσει κανείς στη ζωή του, σε σχέση και στο βαθμό που ίσχυε στο παρελ-θον. Τα παλαιότερα χρόνια μετά τις σπουδές μία επιχείρηση γινόταν το δεύτερο σπίτι του εργαζόμενου, συχνά, μάλιστα, για όλη του τη ζωή. Κατ' αυτό το πνεύμα, σπάνια απομακρυνόταν κανείς και από τον τόπο καταγω-γής του. Τα τελευταία χρόνια οι συνθήκες έχουν αλλάξει τελείως. Οι άνθρωποι απέκτησαν μεγάλη κινητικότητα, για να είναι σε θέση να ανταποκριθούν στις ανάγκες και στις απαιτήσεις των εργοδοτών και των επιχειρήσεων. Αυτή την ευελιξία στον τόπο και στο αντικείμενο τη συναντούμε πλέ-ον συχνά στις επιχειρήσεις και οι εργοδότες την αποζητούν στα βιογραφικά των υπαλλήλων τους, δεδομένου ότι έτσι ανακύπτουν νέες ιδέες και ταλέντα.

Η προσωπική μου επαγγελματική διαδρομή, αντικατοπτρί-ζει ως ένα βαθμό τα όσα ανέφερα πιο πάνω. Έχοντας τα πολύτιμα εφόδια που απέκτησα από το «ΔΕΛΑΣΑΛ», τη χρονιά της αποφοίτησής μου, το 1983, αν και στις πανελλή-νιες εξετάσεις πέτυχα δεύτερος στη Σχολή Ναυπηγών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου Αθηνών, προτίμησα να εγγραφώ στη Σχολή Μηχανολόγων του Πολυτεχνείου της Λοζάνης EPFL (Ecole Polytechnique Fédérale de Lausanne), διότι εκεί υπήρχε κατεύθυνση αεροναυπηγικής, που με εν-διέφερε.

Ύστερα από πέντε χρόνια σκληρής δουλειάς (και περιστα-σιακής εκτόνωσης στην ομάδα μπάσκετ του Πολυτεχνείου) και έχοντας πάρει κάποια βραβεία, αποφοίτησα με τον κα-λύτερο βαθμό πτυχίου όλων των εποχών της σχολής (9.9 στα 10) και ξεκίνησα την επαγγελματική μου σταδιοδρο-μία.

Η πρώτη μου κίνηση, μετά από διάφορες προτάσεις των καθηγητών μου, ήταν να εκπονήσω το διδακτορικό δίπλω-μα στον τομέα των αεροστροβίλων. Αν και μού έγινε η πρόταση συνεργασίας με το πανεπιστήμιο M.I.T. των Η.Π.Α., προτίμησα να παραμείνω στο πανεπιστήμιο της Λοζάνης, λόγω της πολύ σωστής καθοδήγησης που μου παρείχε ο καθηγητής μου, ο οποίος μου επισήμανε, ότι τα αμερικα-νικά πανεπιστήμια παραμένουν μεν στην κορυφή, αλλά η διαφορά τους σε σύγκριση με τα ευρωπαϊκά έχει μειωθεί θεαματικά. Επιπλέον, στη Λοζάνη, επειδή η εκπόνηση της διδακτορικής μου διατριβής θα γινόταν με χρηματοδότη-ση της εταιρίας ASEA BROWN BOVERI, προτίμησα τη ρεαλι-στική λύση που θα με καθιστούσε οικονομικά ανεξάρτητο.

Λίγα χρόνια αργότερα, εκλέχτηκα από το εκλεκτορικό σώμα της σχολής μου, σε ηλικία 26 ετών, αναπληρωτής καθηγητής -υπήρξε τότε σχετική αρθρογραφία στον ελ-ληνικό Τύπο. Αφού στη συνέχεια ολοκλήρωσα με επιτυχία τη διδακτορική διατριβή μου, αφού δημοσίευσα μια σειρά από επιστημονικές εργασίες καθώς και ένα βιβλίο με θέμα τους αεροστροβίλους, και αφού στο μεταξύ απέκτησα την ελβετική υπηκοότητα, ήρθε η πρώτη αλλαγή κατεύθυνσης στην καριέρα μου.

Αποφάσισα από την ακαδημαϊκή καριέρα να στραφώ στον τομέα των επιχειρήσεων. Έτσι η επόμενη επαγγελματική μου δραστηριότητα ήταν στην εταιρία NESTLE της Ελβε-

τίας, όπου κατέλαβα τη θέση υπευθύνου οργάνωσης κατασκευής εργοστασίων σε διάφορες χώρες του κόσμου. Η εμπειρία που απέκτησα στη θέση αυτή αποδείχθηκε ανεκτίμητη. Οι βασικές μου αναθέσεις αφορούσαν έργα στην Μαδρίτη, στο Κάιρο και στην Βέρνη. Παρέμενα, βέβαια, κατ' αυτόν τον τρόπο, στον τεχνικό τομέα των επιχειρήσεων, και έτσι δεν άργησε να έρθει η δεύτερη αλλαγή κατεύθυνσης στην καριέρα μου.

Η επιθυμία μου να ασχοληθώ με τη διοίκηση επιχειρήσεων με ώθησε να εγγραφώ στο πρόγραμμα MBA της διακεκριμένης, σε παγκόσμιο επίπεδο, σχολής INSEAD (Institut Européen d'Administration des Affaires), το έτος 2000. Μετά την ολοκλήρωσή του ξεκίνησα τη συνεργασία μου με τον Όμιλο Λάτση, έχοντας ως έδρα την Γενεύη, με κύρια αρμοδιότητα την παρακολούθηση και την διοίκηση εταιριών του ομίλου ανά τον κόσμο.

Η επαγγελματική μου δραστηριότητα ξεκίνησε με ακαδημαϊκή καριέρα, πέρασε στον τεχνικό τομέα των επιχειρήσεων και συνέχισε στον τομέα της διοίκησης επιχειρήσεων. Πρέπει να πω, πως σε όλες τις θέσεις που εργάστηκα αγάπησα τη δουλειά μου και προσπάθησα να προσφέρω τον καλύτερο εαυτό μου. Στους χώρους δουλειάς που πέρασα άντλησα ανεκτίμητες γνώσεις και απέκτησα πολύτιμες εμπειρίες, όλες δε οι μεταβολές του αντικειμένου εργασίας που πραγματοποίησα στην ως σήμερα επαγγελματική μου σταδιοδρομία υπήρξαν θετικές και με βοήθησαν πολύ στην ζωή μου. Μια ζωή που συνοδεύεται από ευτυχία και

μεγάλη στήριξη από την γυναίκα μου, Ειρήνη και την κόρη μου Μαρία-Χριστίνα.

Οφείλω ευγνωμοσύνη στους γονείς μου, που μου έδωσαν γερές βάσεις και αρχές στη ζωή, και στους δασκάλους μου του «ΔΕΛΑΣΑΛ», που μου πρόσφεραν ένα αξιοζήλευτο επίπεδο παιδείας και την καλή γνώση της γαλλικής γλώσσας, που αποτέλεσε μια από τις βασικές προϋποθέσεις για να μπορέσω να σπουδάσω και να σταδιοδρομήσω μέσα σε ένα διεθνές περιβάλλον.

Ευελιξία στον τόπο και στο αντικείμενο συναντούμε πλέον συχνά στις επιχειρήσεις και οι εργοδότες την αποζητούν στα βιογραφικά των υπαλλήλων τους, δεδομένου ότι έτσι ανακλύπουν νέες ιδέες και ταλέντα.

Οι καθηγητές του σχολείου Κεσίσογλου, Μπόρναλης, Παπαδόπουλος, Fr. Michel, Στεφανίδης, Μπαλόγλου, Fr. Georges, Τοκατζής τη δεκαετία του 1960

Ξαναδιάβασα τη ζωή

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Φιλολόγου και γενικής διευθύντριας του κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ»

Χαιρετίζω την προσπάθεια του Συλλόγου Αποφοίτων του Κολεγίου μας και χαίρομαι ιδιαίτερα για την πρωτοβουλία τους. Η συγκεκριμένη έκδοση αποτελεί απόδειξη της δραστηριότητας που αναπτύσσει ο ΣΑΚ «ΔΕΛΑΣΑΛ» και του ενδιαφέροντός του να εξελίσσεται και να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των μελών του και στις απαιτήσεις των καιρών.

Όπως το σχολείο έτσι και ο Σύλλογος Αποφοίτων αποτελούν έναν ζωντανό οργανισμό που εξελίσσεται και αναπτύσσει μια δυναμική πολιτική, σε συνεργασία με το Κολέγιο, με σκοπό τη συγκέντρωση όσο το δυνατόν περισσότερων αποφοίτων στην αγκαλιά της μεγάλης οικογένειας «ΔΕΛΑΣΑΛ».

Παρά το γεγονός ότι δεν ήμουν απόφοιτη του «ΔΕΛΑΣΑΛ» ούτε το γνώριζα ουσιαστικά πριν να προσληφθώ ως φιλόλογος τον Σεπτέμβριο του 1980. Μπορώ να ομολογήσω ότι όλοι, frères, συνάδελφοι και μαθητές, με βοήθησαν να νιώσω πολύ άνετα και να προσαρμοστώ πολύ γρήγορα στο πνεύμα του σχολείου. Το «ΔΕΛΑΣΑΛ» έγινε ένας σημαντικός σταθμός, ένα σημείο αναφοράς στην πορεία της ζωής μου, τόσο της επαγγελματικής όσο και της προσωπικής. Εργαζόμενη επί 34 χρόνια στο «ΔΕΛΑΣΑΛ» και ζώντας καθημερινά με τις λασαλιανές αρχές και αξίες, αισθάνομαι ότι εδώ βρήκα τον εαυτό μου, ότι εδώ βρήκαν έκφραση όσα είχα μέσα μου ως αναζητήσεις.

Τολμώ να πω πως το λασαλιανό σχολείο μου έδωσε την ευκαιρία να «ξεναδιαβάσω» τη ζωή μου, να επαναπροσδιορίσω τους στόχους μας, να βρίσκω τρόπους για να μοιράζομαι με τους άλλους όσα στοιχεία διέθετα, όχι μόνο στις επαγγελματικές πρακτικές αλλά και στις προσωπικές μου σχέσεις, να «υπερβαίνω εαυτόν», να ακούω τους άλλους και να αισθάνομαι ότι τους έχω ανάγκη.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ εκφράζω σε όλες τις μαθήτριες και σε όλους τους μαθητές με τους οποίους συνεργαστήκαμε αυτά τα 34 χρόνια, γιατί η καθεμία και ο καθένας τους υπήρξαν για μένα πηγή έμπνευσης, δημιουργίας, πεδίο μαθητείας και ανακάλυψης του εαυτού μου και των άλλων.

Στη διάρκεια όλων αυτών των ετών, πιστεύω πως διήνυσα μία πορεία ψυχικής και συναισθηματικής ωρίμανσης, εκπαιδευτικής και ανθρώπινης εξέλιξης.

*Μαζί σας, αγαπητοί απόφοιτοι,
και μέσω της καθημερινής
σχολικής πράξης και των
διαπροσωπικών σχέσεων,
βίωσα και βιώνω το σωκρατικό
απόφθεγμα: «Γηράσκω αεί
διδασκομένη».*

Η όραση και το όραμα

ΤΗΣ ΑΛΕΞΙΑΣ ΚΑΛΑΪΤΖΗ

Το BD Radio είναι ένα διαδικτυακό ραδιόφωνο που έχει αρχίσει να λειτουργεί στα τέλη του 2011. Το στοιχείο που κάνει το σταθμό αυτό ξεχωριστό όμως είναι ότι πίσω από τα μικρόφωνα του βρίσκονται άτομα με προβλήματα όρασης.

Η ιδέα του BD Radio γεννήθηκε όταν η Σχολή Τυφλών στη Θεσσαλονίκη απειλήθηκε με κλείσιμο. Το γεγονός αυτό θα άφηνε μετέωρους μαθητές που είτε εκπαιδεύονταν, είτε διέμεναν σε αυτή. Παρά τη σοβαρότητα του θέματος, η κάλυψη του από τα παραδοσιακά Μέσα Ενημέρωσης ήταν ελάχιστη και η αντίδραση των πολιτών σχεδόν ανύπαρκτη. Τότε έγινε έντονα αντιληπτή η ανάγκη για τη δημιουργία ενός Μέσου που θα έδινε φωνή στην κοινότητα των ατόμων με προβλήματα όρασης και θα τα έφερνε πιο κοντά με την υπόλοιπη κοινωνία της πόλης.

Το BD Radio, που αποτελεί και το μοναδικό ραδιόφωνο με αυτή την ιδιαιτερότητα στην Ελλάδα, έγινε ένα βήμα έκφρασης, ενημέρωσης και δημιουργικότητας.

Οι μουσικοί παραγωγοί, με τη βοήθεια των Νέων Τεχνολογιών αλλά και εργαλείων όπως οι αναγνώστες οθόνες, κάνουν ζωντανές εκπομπές και δημιουργούν playlists, που μεταδίδονται όλο το εικοσιτετράωρο. Με όχημα τη μουσική και το λόγο, οι ακροατές έχουν την ευκαιρία να ψυχαγωγηθούν, να επικοινωνήσουν αλλά και να ανοίξουν ένα παράθυρο στον κόσμο των ανθρώπων που αντιμετωπίζουν προβλήματα όρασης.

Παράλληλα με το ραδιόφωνο, έχει δημιουργηθεί και ιστολόγιο με πληροφορίες για τον τρόπο που ένα τυφλό άτομο λειτουργεί στην καθημερινότητα του, τα προβλήματα που αντιμετωπίζει αλλά και το πώς μπορεί να συμβάλει κανείς στη λύση τους.

Όπως αναγράφεται και στην περιγραφή του εγχειρήματος, “αν ένα από τα μεγαλύτερα στοιχεία μιας κοινωνίας είναι η συνοχή και η ενεργή συμμετοχή όλων των μελών στη βελτίωση της, το blog αυτό αλλά και το διαδικτυακό ραδιόφωνο αποτελούν ένα σημαντικό βήμα προς το στόχο αυτό”.

Ας συντονιστούμε λοιπόν!

Παρακάτω θα βρείτε τα links του ραδιοφώνου και του ιστολογίου.

www.bdradio.gr • theblinddates.wordpress.com

Η πρωτοβουλία “Blind Dates” χρηματοδοτήθηκε από το Διεθνές Πρόγραμμα, Rising Voices, και υποστηρίζεται από τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Τυφλών, Ένωση Κεντρικής Μακεδονίας.

Ευγνωμοσύνη, υπερηφάνεια, πληρότητα

ΤΗΣ ΡΑΝΙΑΣ ΤΖΙΑΜΠΙΡΗ (απόφοιτος 2006)
Δικηγόρου, μέλους ΔΣ ΣΑΚ «ΔΕΛΑΣΑΛ»

Λένε πως ευτυχισμένη είναι η ψυχή που έχει κάτι να προσδοκά από το μέλλον με ελπίδα και κάτι να αναπολεί από το παρελθόν με περηφάνια. Γι' αυτό το παρελθόν θα γράψω, αυτό το παρελθόν θα θυμηθώ και αυτά τα χρόνια που έζησα στην αυλή και στις αίθουσες του Κολεγίου μας, τα μαθητικά... Χρόνια πίεσης, έντασης, δυσκολίας μα ταυτόχρονα χρόνια ανεμελιάς, ξεγνοιασιάς και αθωότητας. Χρόνια που όσο κι αν παλεύει ο χρόνος με τη φθορά της καθημερινότητας να σβήσει, θα είναι πάντα εκεί να μου υπενθυμίζουν ποια είμαι.

Κλείνω τα μάτια και μου έρχεται στο μυαλό μια φράση που είχα διαβάσει κάποτε. «Η ανάμνηση είναι γνώση». Μέσα από τις αναμνήσεις πάντα μαθαίνεις τα λάθη σου, τα διορθώνεις και εξελίσσεσαι. Κουβαλάς μέσα σου ένα μπαούλο γεμάτο στιγμές και θύμισες, εφόδια για να προχωρήσεις και να εξελιχθείς σε καλύτερο άνθρωπο. Κι αυτό ζυμώνεται και πλάθεται στην μικρή αυτή κοινωνία που καλείται «σχολείο».

Έχοντας αυτές τις σκέψεις, συνειδητοποίησα πόσο τυχερός άνθρωπος είμαι που φοίτησα στο «ΔΕΛΑΣΑΛ». Πόσα μου έμαθε και πώς με βοήθησε να γίνω αυτό που είμαι. Ξέρω πια, μετά από καιρό, ότι στο σχολείο μας έμαθα αφενός πολλά από εκείνα που ποτέ δεν υποψιαζόμουν ότι αγνοούσα, όπως το ομαδικό πνεύμα, την αξία της συνεργασίας, τη σημασία του προσωπικού αγώνα προκειμένου να κατακτήσεις τα όνειρά σου και αφετέρου πολλά από εκείνα που θεωρούσα ότι κατέχω όπως πείσμα, αγάπη για εργασία, κατανόηση και υπομονή. Κατάφεραν, με αυτό τον τρόπο και με προσωπικό αγώνα, οι καθηγητές μου να αντικαταστήσουν ένα στενό μυαλό με ένα ανοιχτό, έτοιμο να δεχτεί νέες ιδέες, έτοιμο να παλέψει και να ξεπεράσει τους σκοπέλους που κρύβει η καθημερινότητά μας.

Έχοντας πλέον βιώσει πόσο απαιτητικός και σκληρός είναι ο κόσμος της ευθύνης μπορώ μετά βεβαιότητας και μετά λόγου γνώσεως να εγγυηθώ ότι η δύναμη να αντιμετωπίζω τις δυσκολίες που προκύπτουν κάθε μέρα σχετίζεται πολύ άμεσα με όσα έζησα σε αυτό το σχολείο, τις ευκαιρίες που μου δόθηκαν και τους ανθρώπους που γνώρισα. Ανθρώ-

πους που έδωσαν μάχη μαζί μου, στάθηκαν στο πλευρό μου στις δυσκολίες και μου κράτησαν το χέρι όταν απελπιζόμουν. Αυτούς τους ανθρώπους -τους καθηγητές μου- που με οδήγησαν και με οδηγούν ακόμη και σήμερα με τα διδάγματά τους στην προσωπική μου ευτυχία, αποκαλώ σήμερα ήρωες και τους ευχαριστώ για όλα όσα κέρδισα και για την ενθάρρυνση που μου προσφέρουν ακόμη και τώρα που δεν αποτελώ πια μαθήτριά του. Για μένα θα είναι πάντα το στήριγμά μου.

Τρία συναισθήματα με κατακλύζουν όταν σκέφτομαι το Κολέγιό μας: ευγνωμοσύνη προς τους καθηγητές που μου έμαθαν πέραν όλων των άλλων ότι εμπόδια βλέπεις μόνο όταν δε θες να προχωρήσεις, περηφάνια που αποτελώ μέλος και απόφοιτη και πληρότητα για όσα μου δίδαξε ακόμη κι αν πολλές φορές η προσπάθεια ήταν επίπονη.

Όπως άλλωστε ο Αριστοτέλης είχε πει, «της παιδείας οι ρίζες είναι πικρές μα οι καρποί γλυκοί». Κι εγώ αυτούς τους καρπούς τούς γεύομαι κάθε μέρα χάρη σ' εσένα, αγαπημένο μου σχολείο!

smart price

έξυπνες αγορές, σταθερά χαμηλές τιμές

Ελληνικά - επώνυμα - ποιοτικά προϊόντα σε
τιμές που δεν "υπάρχουν"

ΠΕΥΚΑ:

Λεωφ. Παπανικολάου 21

Τηλ.: 2310 67 65 20

e-mail:

smart.price.gr@gmail.com

 smart price

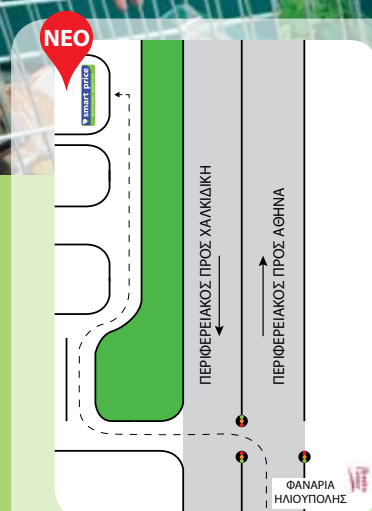
NEO ΕΥΟΣΜΟΣ:

Αντ. Τρίτση & Ελάτης 6

(πρώην ΚΟΥΚΟΥ)

Τηλ.: 2310 66 22 50

ΜΕ ΕΥΚΟΛΟ ΠΑΡΚΑΡΙΣΜΑ

Όταν ο χρόνος περνάει

ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗ (απόφοιτος 1992)

Διευθυντή Αναπτυξιακής Εταιρίας του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Θεσσαλονίκης

Πώς είναι να αναπαράγεις στο νου σου σκηνές περασμένες και να είσαι **απλός παρατηρητής** των αναμνήσεων...

Η αυλή του Σχολείου, η είσοδος, η πόρτα, οι σκάλες... φαίνονται όλα εκεί σαν να μην πέρασε ποτέ ο χρόνος. Το κουδούνι να χτυπάει για να σε καλεί για μάθημα και εσύ να βραδύνεις το βήμα σου, ή να σε καλεί για διάλειμμα και εσύ να πετάγεις ανυπόμονα. Θρανία, κιμωλίες και πίνακες. Φωνές και γέλια στο προαύλιο, διαλέξεις στην τάξη, παρουσιάσεις δίπλα στην έδρα. Το άγχος του διαγωνίσματος, πόσο μακρινά, πόσο αστεία!

Σε αίθουσα του «ΔΕΛΑΣΑΑ» στην οδό Φράγκων τη δεκαετία του 1950. Διδασκαλία θρησκευτικών από τον καθηγητή Αγαθάγγελο Αγαθαγγελίδη.

Οι δάσκαλοι, οι καθηγητές, οι διευθυντές, οι γυμνασιάρχες, οι λυκειάρχες, όλοι τους φαίνονταν τόσο διαφορετικοί στα μάτια μας... Κάθε φορά νιώθεις τόσο διαφορετικά όταν επισκέπτεσαι το σχολείο σου και πάντα με αγάπη για αυτό ώσπου ξαφνικά θυμάσαι **ότι μεγάλωσες...**

Σημειώσεις για το μάθημα, ασκήσεις λυμένες και λάθη, γνώση και επικοινωνία. Έλεγχος. Απουσιολόγιο. Αστείες ιστορίες. Μιμήσεις. Εκδρομές, ταξίδια, αθλήματα, εκδηλώσεις, πρόβες και θεατρικές παραστάσεις.

Μια κοινωνία μικρή, σχετικά προστατευμένη από τους εξωτερικούς κινδύνους, από τις ευθύνες της ενήλικης ζωής. Αν και ο μικρόκοσμος αυτός μας προετοιμάζε μερα τη μέρα για να ενηλικιωθούμε και για να αντιμετωπίσουμε τα θέματα του μέλλοντος βρίσκοντας λύσεις...

Ο καθένας μας θυμάται **διαφορετικές** στιγμές, **διαφορετικοί** άνθρωποι, **διαφορετικές** αναμνήσεις. Όταν, όμως, όλες αυτές οι διαφορετικές αναμνήσεις μαζεύονται, κάτι σε κάνει να γελάς πιο ανέμελα, να νιώθεις πιο επαναστατικά για τη σχολική νιότη, ίσως συγκινηθείς, όμως, σίγουρα θα γελάσεις και σιωπηλά θα αναπολήσεις τις ανέμελες εκείνες μέρες, που -είτε το καταλαβαίνεις είτε όχι- είναι ένα κομμάτι της ζωής σου.

Μην ξεχάσεις να περάσεις από το παλιό σου το Σχολείο!

Οικογενειακή ταβέρνα

«Πυθάρια»

Παπανικολάου 76, τηλ.: 2310 58 22 14

Ρετζίκι

Πρωταγωνιστής το βιβλίο

ΤΗΣ ΠΑΡΗΣ ΓΕΝΙΤΣΑΡΗ (απόφοιτος 1998)

Δικηγόρου, συντονίστριας της Λέσχης Ανάγνωσης Σύγχρονης Λογοτεχνίας

“No two persons ever read the same book.”

(Edmund Wilson, αμερικάνος κριτικός λογοτεχνίας, 1895-1972).

Μπορεί ταυτόχρονα ένα βιβλίο να χαρακτηρίζεται ταξιδιάρικο και βαρετό, συγκλονιστικό και μελοδραματικό, πρωτότυπο και κουραστικό; Κι όμως μπορεί, αρκεί η ανάγνωση του βιβλίου να μετατραπεί από προσωπική υπόθεση σε υπόθεση μιας ολόκληρης ομάδας που μοιράζεται την αγάπη της για τη λογοτεχνία. Άνθρωποι που διαβάζουμε το ίδιο βιβλίο, το βιώνουμε, ο καθένας από εμάς, με το δικό του ξεχωριστό τρόπο. Αυτό διαπιστώνουμε κάθε φορά που εγκαταλείπουμε τη μοναχικότητα της ανάγνωσης για να μοιραστούμε με άλλους τις προσωπικές μας αναζητήσεις στις σελίδες ενός βιβλίου, δημιουργώντας μία καινούρια συλλογική εμπειρία. Αυτήν την εμπειρία θέλαμε να προσφέρουμε, με τη δημιουργία της Λέσχης Ανάγνωσης του Συλλόγου Αποφοίτων του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ» σε όλους όσους αγαπούν το διάβασμα και θέλουν να το προσεγγίσουν με τρόπο δυναμικό, δημιουργικό και δραστήριο.

Οι Λέσχες Ανάγνωσης εμφανίστηκαν με την εμφάνιση του βιβλίου, με ποικίλες μορφές σε διαφορετικές ιστορικές περιόδους, καθώς την ανάγνωση των βιβλίων ακολουθούσε η δημόσια συζήτηση, η ερμηνεία και ο σχολιασμός τους. Ο θεσμός της Λέσχης Ανάγνωσης με τη σημερινή του μορφή έχει διαδοθεί ευρέως στις Η.Π.Α., τη Μ. Βρετανία και τη Γαλλία. Στην Ελλάδα, το Ελληνικό Κέντρο Βιβλίου, με πρωτοβουλία του συγγραφέα Απόστολου Δοξιάδη, ξεκίνησε το 2007 την προσπάθεια ανάδειξης του θεσμού με σκοπό τη διάδοση της ανάγνωσης. Στόχος του ήταν η προώθηση της ιδέας σε κάθε πόλη και χωριό της χώρας.

Μία Λέσχη Ανάγνωσης αποτελεί μία ομάδα ανθρώπων που συναντιούνται συστηματικά για να συζητήσουν για τα βιβλία που διαβάζουν. Κοινό σημείο των ανθρώπων αυτών που αποτελούν τα μέλη της Λέσχης αποτελεί η αγάπη τους και ο ενθουσιασμός τους για το διάβασμα. Η Λέσχη μπορεί να αποτελέσει για κάποιους έναν τρόπο προγραμματισμού της ανάγνωσης, για κάποιους άλλους μία αφορμή για επιστροφή στα βιβλία ή μία μορφή κοινωνικοποίησης. Πρωταγωνιστεί το βιβλίο, το οποίο γίνεται η βασική αφορμή για τη συνάντηση και την συζήτηση μεταξύ των μελών.

Τον Νοέμβριο του 2013, με πρωτοβουλία του Συλλόγου Αποφοίτων του Κολεγίου Δελασάλ δημιουργήθηκε η Λέσχη ανάγνωσης του ΣΑΚ Δελασάλ απευθυνόμενη στους αποφοίτους, τους καθηγητές, τους μαθητές, τους γονείς και τους φίλους του Κολεγίου. Το σχολείο αγκάλιασε την προσπάθεια αυτή και παραχώρησε τον χώρο των συναντήσεων των μελών της Λέσχης.

Τα μέλη της Λέσχης Ανάγνωσης επιλέγουμε από κοινού ένα έργο της σύγχρονης παγκόσμιας λογοτεχνίας και συναντιόμαστε μία φορά το μήνα για να εκφράσουμε και να ανταλλάξουμε τις ιδέες, τις απόψεις, τα συναισθήματα και τους προβληματισμούς μας. Άνθρωποι με διαφορετικά βιώματα και προτιμήσεις μαθαίνουμε να επικοινωνούμε δημιουργικά, να διαφωνούμε διασκεδάζοντας και να μεταμορφώνουμε το διάβασμα σε μια κοινή ομαδική εμπειρία.

Ελάτε, λοιπόν, μαζί μας, να βγάλουμε τα βιβλία από τη σιωπή τους και να ταξιδέψουμε στις σελίδες τους παρέα!

Οι συναντήσεις της Λέσχης Ανάγνωσης πραγματοποιούνται την πρώτη Τετάρτη κάθε μήνα και ώρα 19.30 στις εγκαταστάσεις του Κολεγίου Δελασάλ.

Για περισσότερες πληροφορίες στο bookclubdelasalle@gmail.com.

www.bruno.gr

MADE IN GREECE

**JUST
BETTER
Coffee**

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ 49
ΡΕΤΖΙΚΙ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τ: 2310 676 626

Αναμνήσεις ζωής

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΑΤΑΚΙΔΗ
Θεολόγου

Σχολικό έτος 1976-77 έως σχολικό έτος 2009-10. Μια ολόκληρη ζωή 34 χρόνων αφιερωμένη στο ελληνογαλλικό κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ», το αγαπημένο μου σχολείο. Το δεύτερο σπίτι μου, όπως συνήθιζα να το αποκαλώ, και έτσι θα το αισθάνομαι για πάντα μετά τη συν Θεώ συνταξιοδότησή μου.

Όταν μου ζητήθηκε από το Δ.Σ. του Συλλόγου των Αποφοίτων να ξεδιπλώσω τις αναμνήσεις μου από την πολυετή παρουσία μου ως καθηγητή Θεολόγου στο «ΔΕΛΑΣΑΛ» σε σύντομο γραπτό κείμενο για το υπό έκδοση έντυπό τους (και τους ευχαριστώ πολύ γι' αυτό), αντιλήφθηκα ότι μου ήταν πολύ δύσκολο να περιγράψω με λεπτομέρεια τις εμπειρίες, τις αναμνήσεις, τα συναισθήματα, τα βιώματα και όλα όσα έζησα στο «ΔΕΛΑΣΑΛ» της καρδιάς μου. Αφήνω, λοιπόν, τις σκέψεις και το νου μου να γυρίζουν πίσω πριν πολλά χρόνια, όταν νέος εκπαιδευτικός για πρώτη φορά με αξίωσε η χάρις του Θεού να περάσω την πόρτα του σχολείου. Πολλά έγιναν από τότε για πρώτη φορά, όταν ο αείμνηστος λυκειάρχης Ιορδάνης Κεσίσογλου με συνόδευσε και με παρουσίασε στα παιδιά της δευτέρας Λυκείου, αν θυμάμαι καλά, για να αρχίσω τη διδασκαλία του μαθήματος των Θρησκευτικών. Θυμάμαι πολλά που έκανα για πρώτη φορά όπως, όταν παρέδίδα το μάθημα, όταν βαθμολογούσα, όταν διόρθωνα γραπτά, όταν έψαλλα στον εκκλησιασμό και έκανα το πρώτο κήρυγμα προς τα παιδιά. Όταν οργανώσαμε με τα παιδιά τις φιλανθρωπικές δραστηριότητες, όταν τα συνόδευσα σε εκδρομές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, όταν... όταν... όταν... Από τότε την πρώτη φορά μέχρι τον Ιούνιο του 2010 ότι είχα στην καρδιά μου και από το περίσσειμα της αγάπης μου προσπάθησα να τα συνεχίσω με τον ίδιο ζήλο, την ίδια αγωνία, τις ίδιες συναισθηματικές εμπειρίες, μα πάνω απ' όλα την ίδια αγάπη για το σχολείο μου.

Έζησα από κοντά τους αγαπημένους μου και πολυσέβαστους Φερρ. Τόση αγάπη, καλοσύνη, κατανόηση, αποδοχή στα 34 χρόνια της παρουσίας και ζωής μου στο «ΔΕΛΑΣΑΛ» είναι πράγματα που δεν πρόκειται να τα ξεχάσω σ' όλη την υπόλοιπη ζωή μου. Σπάνιοι άνθρωποι σε ευγένεια, σε κατάθεση ψυχής, σε προσήλωση και αφοσίωση στο θεάρεστο έργο που επιτελούν και στην ιερή αποστολή του.

Έζησα από κοντά σε καθημερινή βάση τις συναδελφικές σχέσεις μου με όλους τους συναδέλφους μου, παλαιούς και νέους. Εκλεκτοί εκπαιδευτικοί, άνθρωποι με προσωπικότητα και καταξίωση στον τομέα τους. Οι παλαιότεροι με υποδέχθηκαν με αγάπη, με αληθινή συναδελφικότητα, με ανιδιοτελή διάθεση να μοιραστούν μαζί μου γνώσεις και εμπειρίες, στοιχεία που προσπάθησα να δώσω στους νεότερους μου. Αξέχαστα χρόνια, μοναδικές στιγμές καθημερινής συμβίωσης, πλούσια συναισθηματική φόρτιση σε ευχαρίστες αλλά και σε δύσκολες στιγμές ή ώρες ή καταστάσεις. Πολλές φορές κύλησαν δάκρυα στο πρόσωπό μου, άλλοτε από χαρά και άλλοτε από θλίψη. Έζησα για 34 χρόνια ως καθηγητής θεολόγος την ποικιλόμορφη εκπαιδευτική επικοινωνία με τα παιδιά όλων των τάξεων μέσα και έξω από τις αίθουσες διδασκαλίας στο πλαίσιο του μαθήματος των Θρησκευτικών. Χιλιάδες μαθητές και μαθήτριες στα 34 χρόνια της εκπαιδευτικής μου ζωής διδάχτηκαν, βίωσαν, γνώρισαν τη χριστιανική πίστη και ζωή. Σήμερα, καταξιωμένοι οικογενειάρχες, επιστήμονες, επαγγελματίες και με όλες γενικά τις ενασχολήσεις τους κοσμούν τη ζωή και

Το διδακτικό προσωπικό
του «ΔΕΛΑΣΑΛ»,
με γυμνασάρχη τον
Αγαθάγγελο Αγαθαγγελίδη
μέχρι το 1960

την κοινωνία της Θεσσαλονίκης και όχι μόνο. Νιώθω πολύ υπερήφανος και ευχαριστώ το Θεό που με αξίωσε να έχω τόσο καλά παιδιά. Προσπάθησα να τους μεταλαμπαδεύσω την αγάπη για το Χριστό και την εκκλησία, την ανάγκη να γίνουν ολοκληρωμένες προσωπικότητες κρατώντας και αξιοποιώντας όλες τις αρχές και τις αξίες της χριστιανικής πίστης και όλων όσων δίδαξαν ο Άγιος Ιωάννης Βαπτιστής Δελασάλ και το Λασαλιανό Σχολείο. Δεν ξέρω αν τα κατάφερα και σε ποιο βαθμό. ΑΛΛΟΣ το γνωρίζει. Ξέρω, όμως, ότι το προσπάθησα με όλες τις δυνάμεις μου και πρόσφερα κατάθεση ζωής και ψυχής με πολλή αγάπη.

Εύχομαι ο Θεός να χαρίζει σε όλους όσοι συνδέσαν και συνδέουν τη ζωή τους, μέσα από οποιαδήποτε σχέση ή θέση, με το «ΔΕΛΑΣΑΛ» ό,τι το καλύτερο και να κατευθύνει τα βήματα της ζωής τους. Σ' αυτούς που «έφυγαν» από τα επίγεια αργά ή νωρίς να τους χαρίζει καλό Παράδεισο. Σ' αυτούς που σήμερα είναι εν ενεργεία και προσφέρουν τις υπηρεσίες τους εύχομαι και προτρέπω να δώσουν τον καλύτερο εαυτό τους και το περίσσειμα της αγάπης τους για το σχολείο μας και κυρίως για τα παιδιά. Σε όλους τους εν συντάξει ευρισκομένους συναδέλφους και σε όλους τους αποφοίτους εύχομαι το «ΔΕΛΑΣΑΛ» να το κρατήσουν για πάντα στις καρδιές τους, γιατί είναι κομμάτι της ζωής μας.

*Τόση αγάπη, καλοσύνη,
κατανόηση, αποδοχή στα 34 χρόνια
της παρουσίας και ζωής μου στο
«ΔΕΛΑΣΑΛ» είναι πράγματα που
δεν πρόκειται να τα ξεχάσω σ' όλη
την υπόλοιπη ζωή μου.*

Εκδρομή με τον
Fr. Polycarpe
στο Θησείο στην
Αθήνα

Εικόνες για πάντα

ΤΗΣ ΖΑΚΛΙΝ ΔΑΣΥΡΑ (απόφοιτη 2012)

Είναι δύσκολο να συνοψίσει κανείς σε ορισμένες μόνο παραγράφους στιγμές από δώδεκα ολόκληρα χρόνια. Θυμάμαι σαν σήμερα την πρώτη μου μέρα στο σχολείο, στην πρώτη δημοτικού, όταν οι δασκάλες μάς παρέλαβαν για να μας οδηγήσουν στην τάξη. Ήμουν τόσο χαρούμενη που θα ξεκινούσα το σχολείο και σε αυτό βεβαίως συνέβαλαν τόσο οι δάσκαλοι που ήταν ευδιάθετοι και φιλικοί απέναντί μας όσο και το συνολικό περιβάλλον του σχολείου.

Έφτασε, λοιπόν, η μέρα που αποφοιτήσαμε από το δημοτικό. Οι δάσκαλοί μας οργάνωσαν μια υπέροχη αποφοίτηση και έτσι οι συμμαθητές μου και εγώ αποχαιρετήσαμε το δημοτικό και ετοιμαστήκαμε για να περάσουμε στο Γυμνάσιο.

Όσον αφορά το Γυμνάσιο, χιλιάδες εικόνες μου έρχονται στο νου από τις διάφορες εκδρομές που οργάνωσαμε με το σχολείο. Μία από τις εκδρομές που τη θεωρώ αξιομνημόνευτη είναι το πρόγραμμα ανταλλαγών που πραγματοποιήσαμε στη Β' γυμνασίου, σε συνεργασία με ένα λασαλιανό σχολείο της Avignon. Με αυτό το πρόγραμμα, είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε μια νέα πόλη, να μάθουμε τις συνήθειες των κατοίκων της, καθώς μέναμε σε οικογένειες μαθητών, να έρθουμε σε επαφή με μια νέα κουλτούρα, με έναν νέο πολιτισμό και κυρίως, να εξασκήσουμε τη γαλλική γλώσσα.

Χιλιάδες ακόμα ωραίες στιγμές μου έρχονται στο μυαλό από τα χρόνια μου στο Λύκειο. Παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε για την εισαγωγή μας στο πανεπιστήμιο, η καθημερινότητά μας ήταν γεμάτη γέλιο και χαρά! Η μέρα που δε θα ξεχάσω ποτέ είναι αυτή της αποφοίτησής μας από το Λύκειο, όταν οι καθηγητές του σχολείου μας, οργάνωσαν μια αξέχαστη εκδήλωση.

Νομίζω πως σε όλους εμάς τους αποφοίτους λείπουν τα διάφορα clubs, τα οποία οργάνωνε το Δελασάλ και στα οποία οι περισσότεροι παίρναμε μέρος. Μέσα από ένα μεγάλο φάσμα επιλογών, ο καθένας μας διάλεγε τη δραστηριότητα που τον ευχαριστούσε περισσότερο. Τέτοιες δραστηριότητες είναι η περιβαλλοντική ομάδα, το club του Harvard, το Γαλλόφωνο μοντέλο Ηνωμένων Εθνών και η δημοσιογραφική ομάδα, οι οποίες συνδύαζαν την ψυχαγωγία με την εκπαίδευση.

Συνολικά, όλες αυτές οι όμορφες στιγμές θα μείνουν για πάντα χαραγμένες στο μυαλό και την καρδιά μας και πάντα θα αναπολούμε τα σχολικά μας χρόνια.

moi

CAFEWINEFOODBAR

Α.Παπανικολάου 134, Πεύκα, τ: 2310 676 885,
fb: Moi Lounge Bar, e-mail: marioinnos@yahoo.gr

Σε ευγνωμονώ «ΔΕΛΑΣΑΛ»

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΓΙΑΛΛΕΛΗ (απόφοιτος 1995)
Ηθοποιού

Γεννήθηκα στη Θεσσαλονίκη το 1977. Αποφοίτησα από το Κολλέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ» το 1995 έχοντας αποκτήσει, κατά τη διάρκεια της φοίτησής μου τα πτυχία Certificat, Sorbonne I, Sorbonne II και D.E.L.F.

Σε όλη τη διάρκεια της φοίτησής μου στο Κολλέγιο συμμετείχα στην τότε θεατρική ομάδα με υπεύθυνους την κ. Ζωγραφιά Γεωργίου, τον κ. Στράτο Κομίλη και στη συνέχεια τον αείμνηστο Σταύρο Ξύδη. Η συμμετοχή μου στην ομάδα θεάτρου του σχολείου στάθηκε αιτία να αποκτήσω το 1993 την πολύτιμη για μένα εμπειρία της μαθητικής ανταλλαγής με το αντίστοιχο σχολείο της πόλης Ciney του Βελγίου, καθώς το θέμα τον δραστηριοτήτων της συγκεκριμένης ανταλλαγής ήταν πολιτιστικό. Μια εμπειρία που εκτός από την αυτονόητη τριβή με τη γλώσσα σε ένα απολύτως γαλλόφωνο περιβάλλον, με βοήθησε να αποκτήσω γαλλόφωνους φίλους με τους οποίους διατηρώ επαφή ως και σήμερα. Ήταν η πρώτη εμπειρία που με βοήθησε να αντιληφθώ έμπρακτα ότι η ξένη γλώσσα δεν είναι απλώς ένα μάθημα ή κάποια διπλώματα, αλλά η γνωριμία και επικοινωνία με τους ανθρώπους που την μιλούν και, τα γαλλικά συγκεκριμένα, η δυνατότητα άμεσης επαφής με μία κουλτούρα που διαμόρφωσε και διαμορφώνει την νεότερη, ευρωπαϊκή τουλάχιστον, σκέψη και ταυτότητα.

Η δύναμη της γλώσσας

Η γνωριμία με το θέατρο κατά τη φοίτησή μου στο σχολείο είχε ακόμα μία, σημαντικότερη για μένα, συνέπεια. Μου έδωσε την ευκαιρία να έρθω σε μια αρχική επαφή με την υποκριτική, την οποία έκανα τελικά επάγγελμά μου: αποφοίτησα από τη Δραματική Σχολή "Βεάκη" το 1998, και στη συνέχεια συνεργάστηκα ως ηθοποιός με το Εθνικό Θέατρο καθώς και με αρκετά Δημοτικά Περιφερειακά αλλά και ιδιωτικά Θέατρα και ομάδες. Επίσης συμμετείχα σε τρεις τηλεοπτικές παραγωγές και σήμερα εργάζομαι ως ηθοποιός στο Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο Πάτρας και διδάσκω το μάθημα της Υποκριτικής στη Ανώτερη Δραματική Σχολή του.

Αν και δεν το φανταζόμουν ποτέ, τα γαλλικά έμελλαν να παίξουν έναν σημαντικότερο ρόλο στην ως τώρα σταδιοδρομία μου: το 2010 το θέατρο Amandiers της Nanterre του Παρισιού, μία από τις μεγαλύτερες εθνικές σκηνές της Γαλλίας και ένας από τους μεγαλύτερους θεατρικούς οργανισμούς της Ευρώπης, ανακοίνωσε ότι ζητούσε ηθοποιούς από τη Νότια Ευρώπη για την κεντρική του παραγωγή. Απαραίτητο προσόν η άριστη γνώση των Γαλλικών. Μετά από δύο εβδομάδες δοκιμών στο Παρίσι, όπου οι περισσότεροι συνάδελφοι ήταν Γάλλοι, ήμουν ανάμεσα στους ξένους ηθοποιούς που επιλέχθηκαν και έτσι, από το 2010 ως το 2013 βρέθηκα να ζω και να εργάζομαι στη Γαλλία, κυρίως στο Παρίσι αλλά και σε άλλες πόλεις. Συμμετείχα σε δύο γαλλικές θεατρικές παραγωγές και δύο θεατρικά αναλόγια, πάντα στη γαλλική γλώσσα. Δεδομένου ότι η τέχνη του θεάτρου είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τον προφορικό λόγο θα μου ήταν αδύνατο να κάνω σωστά τη δουλειά μου αν δεν είχα αποκτήσει κατά τα μαθητικά μου χρόνια μία ολοκληρωμένη γνώση της γαλλικής γλώσσας. Τα γαλλικά, σε ό,τι αφορά στο θέατρο, μου έδωσαν την ευκαιρία να γνωρίσω από κοντά και να συνεργαστώ με σημαντικές προσωπικότητες του θεάτρου της Γαλλίας, να αποκτήσω προσωπική επαφή με άλλους ευρωπαίους συναδέλφους της γενιάς μου, να μοιραστούμε εμπειρίες και προβληματισμούς και να διερευνούμε σήμερα μελλοντικές συνεργασίες. Τις στιγμές που συνειδητοποιώ τη σημασία της ευκαιρίας αυτής, αυτόματα θυμάμαι το Σχολείο με ευγνωμοσύνη.

Γαλλικός πολιτισμός

Καθώς εργάστηκα για αρκετό χρονικό διάστημα αποκλειστικά στη Γαλλία, αυτονόητα χρειάστηκε να έρθω σε επαφή με τις Δημόσιες Υπηρεσίες, να έχω τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα ενός Γάλλου εργαζόμενου. Επίσης, σε επίπεδο κοινωνικής συναναστροφής, το περιβάλλον μου αποτελούνταν στο μεγαλύτερο ποσοστό από Γάλλους. Πολλές φορές στη Γαλλία αναρωτήθηκα πόσα πράγματα θα είχα ίσως καταλάβει λάθος ή κάνει λάθος, αλλά και πόσες ευχάριστες εμπειρίες θα είχα χάσει, αν μαζί με τη γραμματική και την ορθογραφία στα μαθήματα γαλλικών δεν είχε υπάρξει και η γενικότερη προσπάθεια από πλευράς του Σχολείου να μας φέρει στη μεγαλύτερη δυνατή επαφή με το γαλλικό πολιτισμό, εννοούμενο τόσο ως culture όσο και ως civilisation.

Σίγουρα θα επιστρέφω στη Γαλλία. Δε γνωρίζω σήμερα πότε και για πόσο, αλλά γνώρισα μία σπουδαία χώρα από κοντά και έχω πλέον εκεί καλούς φίλους και αναμνήσεις. Και αυτό το χρωστάω σε πολύ μεγάλο βαθμό στο Σχολείο μου.

Η ξένη γλώσσα δεν είναι απλώς ένα μάθημα ή κάποια διπλώματα, αλλά η γνωριμία και επικοινωνία με τους ανθρώπους που τη μιλούν και, τα γαλλικά συγκεκριμένα, η δυνατότητα άμεσης επαφής με μία κουλτούρα που διαμόρφωσε και διαμορφώνει την νεότερη, ευρωπαϊκή τουλάχιστον, σκέψη και ταυτότητα

ANCO ΑΝΔΡΕΟΥ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ

- ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΨΥΓΕΙΩΝ
- ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ
- ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΒΛΕΨΗ ΧΩΡΟΥ
SERVICE ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ

Μαθητική ζωή σαν... παραμύθι

ΤΟΥ ΧΑΡΗ ΑΛΕΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (απόφοιτος 1974)
 Δημοσιογράφου

Μια φορά κι έναν καιρό... Το διάβα μου από το «ΔΕΛΑΣΑΛ» μοιάζει σήμερα στα 58 χρόνια της ζωής μου σαν ένα παραμύθι... Η ζωή με βοήθησε και ευτύχησα να καταξιωθώ στο δύσκολο επάγγελμα της δημοσιογραφίας, να απολαύσω πανελλήνιας αναγνώρισης και να ζήσω πολλές μοναδικές επαγγελματικές στιγμές. Όλα αυτά όμως έγιναν με σκληρή δουλειά, πειθαρχία και δίψα για συνεχή γνώση, στοιχεία που μου παρείχε το σχολείο μας. Για τη γενιά μας, τα μαθητικά χρόνια είχαν μεγάλη σημασία και βαρύνουσα παρουσία στη ζωή μας. Ήταν σχεδόν όλος μας ο κόσμος. Μου φαίνεται, αν όχι σαν χθες, σίγουρα σαν προχθές, οι σχολικές μέρες στο κολέγιο. Ακούγονται στα αυτιά μου οι προσκλήσεις των καθηγητών για να πούμε μάθημα, του Στεφανίδη στη γεωγραφία, του Σιαχούδη στα μαθηματικά, του Γερονικόλου στα θρησκευτικά, των Κουταλόπουλου και Κεσίσογλου στα αρχαία, του Γιαννακόπουλου στα νέα, τα παραγγέλματα του Μπόρναλη στη γυμναστική και του αγαπημένου μου φίλου Παντελή Πρίντζη στη φυσική και χημεία, του νεότερου τότε frère. Θυμάμαι με πολλή αγάπη τους Frères Alexandre και Nicola. Αναπολώ τους αγώνες μπάσκετ στα γήπεδα του κολεγίου αλλά και τους αγώνες ποδοσφαίρου όταν ιδρώναμε και πασχίζαμε για τη νίκη, θεωρώντας τους εαυτούς μας ποδοσφαιριστές Α΄ κατηγορίας, την καταλυτική παρουσία του Frère Basil, επιμελητή των γηπέδων, κυρίως όμως τη λαχτάρα μου να πάρω την μπάλα στο μπάσκετ ή να την αποκρούσω στο ποδόσφαιρο. Στόχος πάντα η νίκη, το γκολ, η συμμετοχή στον αγώνα, η αδιάκοπη προσπάθεια: αρετές που το σχολείο μάς παρείχε απλόχερα. Βιώνω ακόμα την περηφάνια που ένιωθα όταν φορούσα τη στολή και το σήμα του σχολείου στο στήθος στις παρελάσεις ή στις αθλητικές εκδηλώσεις. Συγκινούμαι με την ανάμνηση των επαίνων των καθηγητών και των συμβουλών τους μετά την αποφοίτησή μας και την επιτυχία μου να περάσω 13ος στις εισαγωγικές εξετάσεις στο πανεπιστήμιο, στην Ανωτάτη Βιομηχανική Σχολή Θεσσαλονίκης, αποτέλεσμα της συστηματικής και ορθά δομημένης διδασκαλίας.

Πριν από λίγες μέρες επισκέφτηκα το κολέγιο και θαύμασα την κτιριακή του εξέλιξη. Ανήκω στους τυχερούς που πέρασαν, έστω και για λίγο, και από τα κτίρια του σχολείου στην οδό Φράγκων και ταυτόχρονα ήμασταν η πρώτη φουρνιά της Α΄ Γυμνασίου που στεγάστηκε στις καινούργιες εγκαταστάσεις στο Ρετζικί, μέσα στο καταπράσινο δάσος, όπου η μετάβαση στο σχολείο με τα σχολικά λεωφορεία ήταν κάθε μέρα σαν εκδρομή. Έζησα τη μετάβαση από το παλιό στο νέο, βίωσα τη νοσταλγία και την προσμονή. Συγκινήθηκα όταν πληροφορήθηκα τις επιτυχίες του κολεγίου όχι μόνο στις γνωστικές επιδόσεις, αλλά και στις κοινωνικές και αθλητικές, πολύ απαραίτητες κι αυτές για την ανάπτυξη ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων. Χαίρομαι πολύ που πρόεδρος του Συλλόγου Αποφοίτων του «ΔΕΛΑΣΑΛ» είναι ο πολύ στενός επί σειρά ετών φίλος μου, Στέλιος Συμεωνίδης. Χαίρομαι ακόμα περισσότερο γιατί ο σημαντικός αυτός σύλλογος, ο σύλλογος της καρδιάς μας έχει θέσει ως στόχο να σμικρύνει το χρόνο, να ενώσει το χθες με το σήμερα, ν' αναδείξει τη συνέχεια του σπουδαίου αυτού σχολείου μέσα στο χρόνο. Μέσα στα 37 χρόνια της επαγγελματικής μου σταδιοδρομίας, ευτύχησα να ζήσω από κοντά, ως δημοσιογράφος, μερικές από τις μεγαλύτερες στιγμές του ελληνικού αθλητισμού, αυτές που μάς έκαναν ως λαό να κλαίμε από συγκίνηση. Πιστέψτε με, αυτές τις στιγμές θα μπορούσα να τις συγκρίνω μόνο με τις καθημερινές στιγμές που έζησα ως μαθητής σε αυτό το υπέροχο σχολείο.

Αγαπημένο μου «ΔΕΛΑΣΑΛ»,
αγαπημένοι μου συμμαθητές και όσοι
από τους καθηγητές βρίσκονται εν
ζωή, σας ευχαριστώ για την παρουσία
σας στη ζωή μου.. όσοι δεν βρίσκονται
στη ζωή, σίγουρα βρίσκονται στο
μυαλό μου και στην ψυχή μου!!

Τελειώνοντας, θα ήθελα το διάβα μου από το σχολείο να το
αφιερώνω στον πατέρα μου, που επέλεξε αυτό το σχολείο
για μένα και στήριξε τη φοίτησή μου με κάθε μέσο, ώστε να
ζήσω τη μαθητική μου ζωή σαν παραμύθι...

Ο επί σειρά ετών πρόεδρος του
Σ.Α.Κ. «ΔΕΛΑΣΑΛ» κ. Μάγρας,
στη διάρκεια ομιλίας του σε
εκδήλωση του σχολείου. Στα
δεξιά διακρίνεται ο γυμναστής
Μπόρναδης.

**ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ
ΕΝΗΜΕΡΩΘΗΤΕ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΡΕΧΟΥΣΕΣ
ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ!**

**ΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ**

ΕΜΠΟΡΙΟ - SERVICE ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ

**ΕΛΑΣΤΙΚΑ-ΖΑΝΤΕΣ
ΑΜΟΡΤΙΣΕΡ-ΕΥΘΥΓΡΑΜΙΣΕΙΣ
ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΙ ΣΑΛΟΝΙΩΝ**

Καρατάσου 1, Θεσσαλονίκη (Λιμάνι), τηλ.: 2310 534.038

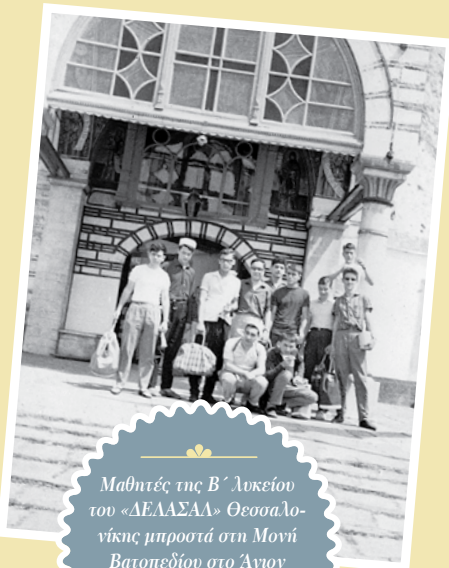
Ιστορικό σχολείο, οικείο μέρος

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΤΣΙΟΥΛΗ

Οι αναμνήσεις είναι πολλές από έναν χώρο που συνδέθηκε με τα παιδικά και εφηβικά μου χρόνια. Το καθημερινό οργανωμένο πρόγραμμα, που δύσκολα παρέκκλινε από την πορεία του, η εντατική επαφή με τις ξένες γλώσσες, ιδίως τη γαλλική, και η δυνατότητα ενασχόλησης με διάφορες αθλητικές και καλλιτεχνικές δραστηριότητες ήταν στοιχεία που συνέθεταν τη σχολική πραγματικότητα. Η διαμόρφωση του σχολικού κτιρίου, η ύπαρξη πολλαπλών υποδομών, καθώς και η τέλεια εναρμόνιση με το πλούσιο φυσικό περιβάλλον αποτέλεσαν εικόνες ενός διαφορετικού σχολείου από αυτό που συνήθως έχουμε στο μυαλό μας.

Επειδή, όμως, οι άνθρωποι «κάνουν» τον τόπο, είναι αδύνατο να μην αναφερθώ σε όλα αυτά τα πρόσωπα που παραμένουν στη μνήμη μου συνυφασμένα με το Δελασάλ. Στα παιδιά, που ήταν ταυτόχρονα συμμαθητές και φίλοι και θα τους θυμάμαι όλους μαζί και τον καθένα ξεχωριστά, καθώς μου χάρισαν στιγμές γέλιου, αισιοδοξίας, έντασης, ανησυχίας και προβληματισμού. Στους εκπαιδευτικούς, που γνώρισα από τις μικρές τάξεις του Δημοτικού μέχρι την τελευταία του Λυκείου, ο καθένας από τους οποίους κάτι είχε να μου «δώσει», μια ιστορία να διηγηθεί, ένα ερώτημα να δημιουργήσει... Αλλά και σε κάθε πρόσωπο του έμπυχου δυναμικού που με την παρουσία του, την ενεργό συμμετοχή του στη λειτουργία του σχολείου και το γνήσιο χαμόγελό του έκανε πιο όμορφη την καθημερινότητά μου.

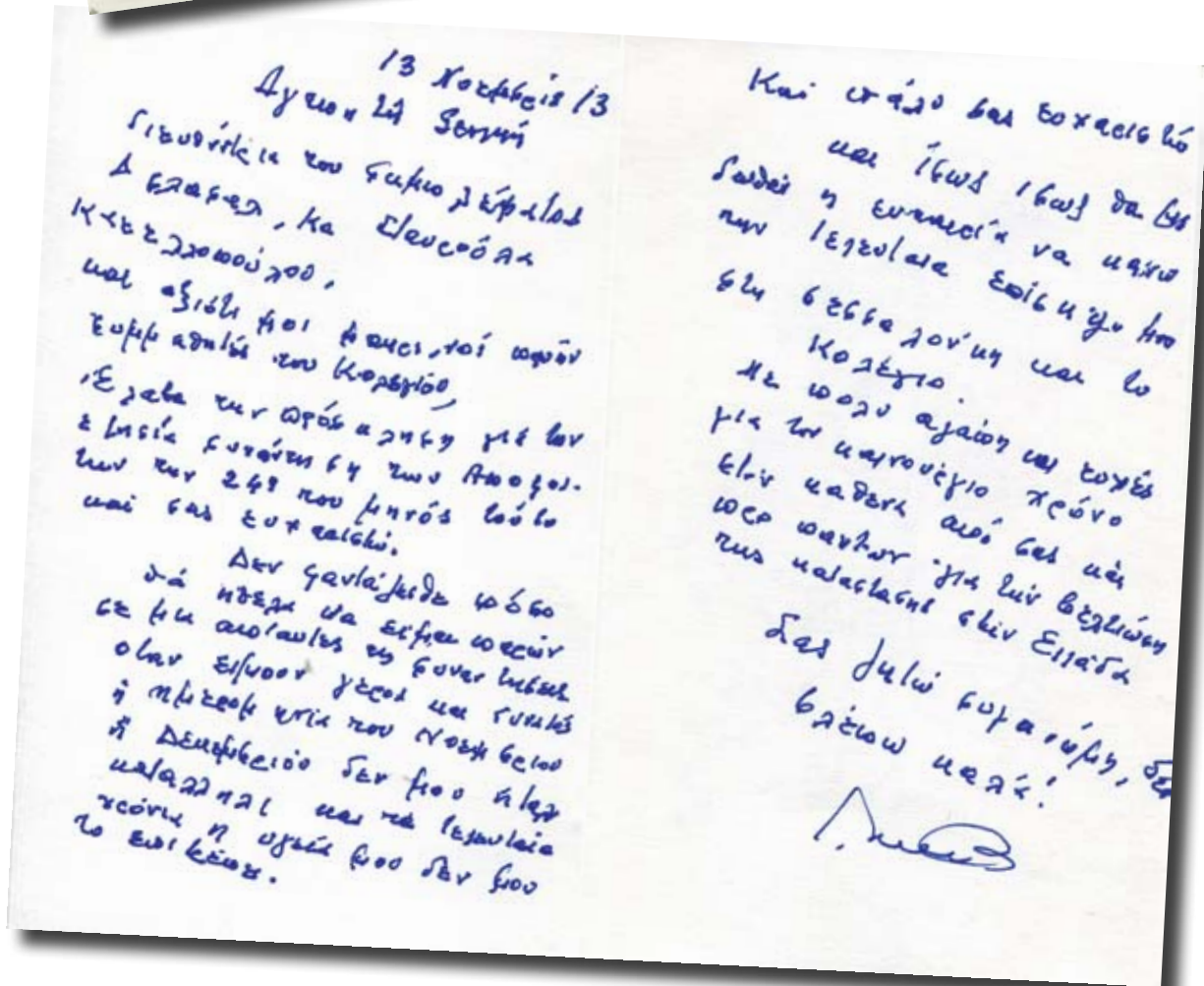
Μαθητές της Β΄ Λυκείου του «ΔΕΛΑΣΣΑΛ» Θεσσαλονίκης μπροστά στη Μονή Βατοπεδίου στο Άγιον Όρος, τον Ιούνιο του 1964

Τελικά, δέκα χρόνια ίσως είναι αρκετά, ώστε να σε «δέσουν» με ένα μέρος, με ένα σχολείο, με μια οικογένεια...

Η δύναμη της θέλησης

Ο Μιχαέλι Σβη ζει στο Ισραήλ. Είναι παλιός μαθητής του «ΔΕΛΑΣΑΛ» της Θεσσαλονίκης. Εκείνο που τον χαρακτηρίζει –και μας κάνει όλους υπερήφανους– είναι η δύναμη της θέλησης. Επέζησε από το κολαστήριο του Άουσβιτς και τώρα, αν και δεν βλέπει πια πολύ καλά, μας έστειλε μια κάρτα για να μας εκφράσει τη θέληση του να έρθει να μας επισκεφθεί, κάτι που ε αυτή τη φάση δεν είναι δυνατό, αλλά παραμένει ανοιχτό στο μέλλον.

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΠΟΥΦΙΔΗ
Προπονητή των Robot Masters

Οι... τρομεροί ROBOT MASTERS

Όλα ξεκίνησαν πολλά χρόνια πριν από το παιχνίδι. Τα τουβλάκια έγιναν σπίτια, τα σπίτια πύργοι και οι πύργοι -το 2013- robot!

Ετσι δημιουργήθηκε η πρώτη ομάδα με μέλη το Γιώργο, το Δημήτρη, το Λεωνίδα και προπονητή τον Δημήτρη Μπουφίδη. Πήρε μέρος στον διαγωνισμό της World Robot Olympiad 2013 και κέρδισε την 1η θέση στα προκριματικά της Βόρειας Ελλάδας και την πρόκριση για τον Πανελλήνιο Διαγωνισμό. Τον Ιούνιο 2013 κατακτούσε ήδη στην Αθήνα την 3η θέση στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό, μόλις εννέα δευτερόλεπτα πίσω από την πρωτιά που θα έστελνε την ομάδα στον Παγκόσμιο Διαγωνισμό, στην Τζακάρτα της Ινδονησίας.

Δεύτερη μόλις χρονιά φέτος και η ομάδα μεγάλωσε σε μέλη και... επιτυχίες.

Αυτή τη φορά η πρόκληση ήταν διαφορετική, καθώς αποφασίστηκε η συμμετοχή σε έναν διαγωνισμό πρωτόγνωρο για τα ελληνικά δεδομένα. Ήταν η χρονιά που η First Lego League Greece με δυναμικό τους εθελοντές της μη κερδοσκοπικής οργάνωσης Robotics EduAct προσπαθούσε να κάνει γνωστή τη ρομποτική σε όλους και να οργανώσει και στην Ελλάδα το διαγωνισμό που λαμβάνει χώρα σε πάνω από 70 χώρες σε όλο τον κόσμο από το 1998.

Μέσα σε ένα ξέφρενο πανηγύρι χαράς και γνώσης που κράτησε οκτώ εβδομάδες οι Robot Masters χωρίστηκαν σε ομάδες, γιατί οι απαιτήσεις ήταν απίστευτες: κατασκεύασαν ένα ρομπότ που αντιμετωπίζει φυσικές καταστροφές, μελέτησαν τις ηφαιστειακές εκρήξεις, πρότειναν τη δική τους καινοτόμα λύση για τον περιορισμό των απωλειών σε περίπτωση σοβαρής ηφαιστειακής έκρηξης και... όλα αυτά γνωρίζοντας ότι ελέγχονται και καθημερινά βαθμολογούνται για τις ηθικές αξίες που διέπουν την ομάδα τους.

Για να τα πετύχουν όλα αυτά έζησαν για 8 εβδομάδες, υπό την καθοδήγηση του προπονητή τους, σε μία προσομοίωση κόσμου ενηλίκων:

- Απευθύνθηκαν σε έγκριτους επιστήμονες για να συγκεντρώσουν γνώσεις.
- Διασταύρωσαν τις πληροφορίες τους στο διαδίκτυο και έμαθαν να καταγράφουν τις πηγές τους.
- Επικοινωνήσαν με φορείς κάθε μορφής για τη διάχυση της λύσης τους και την τεκμηρίωση της βασιμότητας των προτάσεών τους (υπουργείο, δήμαρχο Θήρας, Ινστιτούτο Παρακολούθησης Ηφαιστείου Σαντορίνης).
- Προέβλεψαν τη λύση στους συμμαθητές του δημοτικού και γυμνασίου (διοργάνωση παρουσίασης) και στο ευρύ κοινό (διαμέσου τηλεοπτικών εκπομπών και εκτύπωσης ενημερωτικού φυλλαδίου με πληροφορίες για τα ηφαιστεια).

Οι Robot Masters πέτυχαν την υψηλότερη βαθμολογία απόδοσης του ρομπότ στις αποστολές που έπρεπε να εκτελέσει και πήραν το 1ο βραβείο στην κατηγορία του Robot Game.

- Παρουσίασαν ηφαιστειακά πετρώματα και αναπαράσταση μικρής έκρηξης ηφαιστείου, κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού έγραψαν συνθήματα, τραγούδι, θεατρικούς διαλόγους, αφίσες, video ....

Στο διήμερο του διαγωνισμού, που έλαβε χώρα στο Κέντρο Διάδοσης Επιστημών NOESIS, στις 8 και 9 Μαρτίου 2014, οι κόποι ανταμείφθηκαν: οι Robot Masters πέτυχαν –μετά

από πολλή αγωνία είναι αλήθεια- την υψηλότερη βαθμολογία απόδοσης του ρομπότ στις αποστολές που έπρεπε να εκτελέσει και πήραν το 1ο βραβείο στην κατηγορία του Robot Game. Η υποδειγματική ωστόσο εμφάνισή τους και στα υπόλοιπα -έντεκα συνολικά!- βαθμολογούμενα μέρη του διαγωνισμού τούς οδήγησε στη 2η θέση της γενικής κατάταξης και τους έδωσε το εισιτήριο, αυτή τη φορά, για συμμετοχή στο Open European Championship της Παμπλόνα (Μάιος 2014).

Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, η ομάδα αγωνίζεται να συγκεντρώσει χρήματα για να κάνει το όνειρό της πραγματικότητα. Τα πράγματα είναι δύσκολα σε μία Ελλάδα που ταλανίζεται από βαθιά οικονομική κρίση. Τα παιδιά όμως δεν παύουν να ελπίζουν, γιατί είναι παιδιά. Και δε σταματούν να προσπαθούν να βελτιώσουν το ρομποτάκι τους, γιατί έμαθαν να δουλεύουν σαν ενήλικες. Αισιοδοξούν ότι στο τέλος θα βρεθεί κάποιος που θα επενδύσει χρήματα και το όνομα της εταιρίας του σε μια μικρή ομάδα παιδιών, η οποία σήμερα αγωνίζεται για ένα κύπελλο και αύριο θα αγωνίζεται για την πρόοδο μιας εταιρίας, του χορηγού της και της ίδιας της πατρίδας της.

στην κορυφή της πυραμίδας

Το «ΔΕΛΑΣΑΛ» μέσα από τα μάτια μιας μητέρας

ΤΗΣ ΕΛΣΑΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ ΜΠΟΥΦΙΔΟΥ
Δικηγόρου

Φαντάζομαι πώς νιώθουν οι απόφοιτοι του «ΔΕΛΑΣΑΛ» όταν με κάποια αφορμή επισκέπτονται τους χώρους του σχολείου τους... Φαντάζομαι τη συγκίνηση που νιώθουν όταν βλέπουν κάποιοι τα δικά τους παιδιά να κάθονται στα ίδια θρανία... Κι αυτό όχι μόνο γιατί το «ΔΕΛΑΣΑΛ» είναι το σχολείο ΤΟΥΣ, αλλά και γιατί αυτό το συγκεκριμένο σχολείο έχει, νομίζω, τη δύναμη, την αύρα να μεταδώσει αγάπη και ενότητα σε όλους τους ανθρώπους που γίνονται με τον έναν ή τον άλλο τρόπο μέλη της οικογένειάς του.

Φανταστείτε ότι το έχει πετύχει ακόμη και σε γονείς που δεν υπήρξαν απόφοιτοι του «ΔΕΛΑΣΑΛ». Το έχει πετύχει σε εμένα που περνώ τις πόρτες του πάνω από μια δεκαετία τώρα και έχω σε αυτό τέσσερα παιδιά, από το νηπιαγωγείο μέχρι το λύκειο πια.

Το «ΔΕΛΑΣΑΛ» βρήκε τρόπο και μας καθίζει στα θρανία των παιδιών μας μέσα από τις τάξεις γαλλικών του Οχγνέ, μας οδηγεί στο γυμναστήριο μέσα από μαθήματα γυμναστικής, μας σπρώχνει στα ίδια γήπεδα που αγωνίζονται τα παιδιά μας μέσα από αθλητικά τουρνουά για γονείς, μας προσφέρει την ανεκτίμητη εμπειρία συμμετοχής σε μια ερασιτεχνική θεατρική ομάδα γονέων και έναν όμιλο φιλιαναγνωσίας, μας μαζεύει στο φιλόξενο χώρο του καφέ να ανταλλάξουμε κουβέντες, μας συγκεντρώνει με τόσες αφορμές διαλέξεων και εκδηλώσεων μουσικών, καλλιτεχνικών, ενημερωτικών ...

Έχει πετύχει το «ΔΕΛΑΣΑΛ» να ενώσει τους γονείς τους σχολείου και να μας επιτρέπει να ξαναγίνουμε λίγο παιδιά κάθε φορά που περνάμε την πόρτα του.

Και έχει πετύχει χάρη στους ανθρώπους του. Το «ΔΕΛΑΣΑΛ» είναι οι άνθρωποι του και οι αρχές του.

Άνθρωποι δεκτικοί να ακούσουν και ορεξάτοι να δημιουργήσουν.

Άνθρωποι με αρχές, όπως ο ιδρυτής του σχολείου.

Άνθρωποι με αισιοδοξία που δε διστάζουν να τη μεταδώσουν στα παιδιά μας

Διευθυντές όχι απλά ικανοί, αλλά ιδιαίτερα χαρισματικοί που αφήνουν το στίγμα των αρχών τους στα παιδιά μας, αλλά και σε εμάς.

Δάσκαλοι που έρχονται όχι για να διδάξουν, αλλά για να εμπνεύσουν και να επιτρέψουν στα παιδιά μας να ονειρευτούν.

Διοικητικό προσωπικό που μονίμως προσπαθεί με χαμόγελο να ικανοποιήσει και τις πιο ιδιόρρυθμες καθημερινές αδυναμίες των παιδιών μας ή τις δικές μας εκκλήσεις.

Τα παιδιά μας γυρνούν σπίτι και μιλούν για θέατρο, για μουσική, για χορό, για διαγωνισμούς, για διακρίσεις, για ταξίδια, για την Ευρώπη, για τον κόσμο...

Εάν τα παιδιά μας έχουν ανοίξει τέτοια παράθυρα με τη βοήθεια του σχολείου τους, εμείς δεν έχουμε παρά να ευχαριστήσουμε το σχολείο γι' αυτό και να τα περιμένουμε με χαρά να γυρίσουν σπίτι, να μας τονώσουν με τη δύναμη της παιδικής τους ηλικίας και να μας παρασύρουν και εμάς στη δημιουργία.

OTO Parking

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΣΤΑΘΜΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΣΤΑΘΜΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΣΤΑΘΜΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

OTO PARKING A.E.

Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφτείτε το www.otoparking.gr

Από το κλάμα στο ευχαριστώ

ΤΟΥ ΤΑΣΟΥ ΓΚΟΥΣΚΟΥΝΗ (απόφοιτος 1992)
Μπασκεμπολίστα

ΙΟΥΝΙΟΣ 1986: Οι γονείς μου ανακοινώνουν το σχολείο που θα περάσω τα επόμενα 6 χρόνια: «ΔΕΛΑΣΣΑΛ». 5 ημέρες κλαίω που χάνω τον Τάκη, τον Λάμπρο, τη Μαρία...

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1986: Το λεωφορείο του σχολείου με κατεβάζει στο προαύλιο για την καινούρια χρονιά. 16 μπασκέτες, 8 γήπεδα ανοικτά και 1 κλειστό. Δάσος, ποδόσφαιρο, τένις, κτίριο μουσικής. Μου αρέσει...

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1992: Απόφοιτος πια του σχολείου. Φοιτητής στο Τμήμα Μαθηματικών του ΑΠΘ. Επαγγελματίας μπασκετμπολίστας στο ξεκίνημα μιας όμορφης καριέρας.

ΜΑΡΤΙΟΣ 2014: Μπορώ να πω με σιγουριά ένα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ στο «ΔΕΛΑΣΣΑΛ» για όλα αυτά που μου πρόσφερε.

Ο αύλειος χώρος του
«ΔΕΛΑΣΣΑΛ» στο Ρεϊζίκι σε
παλαιότερη φωτογραφία

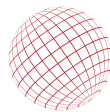

Κρεβάτι για
μεγάλους

δύο
κόσμοι
..ένα
σπίτι!

Κρεβάτι
για μικρούς

IN

ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΠΙΠΛΑ

www.instavropoulos.gr

10° χλμ Ε.Ο. Θεσ/νίκης - Μουδανίων, πριν το Med. Cosmos, Πυλαία Θεσ/νίκη
Τηλ. & Φαξ: 2310 476095-6 & 2310 472258
e-mail: info@instavropoulos.gr

Γαλλικά, τένις και μουσική

ΤΗΣ ΕΥΗΣ ΣΙΑΜΑΝΤΑ
Τραγουδίστριας

Στο «ΔΕΛΑΣΑΛ», πέρασα τέσσερα χρόνια της σχολικής μου ζωής. Η χρονιά μας ήταν η δεύτερη χρονιά θηλέων που περνούσε το κατώφλι του σχολείου. Αυτό που μου άρεσε στο σχολείο μας και απολάμβανα πραγματικά, ήταν οι αθλητικές εγκαταστάσεις ειδικά οι ατελείωτες ώρες στα γήπεδα του τένις. Και φυσικά τα γαλλικά!

Μου άρεσε πάντα αυτή η γλώσσα και νομίζω ότι δεν θα μπορούσα να την διδαχτώ καλύτερα σε άλλο σχολείο εκτός του «ΔΕΛΑΣΑΛ»! (πράγμα το οποίο με βοήθησε και στην ενήλικη ζωή μου ταξιδεύοντας συχνά στην Γαλλία καθώς και στην ερμηνεία Γαλλικών τραγουδιών)

Αυτά μου έμειναν πραγματικά αξέχαστα!!

Αγαπούσα ιδιαίτερα τους καθηγητές των ξένων γλωσσών και της μουσικής. Ο πιο αγαπημένος μου καθηγητής ήταν ο κύριος Νίκος Ξύδης! Καθηγητής μουσικής και υπέροχος άνθρωπος. Το μάθημα της μουσικής ποτέ δεν ήταν μονάχα μια διεκπεραιωτική διαδικασία για εκείνον!!!

Ήταν μάθημα ζωής με φιλοσοφικό, κοινωνικό, ανθρώπινο περιεχόμενο.

Μια έμπνευση!

*Αναπολώ εκείνα τα χρόνια
με νοσταλγία!*

Το μουσικό συγκρότημα των μαθητών του «ΔΕΛΑΣΑΛ» παίζει σε εορταστική εκδήλωση, το 1970.

velvet cream
strong aroma
unique taste

Γεύσου κάθε **today's** στιγμή!

Γευστικές αποδράσεις,
αυθεντικές εμπειρίες καφέ
και κάθε τύπου αγορές
τυποποιημένων προϊόντων
στον ίδιο χώρο να μας γεμίζουν
τη μέρα, **όλη μέρα!**

Η εξυπηρέτηση απέκτησε πρόσωπο
με ανθρώπους
να βρίσκονται πραγματικά
δίπλα μας, πρόθυμοι
να ακούσουν τις ανάγκες μας
και να μας προσφέρουν με φροντίδα
τις υπηρεσίες τους **κάθε στιγμή!**

**Ρωμανού & Θερμαϊκού
στην Περαία**

Τα δυο αγαπημένα σου σημεία μαζί!

today today STOAKEE **licious** HOT DOG & COFFEE

24 ώρες δίπλα σου με τις περισσότερες υπηρεσίες
στον ίδιο χώρο, πάντα με βάση την άριστη σχέση ποιότητας-τιμής,
για να μην σου λείψει τίποτα.

... και η καθημερινή στιγμή γίνεται μοναδική!

Ανοίγουμε το σχολείο για σας

Το Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ», άνοιξε το σχολείο για σας, την Κυριακή 6 Απριλίου 2014 και σας υποδέχτηκε εγκάρδια. Στην εκδήλωση, οι παρευρισκόμενοι είχαν τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν δράσεις και έργα του Κολεγίου και να απολαύσουν το Διαδραστικό Περίπατο στο άλσος "Δελασάλ" που είναι ένα καινοτόμο εκπαιδευτικό πρόγραμμα του Τμήματος Γαλλικών Σπουδών Δημοτικού «ΔΕΛΑΣΑΛ», το οποίο βασίζεται σε αληθινά γεγονότα, που είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την τοπική ιστορία του Ρετζικίου.

Επίσης, στο πλαίσιο της διεξαγωγής του «Open Day» και της «Γιορτής Παιδικού Βιβλίου» του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ», λειτούργησε για πρώτη φορά η ανταλλακτική βιβλιοθήκη, «Αντάλλαξέ το!» Ήταν μια γιορτή που όλοι την απόλαυσαν με την καρδιά τους!

*Γιατί η αλλαγή είναι...
εσωτερική υπόθεση*

Κατάστημα εσωρούχων

DESSOUS
lingerie

20% έκπτωση
σε γονείς-
κηδεμόνες
παιδιών του
«ΔΕΛΑΣΑΛ»

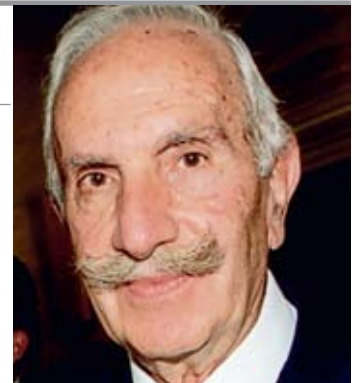
Υπεύθυνος καταστήματος:
Βαγιάτης Ιωάννης Κάρολος

25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 52, ΝΤΕΠΩ
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πολίτες και κοσμοπολίτες

ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΜΕΡΤΖΟΥ

Προέδρου της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, δημοσιογράφου, δικηγόρου και συγγραφέα

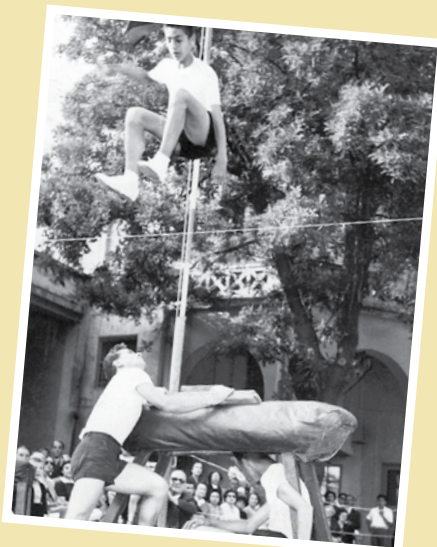
Αγόρι οκτώ χρονών στο Διοικητήριο ήμουν ένα αγόρι των βουνών, που ακόμη δεν είχε εξημερωθεί, όταν η οικογένεια επέστρεψε στη Θεσσαλονίκη από το πατρογονικό Νυμφαίον, ψηλά στο Βίτσι, όπου είχε καταφύγει μέχρι το 1943 στον πόλεμο και στην Κατοχή. Οι θύελλες εκεί ψηλά ήσαν άγριες. Και η τραγωδία, χέρι χέρι με την Ιστορία, έβαινε νύχτα μέρα στη Θεσσαλονίκη. Τρόμος, σκοτωμοί καταμεσής στους δρόμους, μπροστά στα μάτια των μικρών παιδιών. Ελασίτες, ταγματασφαλίτες, γκεσταπίτες, Χάρος. Ανέχεια οι εύποροι, πείνα οι πιο αδύναμοι. Μαύρη Αγορά, ντου οι μάγκες στα φορτηγά των Γερμανών. Βομβαρδισμοί, σειρήνες, καταφύγιο με την ψυχή στο στόμα, το λιμάνι και τα Λαδάδικα μια τεράστια πυρκαγιά. Μετά αποχωρούν οι Γερμανοί, εισέρχεται ο ΕΛΑΣ, δαφνοστεφανωμένοι καπετάνιοι καβάλα στ' άλογο, χοροί στην μαρμαρένια πλατεία στο Διοικη-

τήριο, ο Μάρκος Βαφειάδης, δοξολογία στην Αγια-Σοφιά. Απελευθέρωση. Και, μετά, ξανά τουφέκι. Δεκεμβριανά, όμηροι, εκτελέσεις πάλι. Επιτέλους Βάρκιζα. Αντιβασιλεύς, ψηλός και επιβλητικός, ο αρχιεπίσκοπος Δαμασκηνός ευλογεί την παρέλαση της νίκης στην παραλία. Εκλογές. Αλλά οι μεγάλοι έλεγαν σιγανά: «Ακόμη δεν τελειώσαμε, πάμε για μακελειό χειρότερο».

Έτσι ήλθε το Φθινόπωρο του 1946 και στο σπίτι ο Γιώργης Νούσιος, θεός της μητέρας μου Ευδοκίας, έμπορος, γλωσσολογός, επιτομή της παλαιάς Σαλονίκης που βυθιζόταν πια στο παρελθόν.

-Ευδοκία, το παιδί πρέπει να μάθει γαλλικά. Θα τον πάω στους Φρερ.

Έμποροι τρεις γενιές η οικογένειά μου, μιλούσε ο καθένας τους τρεις τέσσερις γλώσσες. Ούτε να το διανοηθεί κανείς πως δεν θα ακολουθούσα την παράδοσή τους. Εντάξει. Αλλά όχι και στους Φρερ. Τι κακό πάλι είναι αυτοί; Με πήρε απ' το χέρι και με πήγε στον Φραγκομαχαλά. Και τι να δω!

Στιγμιότυπο από
γυμναστικές επιδείξεις
στην αυλή του σχολείου,
στην οδό Φράγκων, στη
δεκαετία του 1950

Ένα θεόρατο σχολειό πλάι στο Τοπ-Χανέ των Οθωμανών, στα θαλασσινά βυζαντινά τείχη και ο αέρας να μυρίζει παντού μυρωδάτα καπνά. Ήσαν οι μεγάλες καπιναποθήκες. Καπνέμποροι ο παππούς μου Νικόλας και ο μπαμπάς Νάκας. Έ, τουλάχιστον τα καπνά ήταν μια παρηγοριά.

Έτσι, με το στανιό, μπήκα στο Ελληνογαλλικό Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ». Είδα και τι είναι, τέλος πάντων, αυτοί οι Φρερ. Μοναχοί Καθολικοί, τότε όλοι σχεδόν Γάλλοι, ταγμένοι στην εκπαίδευση. Στα στερεότυπά μας τότε Μοναχός σήμαινε φανατικός, Καθολικός αιρετικός, Γάλλος αλαζόνας. Σιγά σιγά, από την έκπληξη στην κατάπληξη, διαπίστωσα ότι οι Φρερ ήσαν το ακριβώς αντίθετο! Έως σήμερα τους ευγνωμονώ. Τους έχω οδηγό και τους κρατάω φυλαχτό. Χρειάστηκε, όμως, καιρός.

Μαθητής του 1ου Δημοτικού πήγαινα μόνον γαλλικά στις δύο τελευταίες τάξεις του. Χαράματα σχεδόν στην τάξη με αναμμένο το ηλεκτρικό. Ποτέ δεν γούσταρα κανένα σχολειό. Μα τι να κάνω; Τα δύο πρώτα χρόνια επαναστατούσα αλλά με άρπαξε ο θείος μου Γιώργης Λιάσης, φοιτητής τότε της Ιατρικής, με έβαζε στον ώμο και με κατέβαζε σηκωτό. Μετά συνήθισα. Πήγα μόνος μου και γράφτηκα στο Γυμνάσιο.

Το «ΔΕΛΑΣΑΛ» ήταν τότε η τελευταία κοινωνία της παλαιάς Θεσσαλονίκης. Ορθόδοξοι, Καθολικοί, Γάλλοι, Λεβαντίνοι, Συριανοί, Ευαγγελικοί, κάποιοι Αλβανοί και οι τελευταίοι ζωντανοί Εβραίοι -όσοι ελάχιστοι σώθηκαν από το Ολοκαύτωμα. Εμβρόντητοι συνειδητοποιήσαμε πως όλοι ήμασταν όμοιοι. Δεν μας χώριζε τίποτε και αργά αργά μα θαυμαστά

Εκδρομή του
«ΔΕΛΑΣΑΛ» στην
Έδεσσα, το 1970

*Αργά αργά μα θαυμαστά μάς
ένωνε ο γαλλικός πολιτισμός.
Ανοιχτός, γοπτευτικός,
φιλελεύθερος Ανθρωπισμός*

Μάθημα φυσικής με
τον Fr. Victor, στη
δεκαετία του 1950

μάς ένωνε ο γαλλικός πολιτισμός. Ανοιχτός, γοητευτικός, φιλελεύθερος Ανθρωπισμός. Για κοίτα, ρε, αυτοί οι Φρερ! Ο σερ Φρερ Πασκάλ μάς δίδασκε Ρακίνα, αρχαίες ελληνικές τραγωδίες μεταπλασμένες γαλλικά, φυτεμένες στη Γαλλία. Άλλο πάλι κι αυτό! Ποτέ μια λέξη για τον Πάπα. Παντού κοινός Πατέρας μας αγαθός ο Θεός. Αγάπη. Πειθαρχία αυστηρή με απόλυτη ηρεμία.

Γίναμε όλοι φίλοι, σύντομα αδελφοί. Τι να πρωτοθυμηθώ; Ήμουν όλα τα χρόνια ο πρώτος μαθητής. Και ο πιο άτακτος, όμως. Τι άτακτος. Αντάρτης. Σκασιαρχεία, άγριες φάρσες στους Έλληνες καθηγητές, αντίλογος. Μια μέρα μπήκαμε κλεφτά στην αίθουσα των καθηγητών και ρίξαμε στην αναμμένη σόμπα τα απουσιολόγια. Αλλιώς, θα έμενε στάσιμος ο αδελφός μου Γιώργος Τόττης- έπειτα εμβληματικός

επιχειρηματίας, ζαχαροπλαστέα και εστιατόρια «Τόττης». Με απέβαλαν, με κούρεψε ο πατέρας μου, μου στέρησαν το δικαίωμα να κρατήσω τη σημαία στην παρέλαση. Την Άνοιξη του 1954, στην τελευταία τάξη, η Alliance Francaise ζήτησε από τα Γαλλικά Σχολεία της Ελλάδος τους οκτώ συνολικά αρίστους μαθητές να τους φιλοξενήσει ένα μήνα στο Παρίσι. Το Παρίσι τότε ήταν τόπος μυθικός για κάθε Ευρωπαίο, ιδιαίτερα για τους γαλλοτραφείς, και παντελώς απρόσιτος σε εμάς τους Έλληνες. Ο Έλληνας Γυμνασιάρχης με απέκλεισε διαρρήδη, Θεός σχωρέσ' τον. Οι Φρερ με έστειλαν.

Ο σερ Φερ Φρανσουά, Αλσατός, Ξανθός, ψηλός, λιανός, ήταν ο Κέρβερους. Επόπτευε τα πάντα και τους πάντες άγρυνος, στα διαλείμματα σφύριζε και μας μοίραζε τιμωρίες.

Νοέμβριος 1964. Οι τελειόφοιτοι του έτους 1964 - 1965 στο γαλλικό νεκροταφείο «Ζέ-τενλικ» αποτίουν φόρο τιμής στους Γάλλους νεκρούς του Α΄ Παγκόσμιου Πολέμου.

Επίσκεψη των μαθητών στο φυλάκιο «Κούλα» και διανομή δώρων στους στρατιώτες. Το Πάσχα του 1967

Τότε γινόταν στη Θεσσαλονίκη η πρώτη μεγάλη διαδήλωση για το Κυπριακό, αλλά εμείς σχολειό. Στο πρώτο διάλειμμα λέω στα καρντάσια, «πάμε διαδήλωση». «Είσαι τρελός; Μας κοιτάει ο Γερμανός» - ο φρερ Φρανσουά. Τους παίρνω, διασχίζουμε την αχανή αυλή, φτάνουμε στο γειτονικό καπνομάγαζο. Ο Φρανσουά μάς παρακολουθεί από μακριά. Πηδών τον φράχτη. Ο Φρανσουά κοιτάει. Οι άλλοι, Αλμοσίννο, Τσιαμούλης, Τόττης, Φωκιανός, μαρμαρώνουν. «Ελάτε, ρε προδότες». Ούτε ένα σφύριγμα ο Φρανσουά. Πηδούν κι αυτοί. Και πήγαμε. Αλλά πώς γυρίζουμε αύριο; Μας περίμενε ο Φρανσουά πριν χτυπήσει το κουδούνι. Μιλούσε μόνον γαλλικά. «Μέρτζος, Αλμοσίννο, Τσιαμούλης, Τόττης, Φωκιανός ici». Ωρέ, καμπάνα, μάνα μου! Τίποτε. Μας λέει: «Η αγάπη στην Πατρίδα και στην ελευθερία είναι αρετή. Εγώ δεν είδα τίποτε».

Στιγμιότυπο από
γυμναστικές επιδείξεις
στη δεκαετία του 1950

Τέτοιο σχολειό υπήρξε το δικό μας «ΔΕΛΑΣΑΛ». Μας διέπλασε πολίτες και κοσμοπολίτες. Σημάδεψε όλη μου τη διαδρομή σε μια πολυτάραχη ζωή. Πέρασαν εβδομήντα χρόνια από την πρώτη φορά, αλλά κάθε χρόνο κάθε 1η Οκτωβρίου χτυπάει η καρδιά μου δυνατά. Ξαναβλέπω ένα ατίθασο αγόρι να κατεβαίνει από το Διοικητήριο στο σχολειό του. Το περιγράφει σε ένα διήγημά του ο Ανατόλ Φρανς. Το αγόρι διασχίζει τους κήπους του Λουξεμβούργου στο Παρίσι, κλοτσάει τα πεθαμένα φύλλα, κρατάει τη σάκα του σφιχτά. «Αυτό το αγόρι είμαι εγώ», καταλήγει ο μεγάλος συγγραφέας. Είμαστε κι εμείς, οι κάποτε μαθητές του «ΔΕΛΑΣΑΛ» μας.

*Μας διέπλασε πολίτες και
κοσμοπολίτες. Σημάδεψε
όλη μου τη διαδρομή σε μια
πολυτάραχη ζωή.*

Το αίμα τση καρδιάς ή η ιστορία τς αιμοδοσίας

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΠΕΡΙΦΑΝΗ (απόφοιτος 1976)
Λέκτορα Αιματολογίας ΑΠΘ

Δύσκολο να μιλήσεις για το αίμα σε ανθρώπους που το ξέρουν καλύτερα κι από σένα! Γιατί μπορεί να πέρασα σχεδόν όλα τα έτη της ιατρικής μου καριέρας μελετώντας τις ασθένειες του αίματος, αλλά ήξερα ότι όταν χρειαστώ μετάγγιση για τις ανάγκες ενός ασθενή, η αιμοδοσία θα ήταν εκεί για να με στηρίξει. Και η αιμοδοσία είστε όλοι εσείς, που αγόγγυστα, εθελοντικά, ασταμάτητα δίνετε το δικό σας αίμα για να στηρίξετε τον πάσχοντα συνάνθρωπό μας. Επιτρέψτε μου λοιπόν να σας πω μια ιστορία για το αίμα και την αιμοδοσία. Μια δύσκολη ιστορία, μια ιστορία πολλών μικρών βημάτων που οδήγησαν σε γιγαντιαία άλματα για το καλό της ανθρωπότητας. Και όπως λέει κι ο Τάσος Λειβαδίτης στη δεκαετία του 60.

Μ' αίμα χτισμένο / κάθε πέτρα και καημός / κάθε καρφί του / πίκρα και λυγμός.

Τι είναι αυτό το συγκλονιστικό στη λέξη «αίμα», που αναγκάζει ποιητές, πεζογράφους, στιχουργούς, καλλιτέχνες αλλά και χιλιάδες απλούς ανθρώπους να τη χρησιμοποιούν με περισσό σεβασμό και αγάπη; Είναι το υγρό που ρέει στις φλέβες μας, που περνάει από την καρδιά μας, είναι η πηγή της ζωής που όταν χάνεται, καταρρέει η πλάση γύρω μας. Και είναι το χρώμα του, το κόκκινο, το χτυπητό που μας φοβίζει όλους, όταν το δούμε ξαφνικά.

Από τους αρχαίους χρόνους πολλοί λαοί απέδωσαν στο αίμα μαγικές ή θεραπευτικές ιδιότητες. Λόγος για χορήγηση αίματος γίνεται στον Όμηρο, στους αιγυπτιακούς παπύρους, σε εβραϊκά και συριακά χειρόγραφα. Φαίνεται πως οι αρχαίοι Έλληνες και οι Λατίνοι γνώριζαν τη μετάγγιση. Στους ρωμαϊκούς χρόνους και στο Μεσαίωνα επικρατούσε η λαϊκή αντίληψη ότι το αίμα διατηρεί την υγεία, τονώνει και παρατείνει τη νεότητα. Αλλά και ότι βγάζοντας αίμα αφαιρείς το «κακό» από τον ασθενή, γι' αυτό και οι βδέλλες και οι «κοφτές» βεντούζες και οι θεραπευτικές αφαιμάξεις.

Όποιος μέ δίχως πιβουλιά /
τον πόθο του ξετρέχει /
εις την αρχή αν βασανιστεί /
καλό το τέλος έχει. /
Ζωγραφιστή σ' όλο το νου /
έχω τη στόρησή σου /
και δεν μπορώ άλλη μπλιο να δω /
από τήνε δική σου. /
Κι εγώ όντε σε ζωγράφισα /
ήβγαλα απ' την καρδιά μου /
αίμα και με το αίμα τζη /
έγιν' η ζωγραφιά μου. /
Κι όταν με αίμα τση καρδιάς /
μια ζωγραφιά τελειώσει /
γίνεται όμορφη πολλά /
κι ουδέ μπορεί να λιώσει. /

Βιτσέντζος Κορνάρος γύρω στα 1500.

ΨΩΝΙΖΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

Ψωνίζουμε ελληνικά!

προτιμώ την αγορά μου
προτιμώ την αγορά μου

ΚΕΡΔΙΖΩ χρόνο και χρήμα

Σαν πρώτη μετάγγιση θεωρείται αυτή που έγινε το 1492 στον Πάπα Ιννοκέντιο τον 8ο. Η πρώτη, πάντως, καθορισμένη και λεπτομερής περιγραφή της τεχνικής της μετάγγισης βρίσκεται σε πραγματεία του Γερμανού χημικού Ανδρέα Libavius (1615). Ο Libavius γράφει: «Let there be a robust youth, healthy and full of vigorous blood; let there stand by him one exhausted of strength, thin, lean and scarce drawing breath; let the master of the art have silver tubes fitting into one another; let him open an artery of the robust person, insert one tube and secure it; let him immediately open an artery of the sick man and insert the other tube; Then let him fit the two tubes together and let the blood of the healthy person leap, hot and vigorous, into the sick man and bring the fountain of life and drive away all weakness.»

Η πρώτη μετάγγιση

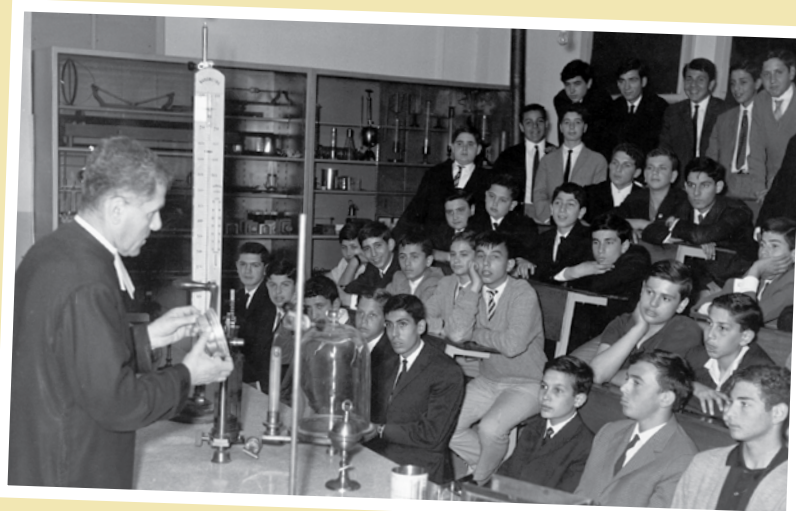
Η ανακάλυψη της κυκλοφορίας του αίματος από τον Harvey το 1628 αποτελεί σταθμό για τη μετάγγιση. Από τότε πολλοί δοκίμασαν μεταγγίσεις αίματος κυρίως από ζώα σε ανθρώπους και από άνθρωπο σε άνθρωπο, και από αρτηρία σε φλέβα. Η τιμή της πρώτης πραγματικής μετάγγισης αίματος από άνθρωπο σε άνθρωπο ανήκει στον Major ο οποίος δεν έκανε απευθείας μετάγγιση, αλλά συνέλεξε το αίμα για τη μετάγγιση σε δοχείο. Στα 1667 ο Jean Baptiste Denis, καθηγητής χειρουργικής στο Παρίσι και προσωπικός ιατρός του Λουδοβίκου 16ου, μεταγγίζει 6 ουγγιές αίματος σε έναν σχιζοφρενή και μετά από λίγες μέρες άλλες 10 ουγγιές. Υπήρξε παροδική βελτίωση και παρόλο που η γυναίκα του ασθενή πρότεινε και τρίτη μετάγγιση, αυτή δεν επιχειρήθηκε ποτέ. Ο ασθενής πέθανε και η χήρα του έκανε μήνυση στον γιατρό. Τα δικαστήρια των Παρισίων απαγόρευ-

σαν τις μεταγγίσεις ως θεραπευτική τεχνική. Στη συνέχεια αρχίζει ζωηρή πολεμική για τη μετάγγιση που στηρίχθηκε στο γεγονός των συχνών θανατηφόρων συμβαμάτων που παρατηρήθηκαν. Αυτό οφειλόταν στο ότι το αίμα που χρησιμοποιούσαν ήταν συχνά άλλης ομάδας και οι κανόνες της ασηψίας ήταν άγνωστοι. Έτσι η μετάγγιση λησμονήθηκε για περίπου δύο αιώνες.

Το ενδιαφέρον για τη μετάγγιση αναγεννιέται τον 19ο αιώνα. Ο Βρετανός James Blundell, γυναικολόγος αλλά και φυσιολόγος, λάτρης της ελληνικής παιδείας, ξεκινά τα πειράματα με μεταγγίσεις σε σκύλους το 1818. Σε σειρά πειραματικών εργασιών, διαπιστώνεται ότι η μετάγγιση αίματος ζώου σε άνθρωπο ή ζώου σε άλλο είδος ζώου είναι επικίνδυνη και πρέπει να εγκαταλειφθεί. Δημοσιεύει τα αποτελέσματά του το 1824. Τον επόμενο χρόνο πραγματοποιεί την πρώτη επιτυχή ανθρώπινη μετάγγιση αίματος για τη θεραπεία μίας ασθενή με αιμορραγία, κατόπιν τοκετού. Χρησιμοποίησε τον άνδρα της ασθενή ως αιμοδότη, του αφαίρεσε 0,1 λίτρο αίματος το οποίο μετάγγισε με σύριγγα επιτυχώς στην σύζυγο. Στο διάστημα 1825-1835 πραγματοποίησε 8 μεταγγίσεις από τις οποίες οι δύο αποδείχθηκαν καλές και δημοσίευσε αυτά τα αποτελέσματα.

«He described six patients treated by blood transfusion, two of post-partum haemorrhage and one each of puerperal fever, cancer of the pylorus, ruptured aneurysm and hydrophobia. In no case was there any beneficial result. From his experience, however, he concluded that transfusion by the syringe might be performed with safety and without dangerous symptoms provided the blood be 'promptly' transmitted and air excluded from the instrument. He thought that better results might perhaps be obtained by the injection of blood into arteries rather than into the veins.»

Ο Fr. Georges διδάσκει φυσική στο παλιό σχολείο, στην οδό Φράγκων, στη δεκαετία του 1960.

Μέχρι το Νόμπελ

Αργότερα ο Blundell αναφέρει δύο μεταγγίσεις που έγιναν σε περιπτώσεις αιμορραγίας μετά τον τοκετό, χρησιμοποιώντας σύριγγες. Και οι δύο περιπτώσεις είχαν καλή έκβαση. Η πετυχημένη αυτή διαπίστωση, καθώς και η χρησιμοποίηση της σύριγγας για τη μετάγγιση, αποτέλεσαν νέο σημαντικό σταθμό στην ιστορία της μετάγγισης. Η αναστόμωση αρτηρίας με φλέβα καταργείται, το αίμα συλλέγεται μέσα σε δοχείο και ενίοτε με τη βοήθεια σύριγγας. Η μετάγγιση αρχίζει να χρησιμοποιείται κυρίως σε αιμορραγίες. Τα αποτελέσματα όμως δεν ήταν πάντοτε ικανοποιητικά και εξακολούθησαν να εμφανίζονται συμβάματα, συχνά θανατηφόρα που σήμερα γνωρίζουμε ότι οφείλονταν, εκτός από την άγνοια της ασηψίας, σε θρόμβωση και κυρίως σε ασυμβατότητα. Στα 1852 αναφέρονται 36 περιπτώσεις μετάγγισης σε περιγεννητικές αιμορραγίες με 29 επιτυχή αποτελέσματα. Οι 14 πήραν 5 ουγγιές αίμα, οι 9 πήραν 6-10 ουγγιές και οι υπόλοιπες σχεδόν 20 ουγγιές αίμα.

Τελειώνοντας την εργασία του ο Blundell γράφει: «The operation will, after undergoing the usual ordeal of neglect, opposition and ridicule, hereafter be admitted into general practice; whether mankind are to receive the benefit of it, in this or any future ages, from British surgery, or that of foreign countries, time, the discoverer of truth or falsehood, must determine».

Λίγα χρόνια μετά έρχεται ο σημαντικότερος σταθμός στην ιστορία της μετάγγισης, η ανακάλυψη των ομάδων αίματος από τον Landsteiner το 1900. Τα συμβάματα που παρατηρούνται αποδίδονται σε αιμόλυση του χορηγούμενου ασύμβατου, δηλαδή άλλης ομάδας αίματος, από τις συγκολλητίνες του δέκτη. Γ' αυτή την ανακάλυψη ο Landsteiner τιμήθηκε το 1930 με το βραβείο NOBEL.

Ο επόμενος σταθμός στην ιστορία της μετάγγισης ήταν το 1914 όταν χρησιμοποιήθηκαν τα κιτρικά άλατα ως αντιπηκτικό διάλυμα. Η διατήρηση του αίματος σε ψυγείο επηρέασε αποφασιστικά την όλη οργάνωση της Αιμοδοσίας. Το αίμα είναι πια δυνατό να συλλέγεται, να διατηρείται και να χρησιμοποιείται σε ώρα ανάγκης. Μέσα στα επόμενα 40 χρόνια και βοηθούντων και των πολέμων (που κάνουν την χρήση αίματος επιτακτική) η Αιμοδοσία κάνει άλματα.

Η μετάγγιση αίματος υπήρξε η πρώτη επιτυχημένη μεταμόσχευση οργάνου. Τα τελευταία 60 χρόνια, η επιστημονική και τεχνική πρόοδος στον τομέα της μετάγγισης αίματος υπήρξε τόσο θεαματική, ώστε σήμερα η μετάγγιση να μην είναι μια απλή λήψη και χορήγηση αίματος, αλλά ένας ιδιαίτερος κλάδος της Αιματολογίας που βρίσκεται σε συνεχή εξέλιξη, μια θεραπευτική μέθοδος, που βασίζεται σε αυστηρότατους κανόνες, μια ολόκληρη οργάνωση, που περιλαμβάνει επιστήμονες γιατρούς-αιματολόγους και βιοχημικούς, ειδικούς τεχνικούς, νοσηλευτικό και τεχνικό προσωπικό, στατιστολόγους, κοινωνικούς παράγοντες και κρατικούς λειτουργούς.

Όλοι υπεύθυνοι

Όμως παρά την πρόοδο, δεν φτάσαμε ακόμη στο επίπεδο να «φτιάχνουμε» αίμα. Το αίμα δεν παράγεται, δεν αγοράζεται. Το αίμα δωρίζεται από συνανθρώπους μας ακόμη και σήμερα και θα χρειαστούν κάμποσα χρόνια μέχρι να φτάσουμε στο τεχνητό αίμα.

Η εθελοντική αιμοδοσία είναι ο πυλώνας της Υπηρεσίας Αιμοδοσίας. Δεν χρειάζονται υπουργεία, αιμοδοσίες σύλλογοι για να μας θυμίζουν την «υποχρέωσή» μας. Οι εθελοντές αιμοδότες είναι οι ιεραπόστολοι αυτής της κοινωνικής προσφοράς. Με τη βοήθειά τους η Αιμοδοσία περνά το μήνυμα: Δεν υπάρχουν αρμόδιοι, είμαστε όλοι υπεύθυνοι.

Η αδιαφορία είναι ολέθρια. Ας αφήσουμε τη νοοτροπία της

Το αίμα δεν παράγεται, δεν αγοράζεται. Το αίμα δωρίζεται από συνανθρώπους μας ακόμη και σήμερα και θα χρειαστούν κάμποσα χρόνια μέχρι να φτάσουμε στο τεχνητό αίμα.

ανευθυνότητας. Ας μην επαναπαυόμαστε στην ιδέα ότι δεν πρόκειται να συμβεί σε μας. Ας σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και ας δείξουμε με τον καλύτερο τρόπο την υπευθυνότητα και την ανθρωπιά μας.

Αρκεί να θυμόμαστε ότι αν υποψήφιος αιμοδότης είναι κάθε υγιής άνθρωπος, υποψήφιοι δέκτες, είμαστε εν δυνάμει όλοι. Η ανάγκη για αίμα των ανθρώπων που το χρειάζονται δεν περιμένει ποτέ. Αφορά εμένα, τον διπλανό μου, αφορά όλους μας. Δέκα λεπτά προσφοράς ζωής δεν βγάζουν από το πρόγραμμα κανένα, δεν πάνε πίσω τις δουλειές του, δεν χαλούν τις διακοπές του. Αντίθετα, η προσφορά του αποδεικνύει τη θέλησή του να συμμετάσχει σε μια κοινή προσπάθεια. Και πάνω από όλα, δείχνει αγάπη.

Και έτσι επαληθεύεται ένα ριζίτικο τραγούδι της Κρήτης. «Όντε πρωτοχτυπάει η καρδιά, το αίμα κάνει στάση / κι αφήνει δρόμο ανοιχτό τ' αγάπης να περάσει»

Ένα μεγάλο ευχαριστώ

ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ (απόφοιτος 1976)

Όταν μου ζητήθηκε, προ ημερών, να γράψω ένα σημείωμα για το περιοδικό του Συλλόγου Αποφοίτων Ελληνογαλλικού Κολλεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ», μου ήρθε αυτομάτως στο νου η στιχομυθία :

- Με τι ασχολείσαι;
- Είμαι γιατρός.
- Τι γιατρός;
- Γενικός - Οικογενειακός Γιατρός
- Δηλαδή;

Δεν με παραξενεύει το γεγονός ότι οι περισσότεροι κάτοικοι των αστικών κέντρων δεν γνωρίζουν τον ρόλο και τα χαρακτηριστικά του Γενικού/Οικογενειακού Ιατρού μιας και οι περισσότεροι συνάδελφοι μου δραστηριοποιούνται σε μη αστικές περιοχές. Την τελευταία 5ετία όλο και πιο πολλοί Γενικοί/Οικογενειακοί Ιατροί επιλέγουν να δουλέψουν σε αστικά κέντρα και έτσι αλλάζει βαθμιαία αυτή η κατάσταση. Κατόπιν τούτων, ίσως να είναι μία καλή ευκαιρία να παρουσιαστεί η ταυτότητα του Γ/ΟΙ.

Έτσι λοιπόν, είναι ο γιατρός που γνωρίζει καλά τον ασθενή του, που έχει χτίσει μία καλή σχέση γιατρού - ασθενούς, και που παρέχει συνεχιζόμενη και μακροχρόνια φροντίδα στους ασθενείς του. Είναι ο γιατρός της πρώτης επαφής, ανεξάρτητα από φύλο, ηλικία, φυλή ή νόσημα, που αντιμετωπίζει τόσο τα οξέα (αμυδαλίτιδα, πνευμονία, λοιμώξεις, διάστρεμμα, κωλικό, κρίσεις πανικού κλπ) όσο και τα χρόνια νοσήματα (διαβήτης, υπέρταση, ΧΑΠ, δυσλιπιδαιμίες, οστεοπόρωση, κατάθλιψη, άνοια κλπ). Διαχειρίζεται όλα αυτά τα προβλήματα έχοντας την προοπτική της οικογένειας και της κοινότητας, λαμβάνοντας υπ' όψιν βιο-ψυχο-οικονομικο-κοινωνικούς παράγοντες που επηρεάζουν την υγεία. Φροντίζει για την πρόληψη των νόσων και την προαγωγή της υγείας. Συντονίζει την φροντίδα των ασθενών του με άλλους επαγγελματίες υγείας καθώς και με άλλων ειδικοτήτων ιατρούς όταν και εφόσον χρειασθεί. Είναι αυτά τα χαρακτηριστικά που τον κάνουν ξεχωριστό και γι αυτό η ειδικότητα της Γενικής /Οικογενειακής Ιατρικής, 4ετούς διάρκειας, έχει δικό της ιδιαίτερο περιεχόμενο, πλήρως εναρμονισμένο με τα Ευρωπαϊκά πρότυπα και ντιρεκτίβες.

Δεν είναι τυχαίο δηλαδή που σε όλες τις προηγμένες υγειονομικά χώρες, οι Γενικοί/Οικογενειακοί Ιατροί είναι η σπον-

δυλική στήλη του συστήματος υγείας αποτελώντας το 30-50% των ιατρών. Στη χώρα μας είναι ακόμη μία στρεβλή κατάσταση αποτέλεσμα της ανοργάνωτης και άναρχης παραγωγής ιατρικού δυναμικού που καλείται να υπηρετήσει ένα άναρχο και χαστικό σύστημα υγείας.

Παρόλα αυτά, η Ελληνική Γενική/Οικογενειακή Ιατρική τιμήθηκε ιδιαίτερα όταν η Ευρωπαϊκή Εταιρεία Γενικής /Οικογενειακής Ιατρικής απένειμε τον τίτλο του '5 star doctor of the year 2013' σε Έλληνα Γ/ΟΙ.

Έτσι, τον περασμένο Ιούλιο στο Παγκόσμιο Συνέδριο Γ/ΟΙ έλαβα αυτήν την τιμητική διάκριση που στο πρόσωπο μου τιμά την Ελλάδα και όλους του Γενικούς / Οικογενειακούς ιατρούς που πασχίζουν για την ποιοτική φροντίδα των ασθενών τους.

Ένα μέρος αυτής της τιμής ανήκει σε εκείνους που με ανέθρεψαν, που με διαμόρφωσαν στην ανθρώπινη αξία που είμαι.

Αναφέρομαι βέβαια στους γονείς μου και την οικογένειά μου αλλά και στους δασκάλους μου και ιδιαίτερως το Κολλέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ» όπου η μόρφωση μολιάστηκε με αξίες δημοκρατίας, δικαιοσύνης, ανθρωπισμού. Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους.

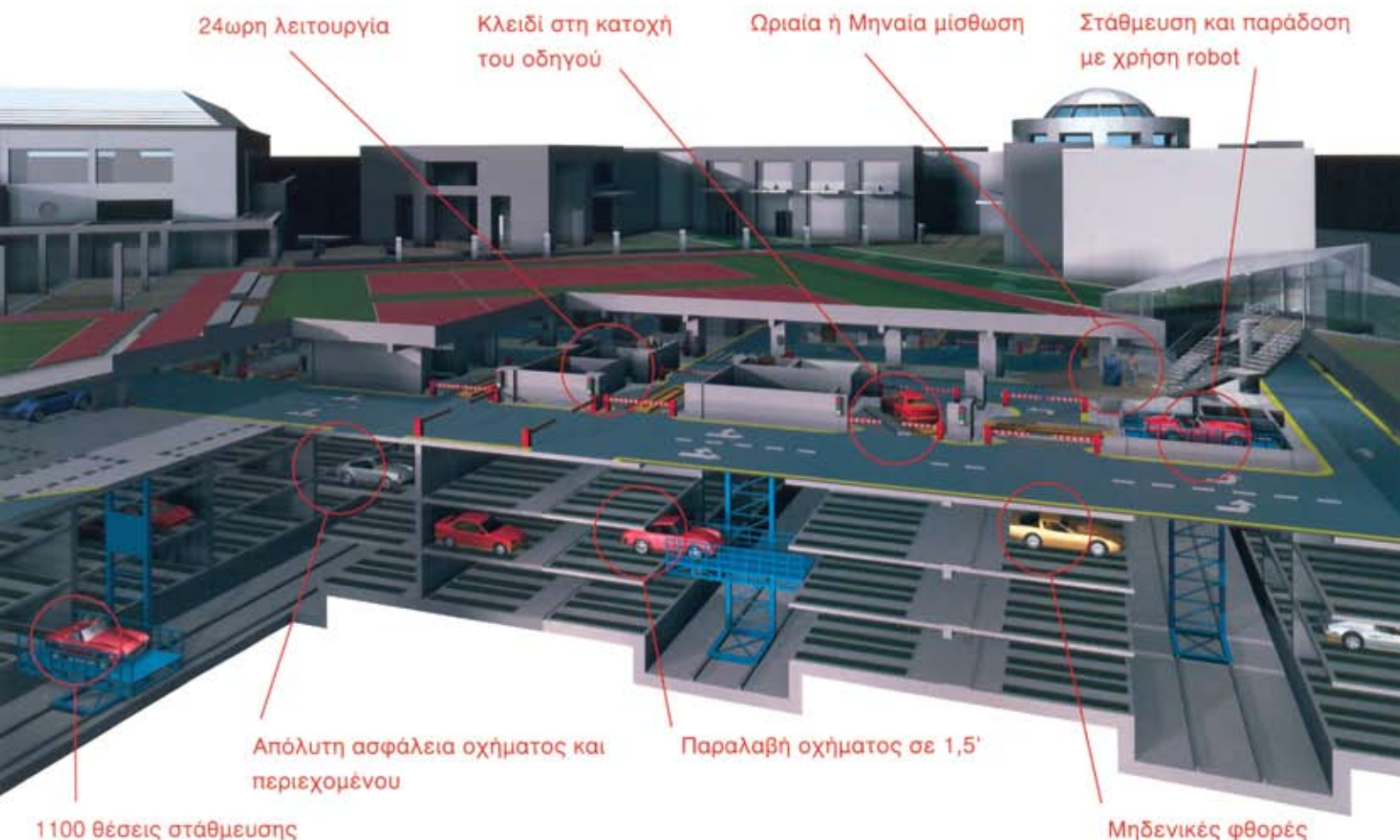
CentralParking ΧΑΝΘ

Το ασφαλέστερο σημείο
της πόλης!

ΝΕΟΣ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

1/2ώρα **2€**   **1**ώρα **4€**

Από 07.00-16.00 6€   **16.00-23.00 6€**   **23.00-07.00 5€**

CentralParking®
ΧΑΝΘ

ΤΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗ ΠΡΙΝΤΕΖΗ

Απόφοιτοι και καθηγητές, δεκαετία 1970

Ο καθηγητής Ερρίκος Ολζιέροκι, άλλοι καθηγητές, ο πρόεδρος του ΣΑΚ Μάγρας και απόφοιτοι, την Ημέρα των Αναμνήσεων, στις 6 Νοεμβρίου 1977.

Ένας νέος... 84 ετών!

Σύλλογος αποφοίτων ελληνογαλλικού κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ»

Ο Σ.Α.Κ. «ΔΕΛΑΣΑΛ» θα είχε σήμερα ζωή 115 ετών αν είχαν καρποφορήσει οι προσπάθειες των Αποφοίτων του Κολεγίου, το 1898. Μια δεύτερη προσπάθεια έγινε και το 1915. Δυστυχώς όμως διάφορα γεγονότα, κοινωνικά, εθνικά και άλλα, δεν επέτρεψαν να καρποφορήσουν οι προσπάθειες αυτές. Το 1929, όμως, μια μικρή ομάδα αποφοίτων, με πρωταγωνιστές τους Γ. Μαργαρόπουλο (1ος Πρόεδρος) και Γ. Ζωγραφάκη, Ιστορικό, (συντάκτη του πρώτου Καταστατικού του Συλλόγου) επέτυχε να δώσει την νομική υπόσταση στον Σ.Α.Κ. «ΔΕΛΑΣΑΛ». Ήταν η 1η Σεπτεμβρίου 1929.

Σκοποί του Συλλόγου ήταν οι εξής: Καλλιέργεια και ανάπτυξη των σχέσεων μεταξύ των μελών, διοργάνωση πολιτιστικών και αθλητικών εκδηλώσεων για φιλανθρωπικούς σκοπούς, οργάνωση διαφόρων εκδηλώσεων αναψυχής.

Εμβλημα του Συλλόγου: Virtus et Labor (Αρετή και Εργασία).

Έδρα: στην οδό Φράγκων αρ. 10, όπου λειτουργούσε το Κολλέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ» (σήμερα Φράγκων 2-4).

Εγκαίνια: 22 Δεκεμβρίου του 1929.

Πρώτη Γενική Συνέλευση: 12 Ιανουαρίου 1930. Μεταξύ των μελών του Συλλόγου ήταν ο Ν. Μάνος, Δήμαρχος Θεσσαλονίκης και ο Delage, Πρόξενος της Γαλλίας.

Οι συνεδριάσεις του Δ.Σ. ήταν εβδομαδιαίες και οι σχέσεις με την Διεύθυνση του Κολεγίου άριστες. Σε κάθε συνεδρίαση ένας Frere ήταν πάντοτε παρών.

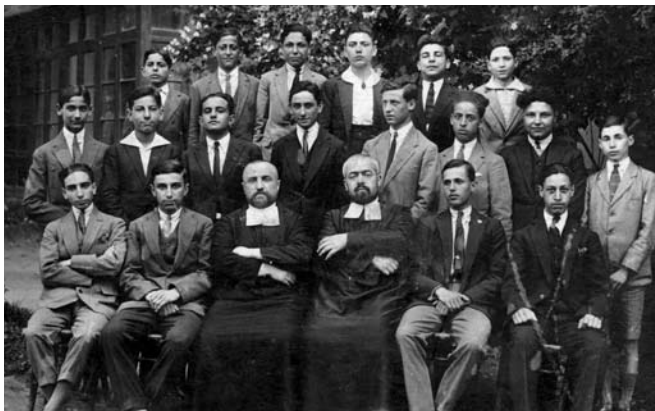
Εκδηλώσεις: Φιλολογικές-Λογοτεχνικές βραδιές (υπεύθυνος ο Γ. Ζωγραφάκης), Θεατρικές παραστάσεις, Κινηματογραφικές βραδιές στο κτίριο της Χ.Α.Ν.Θ., συναυλίες, βραδιές μπαλέτου, αγώνες με ξυλοπόδαρα, λαχειοφόρες αγορές, εκδρομές στο Ρεντζίκι (στο κτήμα των Freres), στη Μηχανιώ-

να, στο Μπαξέ Τσιφλίκ... Υπήρχαν επίσης και τα Αποκριάτικα Πάρτι (Bals masques).

1938: Εορτασμός των 50 χρόνων του Κολεγίου στη Θεσσαλονίκη. Ο Σ.Α.Κ. προσέφερε αναμνηστική πλακέτα, με την επιγραφή: «Pour les 50 ans du College. Les Anciens Eleves reconnaissants.» Η μαρμάρινη αυτή πλάκα κοσμεί μέχρι σήμερα την κεντρική είσοδο του Διοικητικού Πρωτοδικείου και Εφετείου Θεσσαλονίκης της οδού Φράγκων 2-4, όπου λειτουργούσε το Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ» πριν μεταφερθεί στο Ρεντζίκι το 1968.

Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκόσμιου Πολέμου οι δραστηριότητες του Συλλόγου ανεστάλησαν...

Με πρωτοβουλία, όμως, των Μαργαρόπουλου και Ζωγραφάκη ο Σύλλογος εγκαινίασε την νέα περίοδο, μετά τον πόλεμο, με το θρησκευτικό μνημόσυνο για τα θύματα της γερμανικής κατοχής. Πράγματι, μεταξύ των θυμάτων, ήταν και απόφοιτοι του Κολεγίου. Είναι γνωστό ότι, την εποχή εκείνη, πολλά μέλη του Σ.Α.Κ. «ΔΕΛΑΣΑΛ» ήταν επίσης μέλη, της πάντοτε ακμάζουσας, Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης.

Αναμνηστική φωτογραφία της περιόδου 1925 – 26

Το 1960 κατασκευάζεται το ωραίο γήπεδο Basket, στην αυλή του Σχολείου (Frere Francois και Frere Etienne). Αυτό βοήθησε πολύ στην ανάπτυξη του μπάσκετ, πρώτα από τους μαθητές και έπειτα από τους αποφοίτους, οι οποίοι, μόνοι τότε, αποτελούσαν την τότε ομάδα «ΔΕΛΑΣΑΛ». Μερικοί από αυτούς: Χ. Αντωνιάδης, Η. Αντωνιάδης, Β. Λυκιαρδόπουλος, Αθ. Δούμπας, Φ. Καλλιπολίτης, Γ. Παπατζίκος, Κλ. Καζεπίδης, Στ. Συμεωνίδης, Γ. Νικήτας, Ι. Νικηφόρος, Ε. Αντωνίου και πολλοί άλλοι. Ο Ι. Νικηφόρος διετέλεσε και προπονητής της ομάδας για μια δεκαπενταετία. Πολλοί από αυτούς γιόρτασαν τα 50 χρόνια από την αποφοίτησή τους στις 24 Νοεμβρίου 2013. Η ομάδα αυτή στη δεκαετία του 1960 διακρίνεται στα αθλητικά δρώμενα της Θεσσαλονίκης. Την ίδια περίοδο με πρωτοβουλία των: κ. Ε. Μάγρα, Γ. Τσολακίδη και Π. Επιβατιανού, συγκροτείται το νέο Δ.Σ. και τροποποιεί το Καταστατικό του Συλλόγου.

Πραγματοποιούνται με επιτυχία τα Κυριακάτικα πρωινά με συντελεστές τους κ. Ε. Μάγρα, Τηλ. Καλβουρίδη και Π. Επιβατιανό.

Οργανώνονται καλύτερα οι ομάδες μπάσκετ, Ακαδημία μπάσκετ (Χ. Αντωνιάδης), ομάδα ανδρών (Γ. Τσολακίδη και Ι. Νικηφόρος), γυναικών (Γ. Γιαρένης), πίγκ-πόγκ (Ι. Τσουρουκτσόγλου), σκάκι (Ν. Λιάλιας).

1981: Συμμετοχή στον εορτασμό για τα 300 χρόνια από την ίδρυση του Οργανισμού «ΔΕΛΑΣΑΛ», στην Εταιρία Μακεδονικών Σπουδών με ομιλητή τον ιστορικό Γ. Ζωγραφάκη.

Νέα προσπάθεια δραστηριοποίησης των Ακαδημιών μπάσκετ και ποδοσφαίρου, από τον Πρόεδρο Μ. Λαγογιάννη και τους Ν. Μπακόπουλο και Φυσεκίδη.

Έκδοση περιοδικών α) τα Νέα των Αποφοίτων (Β. Λυκιαρδόπουλος, Πρόεδρος, και Χ. Αντωνιάδης) και β) Bonjour les Anciens (Χρ. Γρηγοριάδης, Χρ. Χατζηπαυστόλου και Ι. Λαγογιάννη)

Μαθητές του «ΔΕΛΑΣΑΛ» Θεσσαλονίκης την περίοδο 1952 – 1953

Μαθητές – αθλητές του «ΔΕΛΑΣΑΛ», το 1952

KIDS PLACE!!!

Δραστηριότητες για τους μικρούς μας φίλους-εξωτερική παιδική χαρά

Εσωτερικός- εξωτερικός χώρος-αίθουσα private

- Κρεατικά και ψαρικά όλο το χρόνο
- Μενού από 9€ κατ' άτομο

Λ. Παπανικολάου 98 Πεύκα
 Τηλ.: 2310675075, 6976604538
www.koryfi-events.gr
info@koryfi-events.gr

1981: Διοργάνωση μεγάλου τουρνουά μπάσκετ στο παλιό γήπεδο της Χ.Α.Ν.Θ. για τα 300 χρόνια από την ίδρυση του Οργανισμού «ΔΕΛΑΣΑΛ».

1988: Οργανώνει τον εορτασμό των 100 χρόνων λειτουργίας του Ελληνογαλλικού Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ» στην αίθουσα Τελετών του Α.Π.Θ. (Πρόεδρος Χρ. Γρηγοριάδης και ομιλητής ο δικηγόρος Ν. Αβδελλάς)

Ο Σ.Α.Κ. συμμετέχει στο πρωτάθλημα μπάσκετ παιδικό, εφηβικό, ανδρών, γυναικών, σκάκι και πίκ-πόγκ.

Οργανώνονται: «Η Ημέρα των Αναμνήσεων» (Journée de Souvenir), χοροεσπερίδες και βραδιές κοπής βασιλόπιτας σε διάφορα κέντρα, όπως Λουξεμβούργο, Πεταλούδες, Ρέμβη, Capsis, Capitol, Hyatt, Medeterranee Palace, Electra Palace, Ναυτικό Όμιλο, Αίγλη και αλλού.

Οργανώνονται βραδιές της Ανοιξης με εμπνευστή τον Πρόεδρο του Σ.Α.Κ. «ΔΕΛΑΣΑΛ» κ. Γεώργιο Κούλαλη στο δάσος του Κολεγίου στο Ρεντζίκι.

Αναπτύσσονται σχέσεις φιλίας και συνεργασίας με άλλους Συλλόγους Καλαμαρί, Πειραματικό, Βαλαγιάννη, Γαλλικό Ινστιτούτο, Saint Paul (Πειραιά).

Ο Fr. Antoine και ο καθηγητής Μερτζανίδης με μαθητές της χορωδίας, στη δεκαετία του 1970

Τα τελευταία 20-25 χρόνια όλες οι δραστηριότητες του Συλλόγου πραγματοποιούνται σε συνεργασία με το Κολέγιο και με τους συλλόγους γονέων και κηδεμόνων.

Οι πρόεδροι του Συλλόγου αποφοίτων κ. κ. Μάγρας, Κούλαλης, Σαρρής, Λυκιαρδόπουλος, Αποστολίδης, Γρηγοριάδης, Χατζηαποστόλου βραβεύονται από το Δ.Σ. του Συλλόγου με Πρόεδρο τον Ι. Λαγογιάννη για την προσφορά τους στο Σύλλογο σε μια βραδιά κοπής βασιλόπιτας στο Hyatt.

Πριν από τον κ. Μάγρα, Πρόεδροι του Σ.Α.Κ. «ΔΕΛΑΣΑΛ» υπήρξαν οι: Γ. Μαργαρόπουλος και Μυκονίου.

1998: Συμμετοχή του Συλλόγου στην αποστολή ομάδας, (μεταξύ των οποίων οι απόφοιτοι: Ρουμπίνα και Μαρία Κεκέ, Ε. Καλογεροπούλου, Θ. Πουρπούρη, Ντ. Φλωρεντίν, Νίκος Σκαρόπουλος, Αν. Διβάνογλου και Αν. Νασιούδης) στο Καμερούν υπό τον Frere Nicolas Πρίντζη, για την κατασκευή ενός σχολείου.

Ο Σ.Α.Κ., για την οικονομική ενίσχυση της αποστολής αυτής, οργάνωσε μία λαμπρή εκδήλωση με την Μαρία Φαραντούρη σε ένα μουσικό αφιέρωμα στον Μίκη Θεοδωράκη στην αίθουσα του Α.Π.Θ.

Πολλές άλλες εκδηλώσεις οργανώθηκαν στο ΑΠΘ, στην Αίγλη, στο Palais des Sports, όπου παρουσιάστηκαν μουσικά προγράμματα από τους καλλιτέχνες: Π. Γαϊτάνο, Ορχήστρα της ΕΡΤ, Στ. Ξαρχάκο, με την συμμετοχή της ορχήστρας και της χορωδίας του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ», υπό την διεύθυνση του κ. Αθανασίου Χατζηγιάννη.

Στη συνέχεια σε δύο λαμπρές μουσικές εκδηλώσεις στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, βραβεύονται ο Frère Φραγκίσκος Βαρθαλίτης, ως πρόεδρος των Freres Ελλάδος για την έναρξη και λειτουργία του Δημοτικού «ΔΕΛΑΣΑΛ» και ο κ. Παντελής Πρίντζης για την, μεγαλύτερη από 40 χρόνια, προσφορά του στο Σύλλογο από τις διάφορες θέσεις του

Μαθητές κατά τη διάρκεια της παρέλασης την 25η Μαρτίου 1965, στο Λευκό Πύργο.

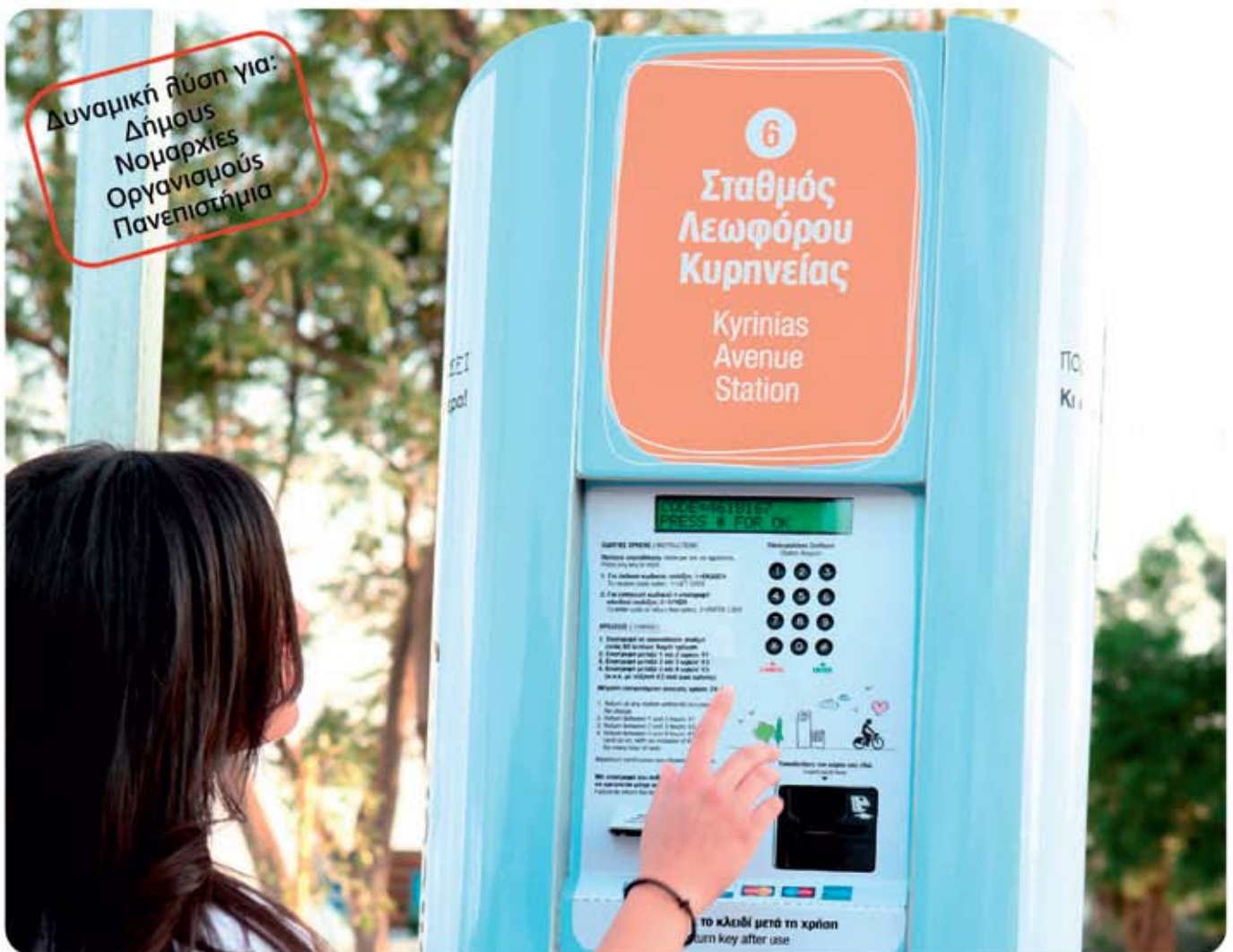
Κοπή βασιλόπιτας αποφοίτων από τον Τσολακίδη στη δεκαετία του 1960

ΠΟΔΗΛΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΧΡΗΣΗΣ

Σύστημα αυτόματης μίσθωσης ποδηλάτων

easyBike™
Brainbox Bike Sharing Technology

www.easybike.gr

BrainBox
Technology Excellence

www.bikesharing.gr

Απονομή επάθλων σε μαθητές ενώπιον των γονέων τους, στο σχολείο της οδού Φράγκων

Γυμναστικές επιδείξεις στο προαύλιο του σχολείου της οδού Φράγκων

Frères des Ecoles Chrétiennes

Εκπαιδευτικός οργανισμός "La Salle" Ελλάδας
Μέλος του Παγκόσμιου Οργανισμού "La Salle"

125
χρόνια

χτίζουμε το **μέλλον**

των νέων της Θεσσαλονίκης

...Γιατί **παιδεία**
δεν είναι μόνο η εκπαίδευση

ΚΟΛΕΓΙΟ "ΔΕΛΑΣΣΑΛ"

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ - ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ | ΔΗΜΟΤΙΚΟ | ΓΥΜΝΑΣΙΟ - ΛΥΚΕΙΟ

στο ΔΣ του Συλλόγου (Πρόεδρος ο κ. Ιωακείμ Λαγογιάννης).

Στις εκδηλώσεις αυτές συμμετείχαν πάντα και απόφοιτοι, ως μουσικοί, ως συνθέτες και ως τραγουδιστές. Μερικοί από αυτούς: Δ. Καρατζάς, Χρ. Γουδίνη, Ηλ. Πετρίδης, Γ. Μπόγιας, Χρ. Καρατσοβής, Τρ. Θωμαΐδης, Ντ. Θωμαΐδης, Ν. Λακόρτε, Ελ. Εσκιτζή, Αλ. Γιάντσης, Μ. Στεφανίδου, Λ. Μπόσκου, Λ. και Αγ. Χατζηθεοδώρου, Κ. Γρηγοριάδου, Σ. Λυμπερόπουλος, Φρ. Κοπάνου, Σ.Τσαϊρίδου.

Το 2005 εκδίδεται το καλαίσθητο SOUVENIR για τα 75 χρόνια του Σ.Α.Κ. «ΔΕΛΑΣΑΛ» από τον πρόεδρο κ. Λαγογιάννη και το Δ.Σ. του Συλλόγου. Η παρουσίαση του έγινε στο ξενοδοχείο Les Lazaristes.

Η απόφοιτη Σόνια Σαουλίδου ανταποκρίθηκε πάντα, άμεσα, στις προσκλήσεις μας για παρουσίαση μερικών εκδηλώσεων.

Πολλοί απόφοιτοι, για την επιτυχία των εκδηλώσεων αυτών υπήρξαν χορηγοί με μεγάλη προθυμία. Σε όλους αξίζει ένα μεγάλο «ευχαριστώ»!

Ένα ακόμη «ευχαριστώ» αξίζουν και σε όλα τα μέλη των εκάστοτε Διοικητικών Συμβουλίων για την ανιδιοτελή προσφορά τους όπως επίσης και σε όλους εκείνους που προσήλθαν και τίμησαν με την παρουσία τους τις εκδηλώσεις του Συλλόγου.

Μετά την 20ετή θητεία του κ. Λαγογιάννη, τον διαδέχθηκε στη θέση του Προέδρου ο κ. Γ. Μυκονίου. Σήμερα, Πρόεδρος του Σ.Α.Κ. «ΔΕΛΑΣΑΛ» είναι ο κ. Στέλιος Συμεωνίδης, πρώην Δήμαρχος Πεύκων.

Το νεοεκλεγέν Διοικητικό συμβούλιο αποτελείται από τους:	
ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ	6978008131
ΑΣΤΡΕΙΝΙΔΗΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ	6945596559
ΜΟΥΡΟΥΤΣΟΣ ΗΛΙΑΣ	6976680335
ΡΟΥΜΠΙΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	6936192437
ΣΑΓΙΟΓΛΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	6947607209
ΛΑΠΟΥΡΙΔΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	6973314673
ΓΕΝΙΤΣΑΡΗ ΠΑΡΗ	6974319700
ΚΑΡΑΤΖΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	6932764836
ΤΖΙΑΜΠΙΡΗ ΡΑΝΙΑ	6932835245

Ο γενικός ηγούμενος του Τάγματος με frères και μαθητές στο παλιό σχολείο. Διακρίνονται οι Frères: Michel, Etienne, Octanien, Georges, Nicolas (Άγγελος), Alexandre.

SEAT NORTH HELLAS

Με Συνέπεια και Ευθύνη

αυτοεμπιστοση

Η **SEAT North Hellas** δραστηριοποιείται στο χώρο της αυτοκίνησης από το 1996 και έχει συνδέσει το όνομα της με την παρουσία της SEAT στη Θεσσαλονίκη. Στην μέχρι τώρα πορεία της, η εταιρεία έχει βραβευθεί πολλές φορές σε πανελλήνιο αλλά και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, τόσο για την ανάπτυξη της όσο και για τον όγκο των πωλήσεων της καθώς βρίσκεται σταθερά στις 5 μεγαλύτερες αντιπροσωπείες SEAT στην Ελλάδα.

Με την επίσκεψή σας στη **SEAT North Hellas** θα διαπιστώσετε από την πρώτη στιγμή ότι όλα όσα κάνουν ένα αυτοκίνητο ανώτερο τεχνολογικά και σχεδιαστικά, συγκεντρώνονται σε μια κάθετη μονάδα που έχει έμβλημα της ολικής ποιότητας.

MEMBER OF THE VOLKSWAGEN GROUP

NORTH HELLAS AEBE

ΝΕΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ 50, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 2310 551812-4

Οι απόφοιτοι στο νέο μοντέλο διοίκησης του οργανισμού Lasalle

ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ Ν. ΡΟΥΜΠΙΔΗ (απόφοιτος 1976)

Αντιπρόεδρος Σ.Α.Κ «ΔΕΛΑΣΑΛ» Θεσσαλονίκη,
εκπαιδευτικού, σχολικού συμβούλου

Στο Παρίσι και συγκεκριμένα στο Saint-Denis, όπου είναι η έδρα της διοίκησης των Λασαλιανών Σχολείων για την Ευρώπη, στις 29 Μαρτίου 2014 έγινε η συνάντηση των εκπροσώπων των αποφοίτων από Γαλλία, Ισπανία, Ιταλία και Ελλάδα. Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της κοινής συνεδρίασης του Διοικητικού Συμβουλίου της UMAEL (Παγκόσμια Ένωση Αποφοίτων των Λασαλιανών Σχολείων) και του τμήματος της RELEM (Ένωση για την Ευρώπη και τη Μέση Ανατολή).

Κατά τη διάρκεια της συνάντησης έγινε ενημέρωση από τους συμμετέχοντες για την κατάσταση των Συλλόγων Αποφοίτων και παρουσιάστηκαν οι δράσεις που υλοποιούν οι σύλλογοι και οι ομοσπονδίες κάθε χώρας. Αναλύθηκαν οι σχέσεις που υπάρχουν μεταξύ των αποφοίτων και των σχολείων και μεταξύ αποφοίτων και κεντρικών διοικήσεων των Λασαλιανών Σχολείων.

Επίσης, συζητήθηκε η νέα μορφή διοίκησης των σχολείων με την παρουσία των λαϊκών και τον τρόπο συμμετοχής των αποφοίτων στη νέα τάξη πραγμάτων που διαμορφώνεται στο οργανισμό Lasalle. Με προτάσεις που υποβλήθηκαν από τους συμμετέχοντες για το πώς βλέπουν το ρόλο των αποφοίτων στη σημερινή κατάσταση και τις βασικές αρχές της, ετοιμάσθηκε κείμενο και θα διαβιβασθεί στη γενική διοίκηση του Οργανισμού.

Τέλος συζητήθηκε και η οργάνωση του Διεθνούς Συνεδρίου των αποφοίτων που θα γίνει στο Bauvais της Γαλλίας το 2015, στα τέλη Ιουνίου με αρχές Ιουλίου, και η οποία γίνεται κάθε τέσσερα χρόνια.

Θετική εντύπωση προκάλεσε το ότι ήταν η πρώτη φορά που σε μία συνάντηση της Ένωσης Αποφοίτων των Λασαλιανών Σχολείων υπήρχε εκπρόσωπος από τους απόφοιτους της Ελλάδας.

Το μήνυμα της συνάντησης στο Παρίσι και η πεποίθηση όλων των συμμετεχόντων είναι ότι οι απόφοιτοι πρέπει να έχουν ενεργό ρόλο στη νέα μορφή διοίκησης που διαμορφώνεται

Η συμμετοχή τους και η δραστηριοποίησή τους θα δώσουν νέες προοπτικές. Θα συνδέουν την εμπειρία και τη γνώση των μεγαλύτερων με την όρεξη και την τεχνογνωσία των νεότερων, έτσι ώστε να πετύχουμε όλοι μαζί την αναβάθμιση των μεταξύ μας σχέσεων και ταυτόχρονα τη διατήρηση των αρχών και των αξιών των Λασαλιανών Σχολείων.

original

HOT DOG KING

Το HOT DOG KING είναι ένα ιδιαίτερα ποιοτικό concept που έχει τοποθετηθεί στην αγορά της εστίασης και στη συνείδηση των καταναλωτών, ως το πιο gourmet hot dog point! Κύριο προϊόν της εταιρείας είναι τα φημισμένα και εξαιρετικής ποιότητας hot dog (βαυαρέζικο, αμερικάνικο, κλασικό) ενώ η προϊόντική γκάμα συμπληρώνεται με κρύα sandwiches από ολόφρεσκα ψωμάκια, κρουασάν, καφέδες και φυσικούς χυμούς.

Βασικό σημείο διαφοροποίησης του HOT DOG KING είναι η εξατομίκευση του προϊόντος βάσει των γευστικών προτιμήσεων του κάθε καταναλωτή. Οι πελάτες επιλέγουν το τύπο λουκάνικου (βαυαρέζικο, αμερικάνικο, κλασικό) που θέλουν, τη sause, το είδος του ψωμού ή και τα συνοδευτικά της αρεσκείας τους. Από ξινολάχανο και relish λαχανικών, μέχρι και σπιτικά καραμελωμένα κρεμμύδια και λιωμένο τσένταρ δημιουργώντας άπειρους γευστικούς συνδυασμούς.

Η αθλητοβιομηχανία ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ αποτελεί σημείο αναφοράς στην παραγωγή παραδοσιακών, υγιεινών αθλητικών εδώ και τρεις γενιές! Η εμπειρία και γνώση της εταιρείας οδήγησε στην δημιουργία του HOT DOG KING, με βασικό πλεονέκτημα την ποιότητα των λουκάνικων, που παρασκευάζονται με μοναδική μυστική συνταγή και αυστηρές προδιαγραφές.

Το HOT DOG KING προσφέρεται ολόφρεσκο σύμφωνα με τις προτιμήσεις και το γούστο του κάθε πελάτη σε άριστη σχέση ποιότητας τιμής. Μια επιχειρηματική πρόταση, που αφουγκράζεται τις επιθυμίες του σύγχρονου καταναλωτή και τις μετατρέπει σε ένα καινοτόμο concept και μια μοναδική συνταγή επιτυχίας για επιχειρηματίες που διαθέτουν όρεξη για δουλειά και πάθος για την επιτυχία.

Β.Ηρακλείου 2, Άνω Λαδάδικα,
Θεσσαλονίκη
τηλ: 231055281
Υπεύθυνος Ανάπτυξης: THE FRANCHISE CO
ΤΗΛ: 2106756200

Από τη γειτονιά μέχρι το... Καμερούν

Ο εθελοντισμός είναι μία από τις βασικές αξίες που προωθεί το «ΔΕΛΑΣΑΛ». Οι μαθητές που φοιτούν στις τάξεις του έχουν την ευκαιρία να γνωρίσουν την αξία της προσφοράς τόσο σε επίπεδο γειτονιάς, όσο και σε επίπεδο πλανήτη. Συμμετέχουν σε δράσεις, αλλά και αποστολές εκτός των συνόρων. Ορισμένες φορές σε μακρινά, δυσπρόσιτα μέρη.

Η Μαρία Κέκε, που σήμερα είναι δικηγόρος Θεσσαλονίκης, το αποφοίτησε από το «ΔΕΛΑΣΑΛ» το καλοκαίρι του 1998. Η Κατερίνα Μπελή είναι 17 χρονών, μαθήτρια της Β΄ λυκείου. Οι δυο τους δεν είναι φίλες, αλλά μοιράζονται το ίδιο πνεύμα εθελοντισμού και προσφοράς. Έτσι όπως κάθονται δίπλα δίπλα μοιάζουν αγαπημένες αδελφές. Η Μαρία λίγο μετά την αποφοίτησή της βρέθηκε για ένα μήνα σε ένα απομακρυσμένο και απομονωμένο χωριό του Καμερούν, στα βάθη της Αφρικής. Πήρε μέρος στο κτίσιμο ενός σχολείου, σε μια αποστολή που προετοιμαζόταν επί ενάμισι χρόνο. Ήταν μια εμπειρία ζωής. «Έχοντας μια τέτοια εμπειρία αλλάζει ο τρόπος που βλέπεις τα πράγματα» θυμάται σήμερα η Μαρία, εξηγώντας ταυτόχρονα ότι σε περιχές του πλανήτη σαν κι αυτή που η ίδια βρέθηκε τότε ούτε ο χρόνος είναι ίδιος, ούτε οι άνθρωποι είναι ίδιοι. «Όταν γύρισα στη Θεσσαλονίκη δεν άναβα το ρεύμα, διότι εκεί δεν είχαμε και είχα ξεσυνηθίσει να πατάω τον διακόπτη» λέει χαρακτηριστικά. Θυμάται, ακόμη, τα παιδάκια του χωριού που δεν είχαν δει ποτέ στη ζωή τους λευκούς ανθρώπους. «Ένα παιδάκι επτά χρονών με ρώτησε αν εκεί που ζω έχει ήλιο και φεγγάρι. Δεν είναι συγκλονιστικό». Γυρίζοντας το χρόνο πίσω η Μαρία πιστοποιεί ότι εκείνη είναι μία από τις πιο σημαντικές εμπειρίες της ζωής της. «Το πνεύμα εκείνης της αποστολής με ακολούθησε και μετά, μου άλλαξε τον τρόπο που σκέφτομαι» ομολογεί και διευκρινίζει: «Υπάρχει ένας κόσμος πάνω στον πλανήτη, πολύ κοντά μας δηλαδή, που δεν θέλουμε να ξέρουμε, δε μας αρέσει να ξέρουμε». Η ίδια αναγνωρίζει την προσφορά του «ΔΕΛΑΣΑΛ», του σχολείου της, στη διαμόρφωση του τρόπου σκέψης της, του τρόπου ζωής της. «Με προσανατόλισε στην ανεκτικότητα και στο διαφορετικό, κάτι που θεωρώ μεγάλο πλεονέκτημα».

Έχοντας μια τέτοια εμπειρία αλλάζει ο τρόπος που βλέπεις τα πράγματα

Η Κατερίνα που σήμερα είναι 17 θυμάται ότι από την πρώτη δημοτικού έμαθε από το σχολείο ότι υπάρχει κι άλλος κόσμος, που υποφέρει και στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. «Λόγω της κρίσης, όταν ο διπλανός σου πεινάει και κρυώνει δεν είναι δυνατόν να αδιαφορείς» λέει η Κατερίνα, η οποία σημειώνει το αίσθημα της προσφοράς που έχουν οι μαθητές του σχολείου. «Αντιλαμβανόμαστε ότι πρέπει να βοηθήσουμε όσο μπορούμε» υπογραμμίζει και παράλληλα εξηγεί πως οι μαθητές μαζεύουν χρήματα για το «Πράξις», αλλά και για τους πρόσφυγες από τη Συρία από το χαρτζιλίκι τους και όχι ζητώντας παραπάνω λεφτά από τους γονείς τους. «Δυστυχώς σήμερα από την κοινωνία λείπει το ουσιαστικό πνεύμα του εθελοντισμού, δηλαδή της προσφοράς που είναι τρόπος ζωής και

όχι άθροισμα μεμονωμένων ενεργειών» συμπεραίνει.

«Το σημαντικό είναι να μπορείς να βοηθάς ανθρώπους για να πάνε μπροστά» επισημαίνει η

Μαρία, η οποία μετά το ταξίδι της στο Καμερούν κλείνει τα μάτια μπροστά στην εικόνα με τα παιδάκια της Αφρικής, που προβάλλουν τα μέσα ενημέρωσης. Δεν της αρέσει. «Θυμίζει μάρκετινγκ και προωθεί τον εθελοντισμό από μια ψεύτικη ματιά» λέει κατηγορηματικά, επιμένοντας ότι το ουσιαστικό είναι να μπει η αλληλεγγύη στη ζωή σου. «Για παράδειγμα στο Καμερούν –συνεχίζει- φτιάξαμε ένα σχολείο, στο οποίο τα παιδιά θα πηγαίνουν για πολλά χρόνια ή κάποιοι άλλοι τους έδειξαν πώς να οργώνουν καλύτερα και ευκολότερα τη γη, ώστε να καλύπτουν τις ανάγκες τους σε τροφή για πάντα».

Συγκίνηση και προσφορά από τα παιδιά-ηθοποιούς

Μια ξεχωριστή και συγκινητική εκδήλωση πραγματοποιήθηκε το Σάββατο, 21 Δεκεμβρίου 2013, στην Αίθουσα Εκδηλώσεων του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ».

Οι μικροί ηθοποιοί της ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ του Δημοτικού «ΔΕΛΑΣΑΛ» χόρεψαν, τραγούδησαν και ερμήνευσαν με ιδιαίτερη ευαισθησία δύο κλασικά χριστουγεννιάτικα έργα: «Το κοριτσάκι με τα σπίρτα» του Χ. Κ. Άντερσεν και τον «Σκρουτζ» του Κ. Ντίκενς. Η διασκευή, σκηνοθεσία, μουσική επιμέλεια και χορογραφία των έργων ήταν της κ. Ε. Κοκόζογλου, θεατρολόγου του Δημοτικού, που, με την εξαιρετική δουλειά της στη θεατρική αγωγή, εμφύσησε στους μαθητές τις αξίες της αγάπης, της συνεργασίας, της αλληλεγγύης, της αποδοχής της διαφορετικότητας και του σεβασμού προς τον συνάνθρωπο.

Το πιο σημαντικό, όμως, ήταν ότι οι μαθητές του Δημοτικού σχολείου πήραν την πρωτοβουλία να αφιερώσουν την παράσταση στα παιδιά που φιλοξενούνται στους ξενώνες της οργάνωσης «Άρσις» στο Ωραιόκαστρο. Πρόκειται για ξενώνες ανηλίκων κακοποιημένων παιδιών και εφήβων, ημεδαπών ή αλλοδαπών από εμπόλεμες περιοχές, που ζητούν άσυλο. Δύο σπίτια αγάπης, ανθρωπιάς και εκπαίδευσης για μικρά παιδιά και εφήβους που επιζητούν προστασία, φροντίδα και μια ευκαιρία να αναπτύξουν τα ταλέντα τους και να πραγματοποιήσουν τα όνειρά τους.

Την ιδέα των μικρών ηθοποιών υποστήριξε με θέρμη η Γενική Διεύθυνση του Κολεγίου και το Δ.Σ. του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων, που βοήθησαν στην παραγωγή και την οργάνωση της εκδήλωσης, καθώς και οι κυρίες Μαρία και Ελένη Παπαδοπούλου, ιδιοκτήτριες της εταιρείας «ΚΟΚΟΡΑ», με την ευγενική χορηγία όλων των κοστούμιών της παράστασης.

Η έκπληξη της βραδιάς ήταν η αθρόα προσέλευση του κόσμου, που θέλησε να στηρίξει την πρωτοβουλία των μαθη-

τών και να προσφέρουν για τον κοινό σκοπό στην οργάνωση «Άρσις».

Τα έσοδα που συγκεντρώθηκαν από τα εισιτήρια της παράστασης έφτασαν τα 956€ και παραδόθηκαν από τον πρόεδρο του Συλλόγου Γονέων στον κ. Γ. Μητσιάνη, εκπρόσωπο της οργάνωσης.

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΚΗΝΗ του Ελληνογαλλικού Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ» παρουσιάζει το έργο

«Το κοριτσάκι με τα σπίρτα»

«Σκρουτζ»

Χριστουγεννιάτικη γιορτή για τα παιδιά της οργάνωσης ΑΡΣΙΣ

Ώρα: 6.00' μ.μ.

Τιμή εισιτηρίου: 3€

Σάββατο, 21 Δεκεμβρίου 2013

Τα έσοδα της παράστασης θα διατεθούν αποκλειστικά στην Κοινωνική Οργάνωση Υποστήριξης Νέων "ΑΡΣΙΣ"

Αίθουσα Εκδηλώσεων Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ» Πάικα (Ριζίκι)

ΠΑΡΑΓΩΓΗ Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ»

ΚΟΡΝΕΚ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Γονέων & Κηδεμόνων Αλληλεγγύης - Δράσης

PIZZA BELLA MAMMA

Μ100

Χριστουγεννιάτικο παζάρι για τα παιδιά με «Σύνδρομο DOWN» και το ορφανοτροφείο «Μέλισσα»

Σημαντική συμβολή από το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων

Σημαντική συμβολή στη λειτουργία και την απόδοση του σχολείου έχει μέχρι σήμερα ο σύλλογος γονέων και κηδεμόνων του «ΔΕΛΑΣΑΛ» Θεσσαλονίκης. Πρόεδρος του συλλόγου είναι η κ. Σίσσυ Κυρκιμπζή, η οποία ακολουθώντας τις προτροπές του Αριστοτέλη, ο οποίος θεωρούσε ότι η φύση, η μάθηση και η άσκηση είναι τα τρία σημαντικά συστατικά για την εκπαίδευση, προσπαθεί –μαζί με τα υπόλοιπα μέλη του ΔΣ- να στηρίξουν τις προσπάθειες του σχολείου, των δασκάλων και των καθηγητών. Όπως η ίδια λέει ο Σύλλογος Γονέων και κηδεμόνων θα εξακολουθήσει να ενεργοποιείται για να αναδείξει τον καλό εαυτό όλων όσων μετέχουν στην κοινωνία του «ΔΕΛΑΣΑΛ» χωρίς να φείδεται δυνάμεων, ώστε στο τέλος κερδισμένα να βγουν τα παιδιά που φοιτούν στο σχολείο.

Η δημοσιογραφική ομάδα παρέδωσε τα φάρμακα στην Μ.Κ.Ο. «PRAKSIS» και παίρνει συνέντευξη από την υπεύθυνη

Η Γενική Διευθύντρια του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ», Σταυρούλα Κανελλοπούλου, με μέλη του Δ.Σ. του ΣΑΚ «ΔΕΛΑΣΑΛ»

AVEC VOTRE MASQUE

Ο καθιερωμένος πλέον αποκριάτικος χορός μας πραγματοποιήθηκε φέτος στις 28 Φεβρουαρίου στο γνωστό bar Shark.

Κάθε φορά μήνες πριν με την ομάδα του Σ.Α.Κ καθόμαστε στο «στρογγυλό» τραπέζι και προσπαθούμε να βρούμε την ιδέα που θα μας κάνει να διασκεδάσουμε περισσότερο που θα ενώνει διαφορετικές δεκαετίες διαφορετικά γούστα διαφορετικούς ανθρώπους με το μόνο κοινό ότι είναι όλοι αυτοί απόφοιτοι κ φίλοι του «ΔΕΛΑΣΑΛ». Άλλωστε, ένα από όλα αυτά που μας έχει μάθει το σχολείο είναι η αποδοχή της διαφορετικότητας των άλλων και η άντληση

των θετικότερων της σημείων. Κάπως έτσι λοιπόν πάρθηκε η απόφαση για το μέρος και με χειμαρρώδη ενθουσιασμό τελειοποιήσαμε τις διαδικασίες που ήταν απαραίτητες για την ολοκλήρωση της εκδήλωσης.

Μέχρι την τελευταία στιγμή υπήρχαν ανάμεικτα συναισθήματα αγωνιάς άγχους και ενθουσιασμού. Όλα αυτά όμως έληξαν στις 20:00 που ξεκίνησε η προσέλευση του κόσμου και όλα κύλησαν ομαλά. Καθηγητές του σχολείου παλιοί και νεότεροι, απόφοιτοι όλων των χρονολογιών ακόμα γονείς

Ο Δημήτρης Γκορτζής με εκπαιδευτικούς του Κολεγίου

Ο Γενικός Υποδιευθυντής του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ», Γιάννης Παπαδόπουλος με τη Σταυρούλα Κανελλοπούλου και εκπαιδευτικούς του σχολείου

- Βιοχημικές εξετάσεις
- Αιματολογικές εξετάσεις
- Ανοσιολογικές εξετάσεις (ηπατίτιδες, καρκινικοί δείκτες)
- Ορμονολογικές εξετάσεις
- Έλεγχος παχυσαρκίας
- Έλεγχος αλλεργιών
- Έλεγχος κοιλιοκάκης
- Έλεγχος φαρμάκων / ναρκωτικών ουσιών
- Test γρίπης
- Αιματολογικές εξετάσεις / εξετάσεις ούρων για οστεοπόρωση
- Έλεγχος γονιμότητας (σπέρμα, κολπικά υγρά, αιματολογικός έλεγχος)
- Προγενετικός έλεγχος

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟΣ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΝΟΙΑΣ

Αιμοληψίες κατ' οίκον

Συμβάσεις με ταμεία

ΒΙΟΔΙΑΓΝΩΣΗ
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ

ΣΟΦΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΟΥ - ΤΣΑΧΑΛΗ
ΙΑΤΡΟΣ ΒΙΟΠΑΘΟΛΟΓΟΣ - ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ

Λ. Παπανικολάου 65, Κεντρικά Φανάρια Ρετζίκιου
Τηλ./Fax: 2310.674.696, Κιν: 6936.871.801
E – mail: biodiagnosi@hotmail.com

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Αποφοίτων, Στέλιος Συμεωνίδης, με την παρέα του

Οι Αλεξάνδρα Λαπουρίδου και Έλενα Ζαφειριάδου

Καθηγητές του σχολείου με αποφοίτους

κ φίλοι ήταν εκεί παρόντες στην εκδήλωση μας. Διασκεδάσαμε, συγκινηθήκαμε, μοιραστήκαμε αναμνήσεις, ανταμώσαμε ξανά με συμμαθητές και καθηγητές. Στην κοπή της βασιλόπιτας που ακλούθησε το φλουρί κέρδισε ο σύλλογος Γονέων κ Κηδεμόνων. Για άλλη μια φορά νιώσαμε υπερήφανοι που δεν ξεχνάμε ποτέ ότι ανήκουμε στην αγκαλιά του «ΔΕΛΑΣΑΛ», ότι το σχολείο αυτό μας δίδαξε το ήθος και τις αρχές που κουβαλάμε σαν θησαυρό μαζί μας. Είναι μεγάλη μας τιμή η παρουσία σας στις εκδηλώσεις μας και μας δίνει κουράγιο να συνεχίζουμε κάνοντας περισσότερα και υπενθυμίζοντας σας με τον καλύτερο δυνατό τρόπο ότι είμαστε μια μεγάλη οικογένεια στο «ΔΕΛΑΣΑΛ», μια οικογένεια που νοιάζεται για τα παιδιά της και τα θέλει ενωμένα. Σας ευχαριστούμε.

ΤΑ GOODY'S ΟΠΩΣ ΔΕΝ ΤΑ ΕΧΕΙΣ ΦΑΝΤΑΣΤΕΙ!

GOODY'S®

★ **BURGER HOUSE** ★

★ **BURGER**
HOUSE ★

ΛΕΩΦ. C. ΠΑΡΑΝΙΚΟΛΑΟΥ 67
-Τ. 2310 67 66 33

Το Εκπαιδευτικό Προσωπικό του Παιδικού Σταθμού-Νηπιαγωγείου του Κολεγίου μας «Le Petit La Salle»

Η Διευθύντρια του Δημοτικού «ΔΕΛΑΣΑΛ», Αλεξάνδρα Λαπουρίδου με τις Βασιλική Σαγιόγλου και Ράνια Τσιμπήρη του Συλλόγου Αποφοίτων

Η Έλενα Ζαφειριάδου με αποφοίτους του Κολεγίου

Ο Στέλιος Συμεωνίδης με τις Αλεξάνδρα Λαπουρίδου, Αριστέα Νάστου και Νατάσα Ιωαννίδου

ΚΕΝΤΡΟ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

ΟΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΘΕΡΑΠΕΙΩΝ - ΒΙΟΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
LASER - ΧΕΙΡΟΠΡΑΚΤΙΚΗΣ

Τεχνολογία και Γνώση στην υπηρεσία της υγείας του ανθρώπου

Βιοενεργειακή αξιολόγηση & θεραπεία μέσω

- > Βιοσυντονισμού
- > Παραδοσιακού Κινέζικου Βελονισμού
- > Μικροκρανιοβελονισμού - Su jok
- > Ωτοβελονισμού
- > Ορθομοριακής Θεραπείας
- > Ηλεκτρονικής Ομοιοπαθητικής
- > Ιριδοανάλυση
- > Οξυγονοθεραπεία

Η εναλλακτική πρόταση στην πρόληψη και θεραπεία οξέων και χρόνιων προβλημάτων υγείας με φυσικό και ανώδυνο τρόπο

- *Test δυσανεξίας τροφών*
- *Βελτίωση μεταβολισμού*
- *Αλλεργίες*
- *Αποτοξίνωση από βαρέα μέταλλα χημικές τοξικές επιβαρύνσεις*
- *Εξουδετέρωση γεωπαθητικών & ηλεκτρομαγνητικών επιβαρύνσεων*

Αυτοάνοσα νοσήματα ■

Οξείς - Χρόνιοι πόνοι ■

Ορθοπεδικά - Αθλητικές κακώσεις ■

Ρευματικά - Νευρολογικά ■

Αντιγηραντικό πρόγραμμα ■

Antistress πρόγραμμα ■

Διακοπή καπνίσματος ■

ΠΕΠΕΛΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Ειδικός Φυσιοθεραπευτής Α.Τ.Ε.Ι.Θ.

Manual therapist - McKenzie therapist

Πτυχιούχος Βελονισμού Πανεπιστημίου CHENGDU ΚΙΝΑΣ
& NORSK SKOLE NORΒΗΓΙΑΣ

Πτυχιούχος Su Jok "Onnuri Medicine" Ακαδημίας ΜΟΣΧΑΣ

Επίσημος συνεργάτης του Αυστραλιανού Ινστιτούτου Κλινικής Διόρθωσης Πέλματος
Ειδικευθείς στην Βιοενεργειακή Αξιολόγηση και θεραπεία μέσω Βιοσυχνοτήτων

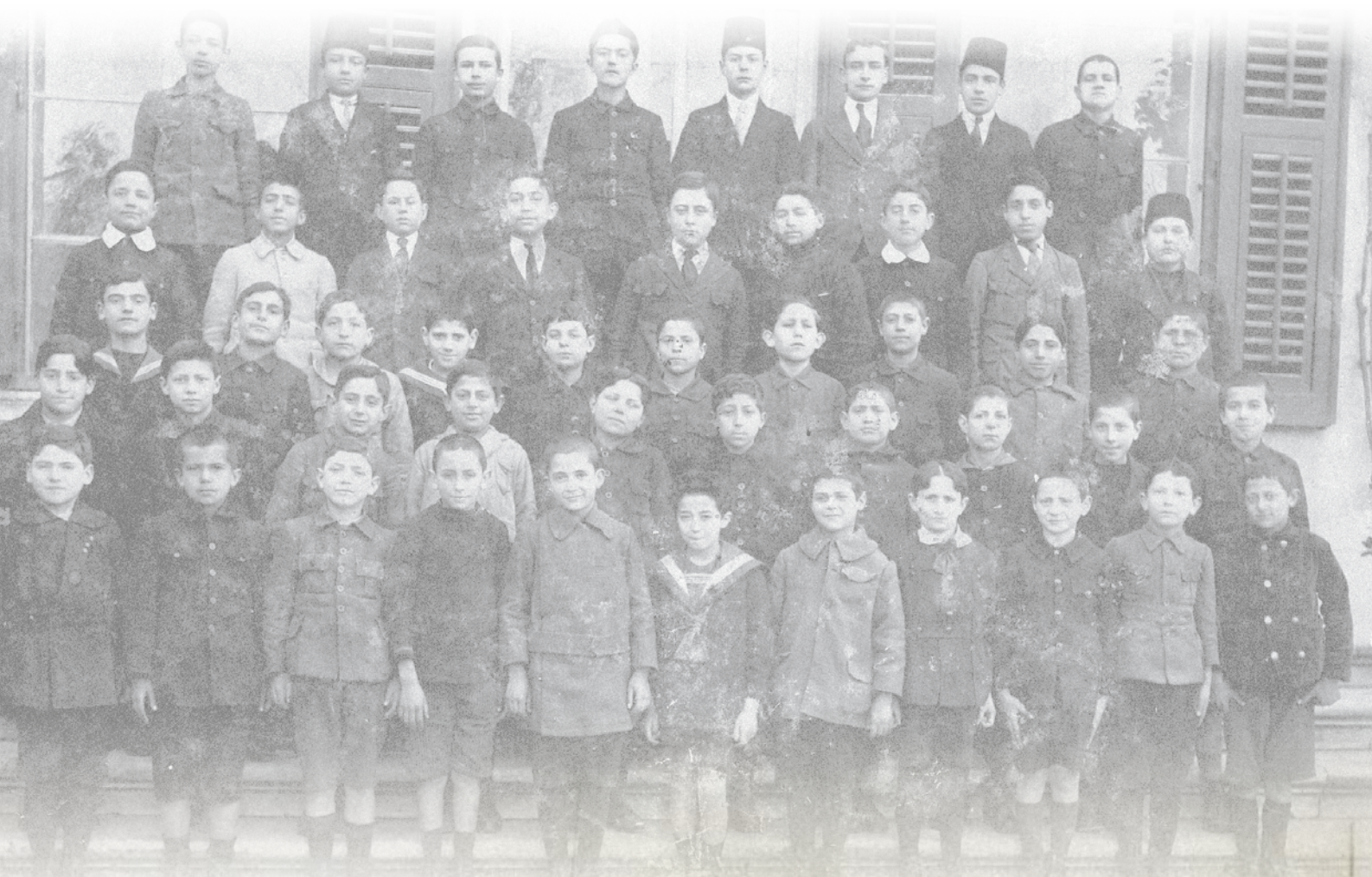
Ελ. Βενιζέλου 1 με Λαγκαδά γωνία, Νεάπολη, τηλ.: 2310 554 683
www.viosintonismos.gr

Η ΙΔΡΥΣΗ ΚΑΙ Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ «ΔΕΛΑΣΑΛ»

ΤΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗ ΠΡΙΝΤΕΖΗ

«Διαβατήριο» για την κοινωνία

Τέλος του 19ου και αρχές του 20ού αιώνα, στη Θεσσαλονίκη των 150.000 κατοίκων, από τους οποίους 35.000 Έλληνες, 75.000 Εβραίοι, 30.000 Τούρκοι, 5.000 Λεβαντίνοι και Ευρωπαίοι και 5.000 άλλες εθνότητες, σημειώνεται μία αξιοζήλευτη ανάπτυξη της παιδείας και ιδρύονται πολλά και καλά εκπαιδευτήρια.

Την περίοδο αυτή λειτουργούν στην πόλη 26 τουρκικά σχολεία, δύο γερμανικά, έξι ιταλικά, ένα αγγλικό, η αμερικανική γεωργική σχολή, επτά γαλλικά σχολεία, μερικά από τα οποία ανήκουν σε τάγματα της Καθολικής Εκκλησίας, οκτώ εβραϊκά, έξι βουλγαρικά, δύο ρουμάνικα, τέσσερα σερβικά και ένα αρμενικό.

Μέσα στη συγκυρία αυτή της μεγάλης ανάπτυξης των εκπαιδευτηρίων, ιδρύεται στη Θεσσαλονίκη το Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ»,

Έτσι πέντε Frères - ιδρυτές του «ΔΕΛΑΣΑΛ» Θεσσαλονίκης - έφθασαν στην πόλη ατμοπλοϊκώς, την 14η Οκτωβρίου του 1888, προερχόμενοι από την Αλεξάνδρεια και τη Σμύρνη με αρχηγό τον Frere Olympe.

Από το 1888 μέχρι το 1902 το κολέγιο λειτουργεί υπό τη διεύθυνση τριών frères της μοναστικής κοινότητας των Αδελφών των Χριστιανικών Σχολών του Τάγματος «ΔΕΛΑΣΑΛ», της Καθολικής Εκκλησίας. Το Τάγμα αυτό φέρει το όνομα του ιδρυτή Jean-Baptiste de la Salle, επιφανούς Γάλλου παιδαγωγού, που γεννήθηκε στη Reims της Γαλλίας την 30η Απριλίου του 1651. Ήταν γόνος αριστοκρατικής οικογένειας της Reims.

Οι Frères (Αδελφοί) είναι μέλη του Τάγματος των Χριστιανικών σχολείων αφοσιωμένα απόλυτα στην εκπαίδευση των παιδιών και των νέων. Σήμερα οι Frères είναι ανά τον κόσμο, περίπου, 8.000 και διευθύνουν πάνω από 1000 σχολεία, όλων των βαθμίδων, με 900.000, περίπου, μαθητές και 50.000, περίπου, συνεργάτες, καθηγητές και διοικητικό προσωπικό σε περισσότερες από 80 χώρες.

Στις 15 Οκτωβρίου του 1888 άρχισαν τα πρώτα μαθήματα στις εγκαταστάσεις της Σχολής των Λαζαριστών. Το 1895 η Σχολή μεταφέρθηκε στην οικία Charnaud, που πρόσφατα είχαν αποκτήσει οι Frères ενώ συνεχίζεται, σταθερά, η προσέλευση και η σημαντική αύξηση των μαθητών και το 1898 ο αρχιτέκτονας Senseau υψώνει ένα δεύτερο όροφο σ' ένα τμήμα της νέας Σχολής.

Το 1926 το κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ» εγκαταστάθηκε στο νέο κτίριο του στην οδό Φράγκων. Από το έτος 1931 λειτουργήσε ως ξένο σχολείο. Στη συνέχεια, με πράξη του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων η Σχολή αναγνωρίστηκε ως ισότιμη με τα ελληνικά ιδιωτικά γυμνάσια.

Ελληνογαλλικό κολέγιο

Το 1933 το «ΔΕΛΑΣΑΛ» γίνεται ελληνογαλλικό κολέγιο και λειτουργεί από τότε σαν ελληνικό εκπαιδευτικό ίδρυμα, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία του ελληνικού Υπουργείου Παιδείας. Το 1968 μεταφέρεται στις εντελώς σύγχρονες ιδιόκτητες εγκαταστάσεις του, μέσα σε ένα θαυμάσιο και σπάνιο φυσικό περιβάλλον στην περιοχή Ρεντζίκι Θεσσαλονίκης. Το 1976 διαιρείται σε τριτάξιο γυμνάσιο και τριτάξιο λύκειο, σύμφωνα με την Ελληνική Εκπαιδευτική Νομοθεσία. Από το 1980, με απόφαση του Κολεγίου, άρχισε σταδιακά η μικτοποίηση του. Το 1997 οι Freres παραδίδουν, για πρώτη φορά, στη Θεσσαλονίκη, τη Διεύθυνση του Κολεγίου σε λαϊκό. Τη σχολική χρονιά 2000-2001 ιδρύεται νηπιαγωγείο και δημοτικό σχολείο. Στη διάρκεια της διετίας 2002-2004 ανακαινίζονται και βελτιώνονται σημαντικά το κτίριο του Γυμνασίου-Λυκείου «ΔΕΛΑΣΑΛ» και ο περιβάλλον χώρος.

1. Ξιφασκία σε γυμναστικές επιδείξεις, στο σχολείο της οδού Φράγκων, το 1960. | 2. Στιγμιότυπο από γυμναστικές επιδείξεις της δεκαετίας του 1950, μπροστά από το κτίριο της οδού Φράγκων. | 3. Ο εσωτερικός διάδρομος του σχολείου της οδού Φράγκων στη δεκαετία του 1950. Αριστερά οι αίθουσες και δεξιά η οδός Φράγκων.

Μέχρι σήμερα, στην μακρόχρονη πορεία του, το Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ» (Βρεφονηπιακός Σταθμός, Νηπιαγωγείο, Δημοτικό, Γυμνάσιο και Ενιαίο Γενικό Λύκειο), ως Σχολείο Ολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης, προσφέρει στους νέους όλα εκείνα τα εφόδια τα οποία τους επιτρέπουν να αναπτύξουν μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα, να επιτύχουν τους στόχους τους και να γίνουν χρήσιμα μέλη της κοινωνίας μας.

Προσφορά στη νεολαία

Επειδή, για να αναλύσουμε όλα όσα έγιναν και συνεχίζουν να γίνονται στο «ΔΕΛΑΣΑΛ», θα χρειαζόταν να γράψουμε άρθρα πολλών σελίδων, θα αρκестούμε να αναφέρουμε, πολύ περιληπτικά, την προσφορά του Κολεγίου στην Νεολαία της Θεσσαλονίκης.

- **Κτιριακές εγκαταστάσεις:** Το «ΔΕΛΑΣΑΛ» βρίσκεται σε ένα καταπράσινο περιβάλλον και τα κτίρια προσφέρονται σαν ιδανικός χώρος για ένα Σχολείο.

- **Αθλητικές εγκαταστάσεις:** Το σχολείο πάντοτε φρόντιζε για την άθληση των μαθητών. Όλοι θυμούνται τα γήπεδα Μπάσκετ στο παλιό «ΔΕΛΑΣΑΛ» αλλά και στο Ρεντζίκι, όπως και τις Γυμναστικές Επιδείξεις (Καθηγητές Κ. Μπόρναλης και Κ. Παπαθεοδώρου).

Παλαιότερα υπήρχαν δύο μεγάλα γήπεδα ποδοσφαίρου στο «ΔΕΛΑΣΑΛ». Τώρα υπάρχουν γήπεδα Mini-Soccer, Μπάσκετ, Volley, Τένις, Κλειστό Γυμναστήριο, κ. ά.

Στο Κολέγιο λειτουργούν ομάδες Basket, Volley, Όμιλοι Ενόργανης Γυμναστικής, Ποδηλασίας Tae-Kwon-do, κ.ά.

- Για τις εκδηλώσεις δημιουργήθηκε μια σύγχρονη Αίθουσα Τελετών, στη θέση του παλιού Γυμναστηρίου.

- Λειτουργούν επίσης τα Εργαστήρια Φυσικής και Χημείας, Ηλεκτρονικών Υπολογιστών - Βιβλιοθήκη. Για την δημιουργία, εμπλουτισμό και την ενημέρωση της πρωταρχικό και καθοριστικό ρόλο έπαιξαν ο αείμνηστος Frere Etienne και η κυρία Ελένη Σκαροπούλου. Τα τελευταία χρόνια μεταφέρθηκε στον πρώτο όροφο, ενώ παλαιότερα λειτουργούσε στο ισόγειο.

- **Μουσείο Φυσικής Ιστορίας:** Το μουσείο αυτό έχει ζωή πάνω από 100 χρόνια. Ο Frere Victor το εμπλούτισε, στις δεκαετίες του 40 και 50, με πολλά εκθέματα που ήλθαν από το Κολέγιο Saints Cyrille et Methode της Σόφιας, και ο κ. Παντελής Πρίντζης, μετά από πρόταση του τότε Γενικού Διευθυντή Frere Μάριου Καπέλλα στη μνήμη του Frere Victor, ανέλαβε την καταγραφή, τον καθαρισμό και την ταξινόμηση του πλούσιου και ανεκτίμητου αυτού θησαυρού, ο οποίος εμπλουτίστηκε και από πολλές προσφορές αποφοίτων και φίλων του Κολεγίου. Μεγάλη βοήθεια, επιστημονική και όχι μόνον, προσέφερε ο Καθηγητής Πανεπιστημίου (Τμήμα Γεωλογίας) κύριος Β. Μέλφος. Το μουσείο ονομάστηκε «Μουσείο Gilbert και Noelie ΚΟΚΚΙΝΟΥ, στη μνήμη του παλαιού Καθηγητή του Κολεγίου και

Οι μαθητές του σχολείου παρελαύνουν ενόπιον των επισήμων με άψογο στιλ.

της συζύγου του, η οποία προσέφερε την δωρεά για τον εξοπλισμό του. Εγκαινιάστηκε το 2004.

- Οργανώθηκε μια καινούργια αίθουσα Μουσικής, δίπλα στο Μουσείο.
- Κάθε χρόνο εκδίδεται το Λεύκωμα-Souvenir. Το πρώτο τεύχος κυκλοφόρησε το 1965. Τα λευκώματα αυτά επιτρέπουν να μείνουν ζωντανές στη μνήμη όλων μας, οι δραστηριότητες του Σχολείου, οι επιτυχίες των μαθητών και οι δραστηριότητες του Συλλόγου Αποφοίτων. -Το Κολέγιο, εκτός από τα Απολυτήρια του ελληνικού προγράμματος, δίνει στους μαθητές του τη δυνατότητα να αποκτήσουν και πτυχία Γαλλικών και Αγγλικών. Τα τμήματα Γαλλικών και Αγγλικών πρωτοπορούν στη διδασκαλία των ξένων γλωσσών, ενώ τα μαθήματα είναι ενταγμένα στο ημερήσιο αναλυτικό πρόγραμμα του Σχολείου και οι επιτυχίες και διακρίσεις των μαθητών είναι πολύ σημαντικές.
- Οι συμμετοχές των μαθητών του «ΔΕΛΑΣΑΛ», τόσο στον Ελληνικό όσο και στον διεθνή χώρο τους επέτρεψαν να κερδίσουν πολλά βραβεία και πολλές διακρίσεις.
- Το «ΔΕΛΑΣΑΛ» οργανώνει επίσης και ανταλλαγές με άλλα Λασαλιανά σχολεία σε Γαλλία, Βέλγιο, Τουρκία και με το Saint-Paul του Πειραιά, οι οποίες ανταλλαγές επιτρέπουν στους μαθητές να δημιουργήσουν γνωριμίες και φιλίες με νέους άλλων περιοχών και χωρών.

- Οι μαθητές συμμετέχουν επίσης σε πανελλαδικούς διαγωνισμούς Μαθηματικών, Φυσικής, Χημείας, Λογοτεχνίας, Ποίησης, Ζωγραφικής, κ.ά., με πολύ καλά αποτελέσματα και διακρίσεις.
- Στα πολιτιστικά το Κολέγιο, συνήθως και σε συνεργασία με τον Σ. Α. Κ. «ΔΕΛΑΣΑΛ», έχει οργανώσει εκδηλώσεις πρωτόγνωρες, όπως αναλυτικά έχει αναφερθεί στο Ιστορικό του Συλλόγου Αποφοίτων. Συμμετείχαν μεγάλες Ορχήστρες και Χορωδίες της Θεσσαλονίκης, η Χορωδία και η Ορχήστρα του «ΔΕΛΑΣΑΛ» και πολλοί Καλλιτέχνες, όπως ο Γ. Νικολαΐδης, Καθηγητής στο Conservatoire de Paris, Πέτρος Γαϊτάνος, Μαρία Φαραντούρη, Σταύρος Ξαρχάκος, Σταύρος Κουγιουμπζής, κ.ά. Συμμετείχαν επίσης και Απόφοιτοι, ως συνθέτες, μουσικοί και τραγουδιστές. Οι εκδηλώσεις όλες πραγματοποιήθηκαν στην αίθουσα Τελετών του Α.Π.Θ., στο Palais des Sports, στο Μακεδονία Palace, στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης.
- Το Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ» προσέφερε και προσφέρει επίσης στους μαθητές τη δυνατότητα να αναπτύξουν την υποκριτική τους τέχνη, παρουσιάζοντας στο κοινό της Θεσσαλονίκης θαυμάσιες θεατρικές παραστάσεις, σε διάφορα θέατρα της πόλης, όπως: θ. Κατερίνα, θέατρο της Σχολής Καλαμαρί, θ. Άνετον, θ. Γαλλικού Ινστιτούτου, Βαφοπούλειο, Αυλαία, κ.ά. Πολλή σημαντική ήταν η προσφορά του

1. Frères του «ΔΕΛΑΣΑΛ» Θεσσαλονίκης. Στην τελευταία σειρά διακρίνονται ο Fr. Georges και ο Fr. François.
2. Ξυλοπόδαροι διαγωνίζονται στις γυμναστικές επιδείξεις. Δεκαετία του 1950.

αείμνηστου Στ. Ξύδη, των Καθηγητών του «ΔΕΛΑΣΑΛ», όπως των Νίκου Λιάλια, Στράτου Κομίλη, Ζωγραφιά Γεωργίου, του Απόφοιτου Παναγιώτη Μπεκέ (πατ. Γεράσιμου), και Καλλιτεχνών όπως των Κ. Δημάκη, Π. Πουταχίδου, Μ. Αλβανού.

Έχουν, κατά καιρούς, παρουσιαστεί πολλά έργα: Νεκρή χωρίς τάφο (Σαρτρ), Βάτραχοι (Αριστοφάνης), Η Φαλακρή τραγουδίστρια (Ιονέσκο), Τα Δέντρα πεθαίνουν όρθια (Αλ. Κασόνα), Η Ποντικοπαγίδα (Αγκ. Κρίστι), Κλάξον, Τρομπέτες... και Πλάκες (Ντ. Φο), Το Τρις Εξαμαρτείν (Αλ. Σακελλάριος).

- Τα Λασαλιανά Σχολεία Ελλάδος οργανώνουν, σε τακτά χρονικά διαστήματα, εκπαιδευτικά συνέδρια, με θέματα παιδαγωγικής φύσεως.
- Οργανώνονται ημερίδες, όπως για το Ευρωκοινοβούλιο, τον Τύπο, τη Δημοσιογραφία, τον Επαγγελματικό προσανατολισμό, κ.ά.
- Το Club Δημοσιογραφίας του Σχολείου (δημιούργημα του αείμνηστου Στ. Ξύδη) εκδίδει, 3 με 4 φορές το χρόνο, την «ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΠΕΝΑ» όπου παρουσιάζονται όλες οι δραστηριότητες των μαθητών όλων των βαθμίδων του «ΔΕΛΑΣΑΛ».
- Την περίοδο των Χριστουγέννων και την περίοδο του Πάσχα οργανώνονται τα γνωστά σε όλους Bazaars για φιλαν-

θρωπικούς σκοπούς. Τα έσοδα από τις εκδηλώσεις αυτές παραδίδονται στην Μητρόπολη Νεαπόλεως ή σε Οργανισμούς οι οποίοι φροντίζουν συνανθρώπους μας που χρειάζονται την βοήθειά μας.

- Στον αθλητικό τομέα ακόμη, το Σχολείο προσέφερε και προσφέρει ένα υγιές φυτώριο για πολλά αθλήματα. Οι Ομάδες του παίρνουν μέρος στα διάφορα πρωταθλήματα που οργανώνονται από τις Αθλητικές Αρχές: Ποδοσφαίρο, Basket, Volley, Τένις, Σκάκι,... Το Κολέγιο συμμετέχει επίσης και στις Παρελάσεις στις Εθνικές Εορτές, είτε στη Θεσσαλονίκη (Λύκειο), είτε στο Ρεντζίκι (Γυμνάσιο και Δημοτικό).
- Με υπεύθυνο τον ακούραστο Frère Nicolas λειτουργεί, εδώ και πολλά χρόνια, ο Ορειβατικός Σύλλογος. Τα παιδιά, με τον Αρχηγό τους και άλλους Καθηγητές, όπως τους Στ. Κομίλη, Ευ. Δούκα, κ.ά., ανέβηκαν σε όλες τις βουνοκορφές της Βόρειας Ελλάδος.
- Κάθε χειμώνα πραγματοποιούνται τα μαθήματα σκι, στη Βασιλίτσα, ενώ τον Ιούλιο γίνονται οι Vacances d'Été (καλοκαιρινές διακοπές).

Ενεργή συμμετοχή

Από το 1888 μέχρι σήμερα, το «ΔΕΛΑΣΑΛ» συμμετέχει ενεργά στα εκπαιδευτικά, στα πολιτιστικά - κοινωνικά - φι-

3. Αναμνηστική φωτογραφία από εκδρομή στη δεκαετία του 1950. Διακρίνονται οι Freres Georges, Octavien, François. | 4. Καθολική μοναχή (αδελφή του ελέους) απονέμει έπαινο σε αριστούχο μαθητή του «ΔΕΛΑΣΣΑΛ», γύρω στο 1960.

λανθρωπικά, αλλά και στα αθλητικά πεπραγμένα της πόλης μας με τρόπο διακριτικό, σεμνό και, πάντα, απόλυτα ταυτισμένο με την ιδεολογία και τη φιλοσοφία του Ιδρυτή του. Μέχρι σήμερα στην μακρόχρονη πορεία του το ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΟ ΚΟΛΕΓΙΟ «ΔΕΛΑΣΣΑΛ», ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ - ΔΗΜΟΤΙΚΟ - ΓΥΜΝΑΣΙΟ - ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ως Σχολείο Ολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης, ως ένα σύγχρονο σχολείο με την συγκεκριμένη παράδοση, προσφέρει:

- Ιδανικό κλίμα για παιδιά.
- Καταπράσινο φυσικό περιβάλλον. Ιδιόκτητο δάσος.
- Άρτιες κτιριακές εγκαταστάσεις. Αίθουσες Multimedia. Αμφιθέατρα Φυσικής - Χημείας. Βιβλιοθήκη.
- Άριστο διδακτικό προσωπικό. Εντατικά Τμήματα Αγγλικών - Γαλλικών. Υποχρεωτική εκμάθηση δύο ξένων γλωσσών από το Νηπιαγωγείο έως και το Λύκειο με στόχο την απαλλαγή από τα φροντιστήρια. Τμήματα χωρισμένα σε επίπεδα.

Παρέχει τα ακόλουθα διπλώματα:

- Γαλλικά: DELF A1(Δημοτικό),A2, A3,A4,A5,A6 SORBONNE 1 και 2 (Γυμνάσιο - Λύκειο)
- Αγγλικά: Movers, Flyers/KET (Δημοτικό) Lower. Advanced. Proficiency (Γυμνάσιο - Λύκειο).
- Κρατικά Πιστοποιητικά Γλωσσομάθειας.
- Πληροφορική: Από το νηπιαγωγείο έως το λύκειο.
- Διπλώματα: Ε.Ο.ΟΧ. όλων των βαθμίδων

- Μελέτη – Φύλαξη- Αθλητισμός:
- Ιδιόκτητα Γήπεδα Mini - Soccer - Μπάσκετ - Βόλεϊ - Τένις. Τρία Κλειστά Γυμναστήρια. Ακαδημίες. Κλειστό Θερμαινόμενο Αγωνιστικό Κολυμβητήριο.

Clubs:

- Χορού - Μουσικοκινητικής Αγωγής - Χορωδίας και Ορχήστρας - Θεάτρου. Σκάκι- Καλλιτεχνικών - Αισθητικής Αγωγής - Αθλητικής Αναψυχής.

«Vacances d' Été» - Καλοκαιρινές διακοπές:

- Προγράμματα δημιουργικής απασχόλησης, ανάπτυξης ικανοτήτων, αθλητικών και ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων. Ψυχολογική-Συμβουλευτική Υποστήριξη
- Συμβουλευτικό Επαγγελματικό Προσανατολισμό - Παιδοψυχολόγο Περιβαλλοντική Εκπαίδευση Μουσείο Φυσικής Ιστορίας
- Συλλογές: ορυκτών, πετρωμάτων, απολιθωμάτων, οστρακοειδών, σπονδυλωτών, ερπετών, εντόμων, βοτανολογία. Θα μπορούσαμε να γράψουμε πολλά περισσότερα. Όμως με αυτά τα ολίγα, θελήσαμε να παρουσιάσουμε την Ιστορία του Σχολείου μας, κυρίως των τελευταίων χρόνων. Αξίζει να συνεχίσουμε να αγαπάμε αυτό το Σχολείο και να του ευχηθούμε να είναι πιστό στις ΑΡΧΕΣ που άφησε ο Ιδρυτής του, Άγιος Ιωάννης-Βαπτιστής DE LA SALLE, να συνεχίζει να μορφώνει ολοκληρωμένους, από κάθε άποψη, ακαδημαϊκούς πολίτες.

1. «Πυραμίδα» μαθητών στη διάρκεια γυμναστικών επιδείξεων στο σχολείο της οδού Φράγκων, στη δεκαετία του 1950. | 2. Αθλητική ομάδα του «ΔΕΛΑΣΑΛ» στη δεκαετία του 1960. | 3. Στιγμιότυπο από γυμναστικές επιδείξεις στη δεκαετία του 1960. | 4. Γυμναστικές επιδείξεις στην αυλή του σχολείου στην οδό Φράγκων, το 1960.

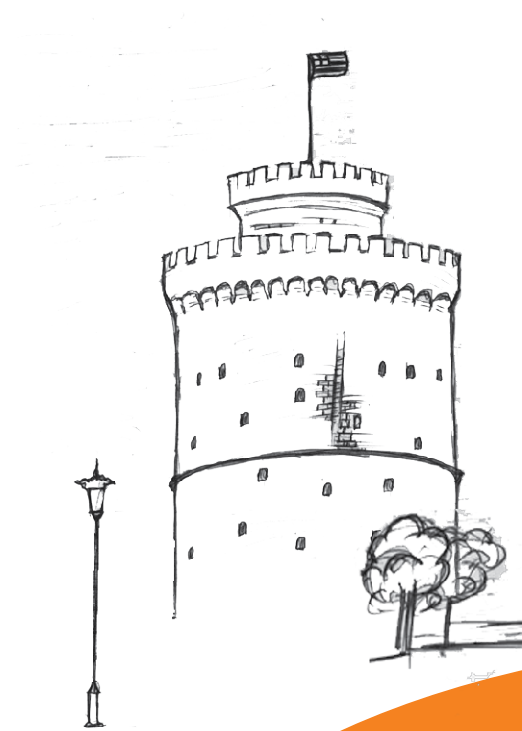
Αυτόματο σύστημα ενοικίασης ποδηλάτων

Η νέα κυκλοφοριακή επανάσταση

Γίνε και εσύ μέλος

thessbike
πράσινη μετακίνηση

Ενημερώσου στο
www.thessbike.gr

40 ΧΡΟΝΙΑ

ταξιδεύουμε μαζί
παντού,
σε Ελλάδα
και εξωτερικό!

- > Οργανωμένες Αεροπορικές, Οδικές & Ακτοπλοϊκές εκδρομές
- > Ταξίδια για μεμονωμένους
- > Εκδόσεις Αεροπορικών & Ακτοπλοϊκών Εισιτηρίων
- > Κρατήσεις Ξενοδοχείων
- > Μεγάλος στόλος πολυτελών λεωφορείων

ταξιδεύουμε μαζί...

Παντού!

ZORPIDIS
travel services

ένα ταξίδι για τον καθένα!

Αριθμός ΜΗ.Τ.Ε. 09.33.Ε.60.00.00.00985.00

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ | Εγνατία 76 • τηλ.: 2310 244.400
Μητροπόλεως 24 • τηλ.: 2310 231.168-70
Mediterranean Cosmos • τηλ.: 2310 476.880, 2310 473.608
Πόντου 41 – Καλαμαριά • τηλ.: 2310 459.877
Αμπελοκήπων 51, Περαία • τηλ.: 23920 21.931,3
Καπετάν Χάψα 43, Θέρμη • τηλ.: 2310 461.166
Κ. Καραμανλή 50, Διαβατά • τηλ.: 2310 784.897
ΝΕΟ Λεωφ. Παπανικολάου 150, Πεύκα • τηλ.: 2314 002.296
ΑΘΗΝΑ | Μητροπόλεως 5, Αθήνα • τηλ.: 210 32 500 64

My ticket® www.myticket.travel

www.zorpidis.gr

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ: 801 11 200 100

